

غزوة هـند

فضيلة الشيخ أبو يزيد عبد القاهر خراساني حفظه الله

لقد غزوة

(الفرقان في فضيلة قتال باكستان)

تأليف

فضيلة الشيخ أبوزيد عبدالقاهر خراساني (حفظه الله)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب نوم: غزوہ ہند (الفرقان في فضيلة قتال باكستان)

د مؤلف نوم: فضيلة الشيخ أبو يزيد عبد القاهر خراساني حفظه الله

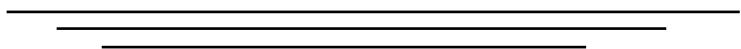
د چاپ کال: ۱۴۳۳ هجري

د چاپ ڪڼه: لمړۍ ڪڼه

د چاپ تعداد: ۱۰۰۰ عدد

نشر ڪوونڪي ادارہ: أبطال الاسلام.

لاسته راوړلو حای: <http://www.abtal.webs.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله الامين محمد و على آله و اصحابه اجمعين.

اما بعد!

د فتنو په دې عصر کې اسلام ساتل د حديث په اساس د او سکروتيې دي چې نيول يې هم تکليف او پريښودل يې ابدي بربادي ده ډيرو خلکو خپل ايمانونه خرڅ کړل د ايمان نه فارغ شول. يو طرف ته د اسلام او قرآن صف بل طرف ته د طاغوت او کفر صف دی. د اسلام په صف کې زخموڼه، هجرتونه، جيلونه، کړاوونه او شهادتونه دي. د کفر او طاغوت په صف کې چوکۍ، کلداری، ډالري او شهوتونه دي. د امتحان په دې نازک پړاو کې مخلص مسلمان د منافق طاغوتي کافر نه جدا کيږي. **قَالَ صَلَّى ﷺ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ** ﷻ آل عمران: ۱۷۹

ترجمه: نه دی الله تعالی چې مؤمنان پریږدي په هغه گډوډ حال کې چې تاسو په کې یاست، ترڅو چې پلیت د پاک نه بیل کړي. پلیت د پاک نه په امتحان او کړاوونو سره بلیږي. هغه څوک چې دا دعوه کوي چې زه مخلص مجاهد یم او بیا وخت د رشتیا او جهاد راشي نو رشتینی پاتې او دروغجن تنبتي. حديث کې راځي رسول الله ﷺ فرمایي: تاسو د هغه فتنو نه مخکې عملونه وکړئ چې د تورې تیارې شپې په شان فتنې به راشي، یو سړی به سهار مؤمن وي او بیگا به کافر شي، او ماښام به مسلمان وي خو سهر به کافر شي، خپل دین به د دنیا په سامان خرڅوي. (مسلم عن ابي هريرة، وگوره الصحيحه رقم ۷۵۸).

مذكوره حديث چې مونږ وگورو او اوس وخت کې د موجوده خلکو واقعيتونه هم وگورو نو دا به معلومه شي چې دا حديث گویا رسول الله ﷺ ددې وخت خلکو او نامنهاد داعيانو په هکله ویلي دي. هغه خلک چې د اسلام او جهاد نه یې لنگه غوا جوړه کړې وه د مجاهد جمپر به یې اغوستی وو او د تقرير په وخت کې به یې د خولې لارې هم بهیدلې، د مکر ژړا به یې هم کوله او ویلې به یې چې جهاد دی او خويندې او ميندې په کشمير، افغانستان او عراق کې بې عزته شولې، مساجد، مدارس او مصاحف وسوزيدل. خو چې هرکله دغه حال د پاکستان حرامي نمک حرام حکومت شروع کړ، مساجد، مدارس او قرآنونه یې په بمونو وسوزول، طالبان او طالبات یې په لال مسجد او جامعه حفصه کې شهيدان او بعضې خپل بادار امریکې ته د ډالرو په مقابل کې حواله کړل. هغه عرب مجاهدين چې د روسانو جهاد ته راغلي وو پاکستان او د هغه نامنهاد جوړ کړي اسلامي تنظيمونو به ورته د بدر مجاهدين ويل او دا به یې ويل چې جهاد افغانستان دفاع پاکستان. لکن کله نه چې امریکې په افغانستان حمله وکړه د پاکستان مرتد حکومت او د حرامي نطفې نه پيدا آې ایس آې د امریکې متحدین شول. همدا عرب، ازبک د بدر مجاهدين به یې د دغه نامنهاد اسلامي تنظيمونو په واسطه نيول او امریکې ته به یې حواله کول چې دغه مجاهدين د پاکستان مدافعین، دهشت گرد، ترهگر او شر خوني وگرځيدل تر دې چې ددوې نسخې چې چا یې مخ هم ليدلی نه وو، برېښې، خړيلي سرونه امریکې ته حواله کړلې. دغه د پاکستان ولد زنا حکومت د بعضې مرتدو موليانو په فتوو سره مساجد او مدارس بمبار کړل طالبان او مجاهدين یې داسې شهيدان کړل چې ددوې د يو مرتد خواجه خالد په وينا بيا څوک په پاکستان کې د اسلام او شريعت نوم وانه خلي. سره د

دومره ظلمونو، کفر او ارتداد چې پاکستان يې مرتکب دی بعضې د آی ایس آی غوره مال شیخان او مولیان د پاکستان مرتد حکومت دفاع کوي. کله وایي پاکستان داسلام قلعه ده کله وایي دلته مدرسي او مساجد دي، کله وایي دا د مجاهدينو پناه گاه ده، کله وایي د ډیرو خلکو په نیز پاکستان مسلمان دی او داسې نور خرافات چې په دې سره دوې غواړي چې پاکستان د قتال نه بچ شي او همیشه په مسلمان او اسلام باندې حاکم وي. لهدا مونږ دا د وخت تقاضا وگڼله چې د پاکستان د قتال په فضیلت کې یوه رساله ولیکو اگر که دا خبره به ډیرو خلکو ته نا اشنا هم وي چې فضیلت خو د هند د غزا ذکر دی پاکستان خو په کې نشته لکن ددې خبرې وضاحت به وروسته راشي چې پاکستان د هند یوه حصه ده لکه څرنګه چې یې کشمیر، بوټان، سريلنکا، برما، رنگون، بنگله دیش، پنجاب، کراچی. د هندوستان حصې دي آن تر اټک پورې، ځکه تر اټک پورې د خراسان حصه ده، پاکستان د سره وجود نه لري. لهدا په حدیث د غزوه هند کې د پاکستان د غزوې صفت هم راغلو ځکه دا ډیر سخت جهاد دی. په دې رساله کې به اول د پاکستان د مرتد حکومت نواقض د ایمان، د ارتداد اسباب چې په کې موجود دي ذکر کړو چې هغه موجب د قتال دي. بیا به د پاکستان ارتدادي کارنامې چې نسبتا ډیرې اشدې او اغلظې دي نورو طاغوتي او کفري ملکونو ته. بیا به د رسول الله ﷺ حدیث چې د پاکستان سره د قتال په صفت کې ویلی دی هم ذکر کړو. بیا به د بعضې مولیانو او شیخانو هغه شبهات ذکر کړو چې د دغه حرامي او ولد زنا حکومت نه یې په کلکه دفاع کړیده. دې رسالې ته مونوم کینبود «الفرقان في فضيلة قتال باكستان». الله دې وکړي چې د درباري

شیخانو او مولیانو او د طاغوت ونډه خورو ته سبب د هدایت و گرځي او
 زمونږ دپاره ذریعه د نجات د آخرت وگرځي. و ماذلک علی الله بعزیز.

فصل

مخکې د دې نه چې د پاکستان د حکومت د ارتداد او کفر اسباب ذکر کړو خو مخکې لاندې مقدمات ذکر کول لازم دي:

۱- مقدمه: احکام د کفر او اسلام به په دنیا کې په ظاهر بناء

وي نه په باطن باندې:

ددې دا معنی ده چې نصوص شرعي د کتاب او سنت په دې دلالت کوي چې احکام د دنیا به په ظاهر بنا وي. لهدا که يو شخص په ظاهري اعمالو ا اقوالو کې د کفر مرتکب وي دی به کافر وي اگر که باطن يې اسلام هم وي. او که د يو شخص اقوال او اعمال ظاهري د اسلام وي او په ايمان دلالت کوي نو په ده به حکم د اسلام او ايمان کولی شي او د اسلام احکام به پرې په دنیا کې جاري کېږي چې باطن ته به يې کتلی نه شي ځکه د باطن تعلق د زړه سره دی چې مونږ په هغې مکلف نه يو. پس هر هغه څوک چې مونږ ته کفر بواح ظاهر کړي په قول او عمل سره هغه باندې به کفر کوو بغير د نظر کولو نه باطن ته خو په دې شرط چې کوم شرعي معتبر مانع نه وو.

حديث کې راځي رسول الله ﷺ فرمايي: امرت ان اقاتل الناس حتى يشهدوا

ان لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وان محمدا رسول الله و يقيموا الصلوة و يؤتوا الزكوة . فاذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم و اموالهم الا بحقها و حسابهم على الله. (متفق عليه عن ابن عمر رضي الله عنهما وصحيح الجامع رقم ۱۳۷۱ و الصحيحه ۴۰۸)

ترجمه: ماته امر کړی شويدي په دې چې د خلکو سره قتال وکړم تر دې چې لاله الا الله ووايي او د مونږ پابندي وکړي او زکات ورکړي کله چې دوي دا

کار وکړي نو زموږ نه به یې وینې او مالونه بچ شي مگر په حق د اسلام او نور حساب یې په الله تعالی دی.

شيخ الاسلام ابن تيميه ددې حديث په معنى كې ليكي: معناه اني امرت ان اقبل منهم ظاهر الاسلام و آكل بواطنهم الى الله فالنبي عليه الصلاة والسلام لم يكن يقيم الحدود بعلمه ولا بخبر الواحد ولا بمجرد الوحي ولا بالدلائل والشواهد حتى يثبت موجب للحد بينة او اقرار. اهـ (الصارم المسلول).

ترجمه: د حديث معنى دا ده چې ماته امر شويدى چې زه د دوي نه ظاهري اسلام قبول كړم او ددوي باطن الله ته وسپارم. پس نبي ﷺ به حدود شرعيه په خپل علم يا خبر واحد يا صرف وحي يا په شواهدو او دلائلو سره نه قائلول بلكه چې كله به دا ثابت شول په هغه څه چې موجب د حد به وو لكه بينه (دوه گواهان) او اقرار سره.

۲- دليل: امام نووي د مسلم د حديث په شرح كې وايي: افلا شققت عن قلبه فيه دليل للقاعدة المعروفة في الفقه والاصول ان الاحكام يعمل فيها بالظواهر والله يتولى السرائر. اهـ (النووي على مسلم ج ۲ ص ۱۰۷).

ترجمه: د اسامه بن زيد ؓ حديث چې متفق عليه دى او په هغې كې اسامه بن زيد ؓ يو سړى قتل كړو چې كلمه يې ويلې وه نو رسول الله ﷺ ورته وويل: چې تايي زړه خيرې كړى وو (چې گويا كلمه يې په دروغه ويلې ده)؟. امام نووي وايي: دې حديث كې د يو فقهي او اصولي قاعدې دپاره دليل دى. احكام د دنيا به په ظاهر بنا وي باطن به يې الله ته سپارل كيږي.

۳- **دلیل: العباس ابن عبدالمطلب** ﷺ چې کله په بدر کې قیدي کړی شو ایمان یې په مکه کې هم راوړی وو د رسول الله ﷺ تره او قریشي هم وو. لکن کله چې په قیدیانو د بدر فیصله د فدیې ورکولو وشوه نو رسول الله ﷺ هغه ته وویل چې د خپل ځان او د دوه وریرونو او یو حلیف عتبه بن عمرو بن جحدم فدیې ورکړه ځکه ته مالدار یې. عباس ﷺ ورته وویل: یا رسول الله ﷺ اني كنت مسلما و لكن القوم استكروهوني فقال: الله اعلم باسلامك فاما ظاهر امرک فقد كان علينا و اما سریرتک فالی الله. اه (اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۲۲).

ترجمه: عباس ﷺ رسول الله ﷺ ته وویل: ای د الله رسوله یقینا زه مسلمان یم او قوم راباندې زور کړی او په زور یې راوستلی یم. نو رسول الله ﷺ ورته وویل: الله ستا په اسلام عالم دی په مونږ باندې په ظاهر کې ستا په هکله د کفارو په شان معامله لازم ده او هر چې باطن دی هغه دې الله ته سپارو.

استدلال: دا حدیث صریح دلیل دی چې احکام د دنیا به په ظاهر حمل وي. نو دا بهانه کول چې زه خو ددې طاغوتي یا کافر حکومت سره یم خو په باطن کې یې بد گڼم دا خبره باطله ده بلکه په ظاهره به داسې خلک کفار او مرتدین حسابیږي.

۴- **دلیل: عمر بن الخطاب** ﷺ وایي: ان ناسا كانوا يؤخذون بالوحي في عهد رسول الله ﷺ و ان الوحي قد انقطع و انما ناخذكم الآن بما ظهر لنا من اعمالكم فمن اظهر لنا خيرا آمناه و قربناه و ليس لنا من سريره شيء الله يحاسبه في سريره و من اظهر لنا سوءا لم نأمنه و لم نصدقه و ان قال ان سريره حسنة. اه (صحيح البخاري نقله عنه صاحب الاعمال ص ۲۲).

ترجمه: يقينا خلکو به عمل د رسول الله ﷺ په زمانه کې په وحي کولو او يقينا اوس وحي قطع شويده پس اوس به مونږ عمل کوو په هغه اعمالو چې مونږ ته ظاهر وي. نو هغه څوک چې مونږ ته ايمان ظاهر کړي مونږ به پرې باور کوو او ځان ته به يې نيزدې کوو. زموږ يې د باطن سره کوم کار نشته. الله يې په پټه عالم دی هغه به ورسره حساب کوي. او هغه څوک چې مونږ ته بدي (کفر) ظاهر کړي نه پرې باور او نه پرې تصديق کوو اگر که باطن يې خايسته وي.

۵- دليل: امام طحاوي د العقيدة الطحاوية په متن کې وايي: ولا نشهد عليهم بكفر ولا شرک ولا نفاق مالم يظهر منهم شيء من ذلك و نذر سرائرهم الى الله. اهـ (اعمال ص ۲۳).

ترجمه: مونږ په هيچا د کفر، شرک او منافقت حکم نه کوو تر څو چې دغه شيان ددوې نه ظاهر شوي نه وي او باطن ددوې مونږ پرېږدو الله تعالى ته.

خلاصه: د شريعت بې شماره نصوص په دې دلالت کوي چې حکم د شريعت به په ظاهر حمل وي نه په باطن لهذا څوک چې په ظاهر کې د کفر سره ولاړ وي د هغې سره موالات کوي، د کفر د قانون څخه دفاع کوي، هغې ته فيصلې وړي، په هغې مسلمانان قتلوي، هغې ته احترام کوي لکه د پاکستان مرتد حکومت او د هغوې تمام اهلکار. داسې اشخاص به کفار مرتدين محاربين او واجب القتل وي. لهذا د باطن معامله ددې حکومتونو به الله ته سپارل کېږي. مونږ ته يې د شريعت په بنياد قتلول مباح، مالونه يې غنيمت او بنځي يې وينځي دي د مذکوره نصوصو په بنا کې چې ددې مزيد وضاحت به ددوې سره د قتال په دلائلو کې راشي.

۲- مقدمه: د قیامت په ورځ جزاء مرتبه ده په ظاهري او باطني اسلام

باندې:

ددې مقدمې غرض دادی چې مخکې ذکر شو چې احکام د دنیا به په ظاهر قائم وي نو دا شبهه پیدا شوه چې ظاهري یې په اسلام برابر وي اگر که باطن یې هر قسم وي جنت ته به ځي. لکن داسې نه ده بلکه د قیامت جزاء او بدلې بیا د حقيقي اسلام په اساس باندې مرتب ده. چې هغه اسلام د ظاهر او باطن څخه جوړ دی. یو شخص چې په ظاهر کې مسلم وي ددې نه دا لازم نه ده چې دی به جنتي وي د وجې د احتمال د منافقت نه په زړه د هغه کې. لهذا هیڅ یو شخص د عذاب نه بچ کیدلی نه شي ترڅو چې د اسلام ظاهر او باطن یې دواړه متحقق نه وي. ددې وجې نه د اهل السنة والجماعة عقیده داده چې هیڅ یو شخص باندې به د جنت او نجات حکم نه شي کیدلی مگر چې نصوص شرعيه د هغه په جنت او نجات دلالت وکړي لکه په احادیثو کې د عشره مبشره و زيری په جنت سره وغیره.

سوال: که څوک دا ووايي: د مسلم په حق کې دا نه شي ویلی چې دا د جنت والا څخه دی نو آیا د کافر په هکله هم دا نه شي ویلی چې دا جهنمي دی؟

جواب: هر کله چې کافر په کفر مې شي نو هغه باندې به گواهي د کفر او جهنم ورکیدلی شي. لکه چې رسول الله ﷺ یو باندې چې ته وویل چې کله د یو کافر په قبر تیرېږې نو فبشره بالنار یعنی د اور زيری ورکړه. اه (اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۲۲).

خلاصہ: ددې دواړو مقدمو مطلب دادی چې احکام د دنیا به په ظاهر بناء وي چې ظاهر کې مسلمان وي، د مسلمان سره موالات کوي نو دی به مسلم وي. او چې ظاهر کې د کفر سره وي د هغې حامی وي دی به کافر وي اگر که زړه کې صفا مسلمان وي. لکن په آخرت کې بیا جزاء او بدله شخص ته په ظاهر او باطن دواړو سره ورکیدی شي چې باطن به یې د ظاهر سره موافق وي او په شریعت باندې به عامل وي نو بیا به ان شاء الله د ناجین څخه وي او که ظاهري یې د باطن خلاف وو لکه منافقین نو في الدرک الاسفل من النار او د هالکنو څخه به وي. والله اعلم.

فصل

د پاکستان او نورو طاغوتي حکومتونو د کفر، ردت او قتال

موجبات او اسباب

دا چې د پاکستان حرامي حکومت او نور طاغوتي نامنهاد اسلامي حکومتونه د يوې وجې نه کفارو او مرتدين نه دي بلکه د ډيرو وجو نه دي. که د يوې وجې د ردت او کفر نه بچ شي نو په لسو کې نور اخته دي. اگر که يو ناقض د ردت او کفر دپاره هم کافي دی. چونکه د دغه بې غيرته، بې ناموسه، اسلام فروشه، بې حيا ملک يو ناقض نه، لس نه بلکه په لسگونو نواقض لري چې مونږ به هغه دلته ذکر کړو. ددې دپاره چې هغه مولايان او د بلعام پرکتیو ته چې دغه د طاغوت حرامي حکومت سست شوي کتې ته پانې ورټکوهي او هغه کلکوي. دوي ته دا معلومه شي چې په دنيا کې هېڅ داسې مرتد، کافر او ظالم حکومت بل نشته لکه چې د پاکستان حکومت دی. اگر که د بلعام پرکتیي به ددې رسالې د لوستلو سره دا وايي چې گویا د پاکستان خلاف چې څوک کوي دا د (را) ایجنټ دی. خو مونږ الحمد لله د هر کفر او طاغوت خلاف جهاد اعلان کړیدی د هندوستان نه واخله نن ټول نامنهاد اسلامي حکومتونه دار کفر او دار حرب دي. خو چې د هندوستان سره قتال کیدی شي نو لازمي په (اسلام برباد) ده. چې اول هغه فتح، مالونه يې غنیمت او بنځې يې وينځې شي بيا کشمير بيا هندوستان. چې ددې دلائل به وروسته ان شاء الله راشي.

۱- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د پاکستان د حکومت

قانون کفری دی: دا هم یو مکفر دی چې د کوم ملک قانون د کفر وي او په هغې فیصلې کوي نو دا به موجب د ردت او کفر وي لکه د لارډ میکالي قانون چې د پاکستان دی، اساسي قانون د افغانستان او نور وضعي دساتیر د عربو ملکونو چې دا ټول غیر ما انزل الله دي چې په نص د قرآن سره په دې عمل کول، د هغې نه دفاع کول کفر او ردت دی.

دلیل: قوله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ۴۴.

ترجمه: چا چې فیصله و نه کړه په هغه څه چې الله تعالی نازل کړيدي نو دغه کسان همدوي کافران دي.

استدلال: آیت کې حکم په کفر مرتب کړ په مجرد ترک الحکم بما انزل الله باندې او دا عام نص دی. او الکفر په کې معرف باللام دی چې کفر اکبردی. لهذا هغه څوک چې د الله په قانون فیصله پرېږدي په یوه قضیه او فیصله کې دی به کافر وي. برابره خبره ده که دا قاضي شرعي وي او که غیر شرعي چې ددې حکم نه بیا مجتهد مخطيء مستثنی دی.

فائده: پاکستانی او نور مرتدین طواغیت ددې آیت په اساس په درې ۳ اسبابو د کفر او ردت کې اخته دي.

۱- ترک الحکم بما انزل الله: ځکه په آیین یا بل وضعي قانون یا دستور فیصلې کول ددې سبب دی چې حکم د ما انزل الله به پرېږدي ځکه هره مسئله کې د شریعت محمدي فیصله موجوده وي.

۲- **اختراع شرع مخالف لشرع الله:** يعنې جوړول د داسې قانون چې د الله تعالى د شرع مخالف وي لکه موجوده کفري قوانين. چې دا کار هم اوسنو طواغيتو کړيدی.

۳- **الحکم بغير ما انزل الله:** يعنې فيصلې کول د کفر او آيين د لارې ميکالي په قانون باندې چې په ددې ۳ درې قسمه کفر کې نن پاکستاني مرتدين او نور طواغيت حصار دي.

فائده: کله چې الکفر په قرآن کې معرف باللام راشي نو مراد ترينه کفر اکبر وي. لکه دا خبره شيخ الاسلام ابن تيميه په اقتضاء الصراط المستقيم ج ۱ ص ۲۰۸ کې کړيده. وگوره الجامع ج ۲ ص ۹۳۲ و البحر المحيط لابي حيان الاندلسي ج ۳ ص ۴۹۳.

تنبيه: د تحاکم مسئله مونږ په خپل کتاب الکواشف الجليلة کې تفصيلي ذکر کړې. دلته صرف د يو ناقض په شکل ذکر شوه تفصيل غرض نه دی.

۲- **د پاکستان د حکومت د ردت سبب: تبديل الشريعة بشرائع اخرى:** يعنې د الله تعالى د شريعت بدلولو د کفر او لارې ميکالي په قانون باندې چې دا بيا زائد عمل دی په مجرد حکم بغير ما انزل الله باندې. ددې مثال داسې دی چې يو حاکم وقت د خپل قانون بعضې مادي اسلامي او بعضې کفري وگرځوي. لکه چې نن وخت کې د پاکستان ، افغانستان او نور طواغوتي حکومتونو دي. چې دوې د الله تعالى قوانين بدل کړي دي. د نورو قوانينو په بدل کې. مثلاً: د غله نه لاس پريکول د الله او رسول شريعت دی خو موجوده کفري قوانين يې په حبس او جيل باندې تبديلوي. يا د محصن زاني

سزا رجم دی لکن موجوده قوانینو کې ورته سزا بیا هیڅ نشته بلکه برعکس که هلك او جینی راضي شول وروستو د زنا څخه نو په تابه تحصیل کې ورته نکاح وتری. او نور داسې تبدیلیانې چې دا هم کفر او ارتداد دی.

۱- **دلیل:** الله تعالی فرمایي: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ یَعْبُوءُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

یُوقِنُونَ﴾ المائدة: ۵۰

ترجمه: آیا د جاهلیت فیصلې طلب کوي دوې او څوک دی زیات خایسته فیصلو والاد الله نه په فیصله کولو کې د پاره د هغه قوم چې یقین لري. امام ابن کثیر ددې آیت لاندې لیکي: الله په هغه چا انکار کوي چې د الله تعالی د محکم حکم څخه وځي کوم چې مشتمل دی په هر خیر باندې، منع کوونکی دی د هر شر څخه او انکار کوي په هغه چا چې سوا د الله تعالی د حکم نه آراء او خواهشاتو او اصطلاحاتو تابعداري کوي کوم چې خلکو جوړ کړيدي او په شریعت کې د هغې هیڅ مستند نه وي لکه چې جاهلیت والاو به فیصلې کولې د گمراهیانو او جهالاتو په هغه څه چې خپلو خواهشاتو او آراؤ به جوړ کړي وو. او لکه چې تاتاریانو د خپل پاچا چنگیز خان په جوړ شوي قانون یاسق فیصلې کولې چې د یاسق قانون د مختلفو شرائعو څخه جوړ شوی وو لکه یهودیت، نصرانیت او اسلام. نو دغه قانون یې په خپل اولاد کې یو شریعت وگرځید چې په قرآن او سنت به یې مقدم کولو بیا وایي: فمن فعل ذلک فهو کافر یجب قتاله حتی یرجع الی حکم الله ورسوله. اه

ترجمه: یعنې چا چې دا کار وکړو دی کافر دی قتال ورسره واجب دی تر دې چې د الله او رسول حکم ته راجع شي. (ابن کثیر ج ۲ ص ۷۰ والاعمال ص ۷۳).

تعلیق: هر کله چې یاسق چې د تاتاریانو قانون وو او هغوی صرف په خپل اهل و عیال باندې لږم گرځولی وو په نور چا لږم نه وو، د هغه د جوړوونکو او عمل کوونکو سره د ابن کثیر په قول جهاد واجب دی نو آیا د پاکستان د لارې میکالي قانون منونکو سره چې خلک پرې په زور ملزموي، د هغې نه منونکي تعذیبوي نن مجاهدین او طالبان ولې د دوی دشمنان دي ځکه چې ددوی د قانون خلاف دي. لهدا د پاکستان د حکومت سره قتال فرض دی چې وروسته به ددې تفصیل راشي.

۳- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د الله تعالی د شریعت په مقابل

کې بل قانون غوره کول: د پاکستان چې کوم قانون دی د الله د شریعت او قانون مخالف دی. یهود چې کافر او ملعون و گرځیدل دا ځکه چې دوی د الله دقانون خلاف بل قانون جوړ کړی وو چې د الله په قانون کې یې تغیر او تبدیل وکړلو. لکه د رجم حکم یې په مخ تورولو او په خره سپرولو بدل کړ. نو الله تعالی وویل: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝۴۴﴾ المائدة: ۴۴.

په دې تغیر او تبدیل کې پاکستانی مرتدین که هغه جګان وي، وکیلان او که د اسمبلۍ غړي وي ټول مشرعین و گرځیدل او د الله تعالی دغه خصوصیت یې ځان ته غوره کړ. حدیث کې راځي رسول الله ﷺ فرمایي: ان الله هو الحكم و اليه الحكم... الخ (اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۸۸). یعنې الله تعالی فیصله کوونکی دی او هغه ته فیصلې وړل کیدی شي. نو د پاکستانی مشرعینو حکم لکه د فرعون دی چې خپلو وزیرانو ته یې وویل: ﴿يَأْتِيَهَا

أَلَمًّا مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ القصص: ۳۸

ترجمه: يعني اي مشرانو نه پيڙنم ستاسو لپاره سوا زمانه بل اله. نن دغه طاغوتي مرتدين هم خلکو ته چي د کوم شي جواز ورکوي او که حراموي يي ددوي خوبنه ده. لهذا دوي د فرعونيت دعوه کړيده چي الله يي سزا داسي بنودلې ده. ﴿ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنِّتَ اِلٰهُ مِّنْ دُوْنِهِ فَنُزِّلْكَ بِجَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴾ (٢٩) الانبياء: ٢٩

ترجمه: يعني چا چي وويل ددوي نه چي زه اختيار مند يم سوا د الله تعالى نه پس دغه شخص ته مونږ بدله ورکوو د جهنم همداسي ده جزا د ظالمانو. همدارنگه هغه اشخاص چي ځانونه مشرعين گڼي په تحليل او تحریم کي الله تعالى هغوي اربابان مسمي کړي. لکه چي وايي: ﴿ اتَّخَذُواْ اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَزْكَاءًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ﴾ التوبة: ٣١ يعني جوړ کړيدي دوي موليان او پيرانو لره حقدار د بنده گي. سوا دالله تعالى نه او داځکه چي دغه پيران او موليان دوي ته حلال حرامول او حرام يي حلالول لکه چي نن د پاکستان په آيين کي حرام حلال او حلال حرام دي. نو چي دغه موليان او پيران اربابان شول نو آيا ججان، وکيلان او نور مرتدين چي ددغه قانون جوړوونکي او تنفيذ کوونکي دي اربابان نه وي؟

استدلال: پاکستاني ٢٤ کلن مرتدينو خلکو ته حرام حلال کړل. سود، قمار، شراب، فيصلي وړل طاغوت ته دا ټول يي عوامو ته حلال کړل، شريعت په آيين د لارډ ميکالي بدل کړ، نودوي په اتفاق د فقهاؤ کافردي.

۴- د پاکستان د حکومت د رد سبب: ملل متحد (اقوام متحده)

کې داخليدل: هر کله چې د موجوده مرتدو حکومتونو تنازعه راشي نو فوراً دوي ملل متحد ته رجوع کوي او هغه ددوي دغه تنازعه حل او فصل کوي. نن په ټوله نړۍ کې قاضي قضاة اقوام متحده دی چې د پنځو لوي خنازيرو او کفارو نه جوړ دی. اگر که د نامنهاد اسلامي ملکونو اشخاص هم په کې وي، ولې هغوي صرف د لاسونو پر قولو ته ناست وي، نورې فيصلې دغه پنځه لوي کفري ملکونه کوي. لهدا نن که هر ملک اسلامي ځاته وايي او مسلمانان په کې اوسي خو چې اقوام متحده کې داخل وي، د هغې اطاعت کوي، انکار پرې نه کوي دوي هم مرتدين او محاربين دي اگر که ځاته سوچه عربليگ هم وايي. ددوي په کفر دا آيت دليل دی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿٦٠﴾ النساء: ٦٠

ترجمه: آيا نه گوري هغه کسانو ته گمان کوي دوي چې دوي ايمان والادي په ما انزل اليک او په ما انزل من قبلک باندې اراده لري چې فيصلې يوسي طاغوت ته او په تحقيق امر کړی شويدي دوي ته چې کفر وکړي په طاغوت او غواړي شيطان چې گمراه کړي دوي لره په گمراهۍ ليري سره.

استدلال: هر کله چې دغه منافقانو طاغوت ته تحاکم وکړلو نو الله تعالی ددوي هغه ايمان زعم وگرځولو اگر که دغه تحاکم اراده وو.

امام شوکاني ددي آيت په ذيل کي ليکي: دې آيت کې تعجب ذکر کول دي ددغه اشخاصو رسول الله ته چې دغه کسانو دعوه هم کوله چې دوي ايمان په ما انزل علی الرسول چې قرآن دی هم لري او د مخکيني انبياؤ په ما انزل هم لکن ددي دواړو ايمانياتو په نواقضو دوي راتگ وکړلو نو دعوه يې باطله شوه د اصل نه او واضح يې کړه چې دوي نه په ما انزل علی الرسول او نه په ما انزل علی من قبله من الرسل باندې ايمان لري او هغه ناقض اراده د تحاکم طاغوت ته ده. او په تحقيق دوي ته امر شوی وو په ما انزل علی الرسول او ما انزل علی من قبله من الرسل کې چې دوي دې کفر په طاغوت وکړي. (فتح القدیر ج ۱ ص ۸۴).

۲- دليل: قوله تعالى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيْمًا ﴿٦٥﴾ النساء: ۶۵

ترجمه: پس داسې نه ده قسم په رب ستا باندې ايمان والا نه دي دا خلک تر دې چې دوي فيصله کن و نه گرځوي تا په هغه څه کې چې ددوي په مینځ کې پیدا شوي وي بيا دوي ونه مومي په خپلو زړونو کې تنگوالی د هغه فيصلې نه چې تا کړي وي او غاړه کيږدي دوي پوره غاړه ايښودل.

استدلال: دا آيت د هغه دوه کسانو په باره کې نازل شوی چې خپله تنازعه يې رسول الله ﷺ ته راوړله او رسول الله ﷺ حقدار ته فيصله وکړله. نو هغه جانب مقابل وويل چې زه پرې راضي نه یم نو دې بل ورته وويل چې ته څه غواړې؟ هغه وويل: ابوبکر صديق ﷺ ته څو نو ابوبکر ﷺ ته راغلل. هغه هم لکه د رسول الله ﷺ فيصله وکړله نو بيا هم دغه شخص انکار وکړلو او ويي ويل عمر بن الخطاب ﷺ ته څو. هر کله چې عمر بن الخطاب ﷺ ته راغلل نو

فيصله يي ترينه واوريده كومه چې رسول الله ﷺ او ابوبكر ﷺ كړې وه نو عمر فاروق ﷺ كورته دننه شواو بيا راووتلو او توره يي په لاس كې وه نو دغه منافق يي په توره ووهلو نو الله دا آيت نازل كړلو. و في رواية عمرو بن زبير: فقال عمر: اذلك للذي قضى عليه يستوثق فقال: نعم. فقال عمر: مكانك حتى اخرج فاقضي بينكما فخرج مشتملا سيفه فضرب الذي قال: ردنا الى عمر فقتله و ادبر الآخر الى رسول الله ﷺ فقال: يا رسول الله قتل عمر صاحبي ولو لا ما اعجزته لقتلني فقال رسول الله ﷺ: ما كنت اظن ان عمر يجتري على قتل مؤمن فانزل الله تعالى فلا وربك لا يؤمنون... الخ. (اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۹۲، ۹۳).

ترجمه: روايت د عمرو بن زبير كې عمر فاروق ﷺ وويل هغه شخص ته چې د چا په حق كې فيصله شوې وه آيا همداسې فيصله شوې وه؟ دده نه يي باور ترلاسه كولو، هغه وويل: آو. بيا عمر ﷺ وويل: تاسو په خای ودرېږئ تردې چې زه راووخم ستاسو په مينځ كې به فيصله وكړم. نو عمر ﷺ راووتلو او توره يي په لاس كې وه نو هغه شخص يي ووهلو چې فيصله يي عمر ﷺ ته راوړې وه او دا بل شخص رسول الله ﷺ ته راو تېنښته او ويي ويل: يا رسول الله عمر فاروق زما ملگري قتل كړ، او كه زه وروسته د هغه نه تېنښتېدلې نه وای نو زه يي هم قتلولم. رسول الله ﷺ وفرمايل: زه په عمر دا گمان نه كوم چې هغه به د يو مؤمن په قتل دا جرات وكړي نو الله تعالى دا آيت نازل كړ.

۳- **شيخ الاسلام ابن تيميه فرمايي:** فكل من خرج عن سنة رسول الله ﷺ و شريعته فقد اقسام الله بنفسه المقدسة انه لا يؤمن حتى يرضى بحكم رسول الله ﷺ في جميع ما شجر بينهم من امور الدين و الدنيا و حتى لا يبقى في

قلوبهم حرج من حكمه و دلائل القرآن على هذا الاصل كثيرة. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٤٧١).

ترجمه: پس هر هغه څوک چې د رسول الله ﷺ د شريعت او طريقي نه ووتلو نو الله تعالى په ذات مقدس باندې قسم خوري چې دى ايمان والا نه دى تر دې چې د رسول الله ﷺ په فيصله راضي نه شي په ټولو مشاجرو کې که ديني وي او که دنياوي. او تر دې چې په زړونو ددوې کې هيڅ تنگوالى پاتې نه شي د فيصلې د هغې نه او د قرآن دلائل په دې قاعده پير دي.

٤- امام ابن القيم وايي: جعل هذا الرد من موجبات الايمان و لوازمه فاذا انتفى هذا الرد انتفى الايمان ضرورة انتفاء الملزوم لانتفاء الآخر. اهـ (اعلام الموقعين ج ٢ ص ٥٠).

ترجمه: دې آيت کې يې رد کول د تنازع د ايمان د واجباتو او لوازماتو څخه وگرځول. نو کله چې دا رد کول قرآن او سنت ته منتفي شول نو ايمان خامخا ختم شو. لکه انتفاء د ملزوم د انتفاء د لازم سره.

خلاصه: تحاکم غير د قرآن او سنت ته کفر دى. برابره خبره ده چې دغه فيصله وړونکى يو فرد وي او که حکومت او يا يوه جامعه. په دغه نصوصو سره متحاکمين الى غيرالكتاب والسنة مرتدين او کفار دي. والله اعلم.

٥- د پاکستان د حکومت دارتداد سبب: د امريکې، يهودو او

نصارو سره دوستي: ددې مطلب دادى چې د کفارو سره د مؤمنانو په مقابل کې نصرت او کومک وکړي او دې ته موالات وايي چې شرعي موالات د زړه محبت په بدن د کافرو سره نصرت کول دي. او په دې کې حلف کول د

هغوی سره او اتحادیه کې هم شاملیدل دي. دارنگه د هغوی اطاعت کول، هغوی ته میلان کول چې دا ټول بیا په مؤمنانو حرام دي. لکه چې الله تعالی فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ يُجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ النساء: ۱۴۴

ترجمه: ای ایمان والو مه نيسئ کافران دوستان سوا د مؤمنانو نه. آيا غواړئ تاسو چې جوړ کړئ الله تعالی لره په ځان باندې دليل ښکاره؟ په دې باره کې نور آيتونه هم شته چې هغه مونږ په اعلان الجهاد او الکواشف الجلیة کې تفصیلي ذکر کړيدي چې موالات کول د يهودو سره يو ناقض دی چې نن يې پاکستان په فرنټ لاین کې د دغه يهودو اتحادي دی. او خپله هم وايي چې مونږ د دهشت گردۍ خلاف د امريکې سره د انجن حیثیت لرو. نو دوي لکه شاهدين علی انفسهم بالکفردي. شيخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب چې کله هغه لس نواقض ذکر کوي چې يو په هغې کې مظاهرة المشرکين و معاونتتھم علی المسلمین ذکر کړیدی. يعنې يو ناقض يې د مشرکينو سره معاونت کول د مؤمنانو په مقابل کې. او بيا دليل يې دا آيت ذکر کړیدی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ المائدة: ۵۱

۱- د داسې حکومتونو سره موالاتو کې دا هم راځي چې په دې حکومتونو کې يو شخص وظيفه يعنې نوکري کوي يا د مال د گټلو د پاره يا د بال بچ د وجې نه يا د وطن د حفاظت د وجې نه يا د ويرې د وجې نه اگر که دغه شخص د دغه حکومت په قبضه کې نه وي يعنې په خپل اختيار دا وظيفه او نوکري کوي نو بياهم دغه شخص مرتد او واجب القتل دی.

شيخ محمد بن عبدالوهاب فرمايي: الثاني ان يوافقهم في الظاهر مع مخالفته لهم في الباطن و هو ليس في سلطانهم و انما حمله على ذلك اما طمع في رياسة او مال او مشحة بوطن او عيال او خوف مما يحدث في المآل فانه في هذه الحال يكون مرتدا و لا تنفعه كراهته لهم في الباطن و هو ممن قال الله فيهم: ﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾ (النحل: ١٠٧) مجموعة التوحيد ص ٢٩٦ والاعمال ص ١٠٩.

ترجمه: دويمه وجه دا چې يو شخص د مشرکينو ملگرتيا وکړي په ظاهر کې او باطن کې يې مخالف هم وي او دی د مشرکينو په تسلط او قبضه کې هم نه وي (په خپل اختيار وظيفه کوي) او دې کار باندې باعث صرف طمع د مال يا د وطن د حفاظت يا د عيال او بچو د ساتلو وجه وي يا د هغې ويرې نه چې په آینده کې ترينه ويرېږي. نو داسې شخص په دې حالت کې مرتد دی چې ددې مخالفت کول په باطن کې کومه فائده نه لري او د داسې شخص په باره کې الله تعالی فرمايي: (دا ددې وجې نه يقينا دوي ژوند د دنيا خوښ کړی وو په آخرت باندې او يقينا الله تعالی هدايت نه کوي قوم کافرانو ته).

خلاصه: دوستي د يهودو او نصاراو سره ارتداد دی. دارنگه د هغوې سره تحالف او اتحاديه کې شمول هم په موالاتو کې راځي. لکه چې نن د پاکستان حکومت د ټولې کفرې نړۍ سره په صف کې ولاړ دی. لهذا دا يو ناقض هم کافي دی د اسلام نه د وتلو د پاره. د موالاتو او معاداتو په باره کې التبيان في کفر من اعان الامريکان کتل لازم دي، دلته صرف هغې ته اشاره وشوه.

۶- د پاکستان د حکومت دردت سبب: د الله تعالى د دين او يا په

يو حکم د دين پورې استهزاء کول: دا هم د نواقضو څخه دی چې په دين پورې خدا او استهزاء وکړلی شي. استهزاء بالدين که په توقو سره وي او که په رشتيا سره دا کفر او ردت دی.

عبدالله بن عمر وايي: يو سړي په غزوه تبوک کې په يو مجلس کې وويل: ما راينا مثل قرائنا هؤلاء في اصحاب محمد ارغب بطونا ولا كاذب السنا ولا اجبن عند اللقاء. فقال رجل في المجلس كذبت و لكنك منافق. لاخبرن رسول الله ﷺ فبلغ ذلك رسول الله ﷺ و نزل القرآن. قال عبدالله بن عمر فانا رايتاه متعلقا بحقب ناقه رسول الله ﷺ تنكبه الحجارة و هو يقول يا رسول الله انما كنا نخوض ونلعب و رسول الله ﷺ يقول ابالله و آياته كنتم تستهزءون لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم. اهـ (اعمال ص ۱۷۴).

ترجمه: يعنې دغه منافقانو وويل چې مونږ د رسول الله ﷺ په صحابه کرامو کې چې علماء دي زيات خيتو والا، زيات دروغجن او بزډله په وخت د ملاقات د دشمن کې نور څوک نه دي ليدلي. نو يو سړي په دغه مجلس کې ده ته وويل: دروغ دي وويل لکن ته منافق يې خامخا به رسول الله ﷺ زه خبروم نو دا خبر رسول الله ﷺ ته ورسيد او قرآن نازل شو. عبدالله بن عمر ؓ وايي: ما دغه منافق وليدلو چې د رسول الله ﷺ د اوبنې د مهار پورې نښتی وو او ويل يې ای د الله رسول ﷺ يقينا مونږ خو توقې او لوبې کولې. او رسول الله ﷺ دا آيت ولوستلو چې آيا الله تعالى او د هغه په آيتونو او د هغه په رسول باندې

وئ تاسي چي توقي مو کولي بهاني مه کوي په تحقيق تاسي کفر کړيدی پس د ايمان ستاسي نه.

په يو بل روايت د قتاده کي راځي: منافقانو وويل: آيا دا شخص (رسول الله ﷺ) اميد لري چې د شام ماني فتح کړي. دا ډيره لرې خبره ده. نو الله تعالی خپل نبي خبر کړلو نو رسول الله ﷺ وويل: دغه اشخاص ما پورې حصار کړي نو رسول الله ﷺ ورته راغلو او ويي ويل تاسو دا دا خبره کړيده نو هغوې وويل: اى د الله تعالی نبي: يقينا مونږ توقي او لوبې کولي نو الله تعالی نازل کړو هغه څه چې تاسو يې اورئ.

ابن اسحاق وايي: مونږ ته خبر رارسيدلى دى چې دغه شخص مخشن بن حمير الاشجعي حليف بني مسلمة وو کوم چې دا آيت د ده باره کي نازل شو:

﴿إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً﴾ التوبة: ٦٦

امام قرطبي په خپل تفسير کي ليکي: ويل شوي چې دغه خبرې کوونکي درې کسان وو دوو کسانو استهزاء وکړله او دغه يو شخص و خنډل نو آيت کي چې راغلي: **إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ** دا دغه يو شخص وو چې خبرې يې نه دي کړي صرف خدا يې کړې وه. امام خليفه بن خياط وايي: چې ددغه يو شخص نوم مخاشن بن حمير وو او چا ويلي دي چې دى مسلم وو کله چې ده ددغه منافقانو استهزاء واوريدله او انکار يې و نه کړلو په دوې باندې او دغه شخص به وويل: يا الله زه يو آيت اورم چې په هغې سره زه مراد يم چې ددغه آيت نه څرمنې زيرې ودرېږي او زړونه ترينه چوي يا الله زما قتل ستا

په لار کې وگرځوه چې هيڅوک داسې ونه وايي چې ما غسل ورکړي او يا مې کفن کړي نو د يمامه په ورځ هغه قتل کړی شو چې هيچا و نه ليدلو. وگوره التفسير للطبري ج ۲ ص ۱۷۲ و اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۱۷۵.

استدلال: دا آيت صريح دليل دی په کفر د هغه چا کې چې د الله د آيتونو يا د رسول الله ﷺ يا د هغه په احکامو پورې استهزاء وکړي او دغه استهزاء په طريقه د لوبو او يا توقو وي او قصدا او عمدا هم نه وي. دغه اشخاص مخکې مؤمنان، صحابه او د روم غازيان وو خو په يوه خبره کافران شول. لکن د پاکستان مرتد حکومت نه خو مخکې مؤمنان وو، نه غازيان او نه صحابه بلکه د څلور شپيته کالو څخه مرتدين او کفار دي، دوي به کافر نه وي چې د الله تعالی د دين پورې استهزاء خو پرېږده چې د هغې تنفيذ کوونکي قتلوي، د هغوي سره په قتال اخته دي؟

۷- د پاکستان د ردت سبب: د مرتدينو او د مشرکينو په مجالسو

کې کيناستل بغير د انکار او قيام نه هم ردت دی: د کفر په مجالسو کې يا د هغوي په مشورو کې لکه اسمبلۍ، پارلمان وغيره کې کيناستل بغير د انکار او قيام نه کفر او ردت دی. اگر که دی دغه اسمبلۍ او پارلمان کې غړی هم نه وي. نو اعضاء او گډوونکي يو برابر دي.

۱- **دليل:** قوله تعالى: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ أَيْتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ أَنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَنَفِّينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝١٤٠﴾ النساء: ١٤٠

ترجمه: او په تحقيق نازل کړيدي په تاسو باندې په کتاب کې چې کله تاسو واورئ د الله تعالى آيتونه چې په هغې کفر او استهزاء کيدی شوه پس مه کينئ. د هغوې سره تر دې چې هغوې مشغول شي په بله خبره کې يقينا تاسو به بيا ددوې په شان ياست. يقينا الله جمع کوونکی دی منافقانو او کافرانو لره په جهنم کې يو ځای.

استدلال: انکم اذا مثلهم يعني کفار مثلهم يعني تاسو به هم ددوې په شان کفار ياست که تاسو ورسره کيناستئ بغير دانکار، قيام او اکراه نه. نو دا کيناستل صرف صريح علامه شوه په رضا په کفر او استهزاء ددوې باندې او رضا په کفر کفر دی بغير د خلاف نه.

امام بغوي وايي: انکم اذا مثلهم اي ان قعدتم عندهم و هم يخوضون و يستهزءون و رضيتم به فاتم کفار مثلهم. (اعمال ص ۱۸۳).
يعني تاسو به ددوې په شان ياست که تاسو د دوې سره کيناستئ او دوې ننوتې وو او استهزاء يې کوله او تاسو راضي وئ په هغې نو تاسو هم ددوې په شان کافران ياست.

سليمان ابن عبدالله آل الشيخ وايي: معنى الآية على ظاهرها وهو ان الرجل اذا سمع آيات الله يكفر بها و يستهزا بها فجلس عند الكافرين المستهزيين من غير اكراه و لانكار و لاقيام عنهم فهو كافر مثلهم و ان لم يفعل فعلهم لان ذلك يتضمن الرضا بالكفر والرضا بالكفر كفر و بهذه الآية و نحوها استدلل العلماء على ان الراضي بالذنوب كفاعله فان ادعى انه يكره ذلك بقلبه لم يقبل منه لان الحكم على الظاهر و هو قد اظهر الكفر فيكون

کافرا. اه (مجموعه التوحيد ج ۱ ص ۴۸ واعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۱۸۴).

ترجمه: معنی د آیت په ظاهر حمل ده او هغه دا چې کوم سړی د الله تعالی ایتونه واورې او په هغې باندې استهزاء او یا کفر کیدی شي او بیا دغه شخص دغه کسانو سره کینې بغیر د زور انکار او قیام نه ددغه مجلس نه نو دی هم ددوې په شان کافر دی اگر که دغه شخص دا کار نه وي کړی ځکه دده ناسته دلیل او ثبوت دی په رضا په کفر باندې او رضا په کفر کفر دی. او په همدې آیت او ددې په شان په نورو آیتونو علماؤ دلیل نیولی دی چې راضي په گناه باندې لکه خپله گناه کول دي اگر که دی دعوه کوي چې زه په زړه کې دا کارونه بد گنیم چې دا به ترینه نه شي قبیلدلی ځکه حکم په ظاهر باندې لگولی شي او دغه شخص کفر ظاهر کړیدی نو دی کافر شو.

۲- **دلیل:** قوله تعالى: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ المائدة: ۷۸

ترجمه: لعنت کړی شوی د بني اسرائيلو نه په کافرانو باندې په ژبه د داود او عیسی بن مریم علیهم السلام باندې. دا په دې وجه باندې چې دوي نافرمانی کوله او وو چې د حد نه به یې زیاتۍ کولو. وو دوي چې د بد کار نه به یې منع نه کوله دوي خپله دغه کارونه کول. خامخا ډیر بد دي هغه څه چې دوي کول.

استدلال: مفسرین ددې آیت په تفسیر کې لیکي بني اسرائيلو کې چې هر کله گناهونه واقع شول نو علماؤ دوي منع کول خو منع نه شول. پس دغه علماء ددوي سره په مجالسو کې کیناستل خوراک او ځکاک به یې ورسره

کولو چې زېږونه ددوې د يو بل سره الله تعالى گډوډ کړل او په دې ټولو يې لعنت وکړ په ژبه د داؤد او عيسى عليهما السلام باندې. (اعمال ص ۱۸۴).

مذکوره علماؤ په دوې انکار هم کړی وو او د باطل نه چپ شوي هم نه وو او دغه خلک منع نه شول لکن دغه علماء د براءت په ځای ورسره کيناستل او خوراک او څکاک يې ورسره شروع کړ نو په دې وجه دوې ملعونين و گرځيدل نو صرف کيناستل ددغه مجرمينو سره نقيض د هغه څه و گرځيدل چې دوې ترينه منع کوله. نو هر کله چې دا حال د هغه چا شو چې هغوې ورسره صرف په کيناستلو ملعونين شول او منع يې کوله لکن هغه مرتدين پاکستاني حکام چې کيناستل خو پريږده چې ددغه کفر او قانون څخه دفاع کوي، د دې په دفاع کې ځانونه مرداروي دوې به ملعونين او کفار نه وي؟

۳- **عبدالله ابن مسعود** رضي الله عنه **فرمايي:** من کثر سواد قوم فهو منهم ومن رضي عمل قوم کان شریک من عمل به. اه (اعمال تخرج صاحبها من الملة ص ۱۸۵).

ترجمه: چا چې د يو قوم ډله ډيره کړله نو دی د هغوې څخه دی او څوک چې د يو قوم په عمل راضي وي نو دی هم ورسره په دغه عمل کې شریک دی.

ابن حجر عسقلاني ددې حديث په ذیل کي لیکي: وفيه تخطيئة من يقيم بين اهل المعاصي باختياره و لا لقصد صحيح من غير انكار عليهم مثلاً او رجاء انقاذ مسلم من هلكة و ان القادر على التحول عنهم لا يعذر. اه (فتح الباري ج ۱۳ ص ۳۸).

ترجمہ: حدیث کی دا فائدہ ہم ده چې څوک د گناهگارانو په مینځ کې په خپل اختیار سره اوسپړي او کوم صحیح قصد یې نه وي او انکار هم پرې نه کوي نو دی هم د هغوي په شان گناهگار دی. او که ددوي سره اوسیدل په دې نیت چې د یو مسلمان بچ کول وي د هلاکت نه نو بیا هم صحیح ده او چې څوک ددوي نه په جدا کیدلو باندې قدرت لري او بیا نه جدا کیږي نو معذور نه دی.

اعتراض: که څوک دا ووايي چې دا خو ممکن نه ده چې مونږ په شخص دا حکم ولگوو چې څوک په داسې مجالسو کې ناست وي نو دی به کافر وي حالانکه رضا په کفر یا استهزاء بالدين د زړه سره تعلق لري چې مونږ ته د هغې پټه نه لږیږي.

جواب دا دی چې مونږ ته دداسې خلکو پټه د ظاهر نه معلومیږي چې هر یو شخص د کفر او باطل مجلس کې ناست وي او انکار پرې نه کوي او نه ترینه پاسیږي او ده باندې زور هم نه وي نو دا دلیل د رضا دده دی اگر که په ژبه خلاف کوي ځکه حال دده دلالت په کفر دده کوي او ددې دلیل واقعه د مجاعه بن مراره ده چې دی خالد بن ولید د مسیلمة الکذاب په لښکر کې ونيولو او دی صحابي هم ؤ درسول الله ﷺ سره یې بیعت هم کړې ؤ ولی ددغه کافرو سره په صف کې ؤ او انکار یې ترینه نه ؤ کړی او نه یې ترینه هجرت کړې ؤ لهدا کله چې مجاعه ؤ وویل چې زما هغه عقیده ده کومه چې پرون وه نو خالد ؤ ورته وویل: ترک الیوم ما کنت علیه امس وکان رضاک بامر هذا الکذاب و سکوتک عنه و انت اعز اهل الیمامة و قد بلغک مسیری اقرارا له و رضاء بما جاء به فان قلت اخاف قومي فهلا عمدت الي او بعثت

الي رسولاً؟ قال مجاعة: ان رايت يا بن المغيرة ان تعفو عن هذا كله فقال قد عفوت عن دمك ولكن في نفسي حرج من تركك. اهـ (مجموعة التوحيد).

ترجمه: يعني ای مجاعه تا هغه عقیده پرینسی ده کومه چې پرون وي او رضا ستا په کار ددغه کذاب او چپوالی ستا دهغه نه دا رضا وه او ته د اهل یمامه عزت ناک وي او زما راتگ تاته در رسیدلی هم و دا هم ستا اقرار او رضا وه دمسيلمۃ الکذاب په نبوت که ته وایي چې زه د قوم څخه ویریدم نو بیا ولي زما طرف ته نه راتللی؟ او یا به دې قاصد رالیږلی وای؟ نو مجاعه ورته وویل: ای د مغیره ځویه ددې ټولو خبرو باوجود ما ته عفو وکړه. خالد رضی الله عنه ورته وویل: ستا وینه مې وبخښله لکن ستا د پرېښودلو نه مې په زړه کې تنگوالی شته.

استدلال: خالد رضی الله عنه په مجرد اقامت د کافرانو سره حکم د کفارو و لگولو بغیر د انکار او وتلو او هجرت کولو نه. او د هغه ویریدل یې هم معتبر نه کړل ځکه دغه ویره شرعي ویره نه وه چې په کې قتل یا تلف کیدل د یوې عضوې د اعضاو څخه وي. لهذا خالد رضی الله عنه دی د مسيلمۃ الکذاب په اتباعو کې ظاهراً شمار کړلو.

۸- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د الله دین ته بد رد ویل: نن د پاکستان مرتد حکومت دالله دین ته دهشت گردی او اسلامي نظام ته فرسوده او پخوانی نظام وایي. ددې نه به بل کوم بد رد وي چې دالله طالبان یې په مقدس ځای لال مسجد کې سره د قرآنونو او دیني کتابونو په فاسفورس بمونو وویشتل. آیا دا د الله ددین سب او بد رد ویل نه دي.

امام ابن عبدالبر فرمايي: و قد اجمع العلماء على ان من سب الله او سب رسوله او دفع شيئاً انزله الله او قتل نبيا من انبياء الله و هو مع ذلك مقررماً انزل الله انه كافر. اهـ (التمهيد ج ٤ ص ٢٢٤ والجامع ج ٢ ص ٥٢٤ والصارم ص ٥١٢).

ترجمه: د علماؤ په دې اجماع ده چې څوک الله او رسول ته بد رد ووايي او يا يو معمولي حکم د الله تعالی رد کړي او يا يو نبي د انبياء عليهم السلام څخه قتل کړي او دی سره ددې نه اقرار کوونکی په ما انزل الله وي نو دی کافر دی.

تعلیق: پاکستاني مرتدين هم نن دا آواز کوي چې پاکستان کا مطلب کیا لا اله الا الله خو لا اله الا الله يې په مساجدو او مدارسو کې په بمونو وويشتله، د هغې غوښتونکي يې دهشت گرد، شرخوښي او شريپسند بولي. اوس هم به لا دغه حرامي ملک د اسلام قلعه وي؟

٩- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د مسلمانانو سره جناب کول:

دا هم يو ناقض دی د کلمه توحيد چې مسلمان سره د دين په وجه قتال کوي، هغه قتلوي، هغه تعذيبوي. نن پاکستانی مرتد حرامي فوځ او ولد زنا آي ايس آي چې په زور طالبان د دين په وجه د اور په لمبو کې سوځوي. خوددوي نور هيڅ قصور نشته صرف وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ البروج: ٨

ترجمه: او بد نه گڼلو دوی د هغوی نه مگر دا چې هغوی ایمان راوړی وو په الله تعالی چې زورور او ستایلی شوی دی.

۱- د شيخ الاسلام ابن تيميه خفه چا پوښتنه وکړله: چې يو شخص مسلمان د دين په سبب قتلوي اودغه شخص بيا د اسلام دعوه هم کوي؟

نو شيخ الاسلام داسې جواب ورکړ:

اما اذا قتله على دين الاسلام مثل ما يقتل النصراني المسلمين على دينهم فهذا كافر شر من الكافر المعاهد فان هذا كافر محارب بمنزلة الكفار الذين يقاتلون النبي ﷺ واصحابه رضي الله عنهم وهؤلاء مخلصون في جهنم كتخليد غيرهم من الكفار. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۳۴ ص ۱۳۲).

ترجمه: هر کله چې يو شخص بل شخص د اسلام په سبب وژني لکه څنگه چې نصراني مسلمانان وژني په خپل دين باندې نو دا شخص ډير شرير کافر دی دمعاهد کافر نه هم ځکه دا کافر محارب دی. د هغه کافرو په شان دی کوم چې در رسول الله ﷺ او صحابه کرامو سره جنگيدل او دوي به په جهنم کې هميشه وي لکه څنگه چې نور کفار دي.

فائده: معلومه شوه چې د پاکستان مرتد او حرامي او ولد زنا حکومت مجاهدين طالبان او القاعده د اسلام د دين د وجې نه وژني، هغوي ته قسما قسم تعذيبونه ورکوي نو دوي گويا د رسول الله ﷺ د زمانې د کفارو نه هم سخت کفار دي قاتلهم الله و اخذاهم اللهم شتت شملهم ومزق جمعهم و خالف بين كلمتهم وامح آثارهم واقطع دابرهم وانزل بهم باسک الذي لا ترده عن القوم المجرمين آمين يا رب العالمين.

۲- د شيخ الاسلام نه بل ځای پوښتنه وشوه: چې يو شخص د کافرانو سره دوستي کوي، د مسلمانانو خلاف جنگ کوي نو دا څه حکم لري؟

نو هغه وويل:

واذا كان السلف قد سموا مانعي الزكاة مرتدين مع كونهم يصومون ويصلون ولم يكونوا يقاتلون جماعة المسلمين فكيف بمن صار مع اعداء الله ورسوله قاتلا للمسلمين؟ اهـ (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٥٣١).

ترجمه: كله چې سلف صالحينو د زكات منع كوونكي مرتدين ياد كړل سره ددې نه چې دوي روژې هم نيولې مونځونه يې هم كول او د مسلمانانو سره يې جنگ هم نه كولو نو څنگه به هغه څوك مرتدين نه وي چې د الله تعالى او د رسول د دشمنانو سره يو ځای شوي دي او د مسلمانانو سره جنگ كوي.

تعليق: د پاکستان مرتد حكومت د دين په وجه خلك وژني، مجاهدين او طالبان امريكې ته حواله كوي، د مرتد خواجه خالد په اقرار چې د لال مسجد اپريشن، آي ايس آي او سي آي ځكه وكړو چې په پاکستان كې بيا د اسلامي شريعت نوم اخستلو والا څوك پاتې نه شي. آيا اوس به هم د بلعام پر كټي دغه ظالم، كافر، مرتد، حرامي، ولد زنا حكومت ته د اسلام قلعه وايي. او دا به هم وايي چې پاکستان د طالبانو او مجاهدينو مركز دی.

١٠- د پاکستان د حكومت د ردت سبب: ترك الصلاة: دا هم د نواقضو څخه يو ناقض دی چې مونځ پرېږدي. د پاکستان ظالم او مرتد حكومت اهلكار يو اكثر شيعه گان، قاديانيان او بريليان دي چې د مخكې نه هم مرتدين دي كوم چې د لال مسجد په وړاندو كې د بې شرف حكومت ته فتوى هم وركړې ده. بل دا چې فرد لره حكم رئيس د طائفې ممتنعې وي. دا يوه اصولي قاعده ده چې مشر يې مرتد او كافر وي نو اتباع به يې هم كافر

وي. امام ابن حزم اجماع نقل ڪريده چي ڇا يو مونخ پرينودلو حتى خرج وقتها فهو كافر. اهـ (المحلى ج ۲ ص ۲۴۲).

دا اجماع امام ابن القيم په ڪتاب الصلاة ص ۱۵ او شيخ الاسلام په مجموع الفتاوى ج ۲۰ ص ۹۷ ڪي نقل ڪريده وگوره الجامع ج ۲ ص ۵۲۰.

فائده: تارڪ الصلاة ڪافر دى اڱر ڪه په فرضيت اقرار ڪوونكى هم وي. هغه خوك چي دا قيدونه لگوي ڪه تارڪ الصلاة اقرار ڪوونكى وو د وجوب نو ڪافر نه دى. دا د مرجئة العصر خبري دي.

شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: ان التفريق بين المقر بوجوب الصلاة والجاحد لوجوبها وتكفير الثاني دون الاول. ان هذه فروع فاسدة لم تنقل عن الصحابة. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۲۲ ص ۴۸).

ترجمه: دا فرق ڪول چي اقرار ڪوونكى په وجوب د مونخ او يا هغي نه انڪار ڪوونكى چي گويا دوهم (انڪار ڪوونكى) به ڪافر وي نه اول، دا فاسد فروع دي چي د صحابه ڪرامو خخه نقل نه دي.

۲- بل خاي وايي: ان من قال من الفقهاء انه اذا اقر بالوجوب وامتنع عن الفعل لا يقتل او يقتل مع اسلامه فانه دخلت عليه الشبهة التي دخلت على المرجئة والجهمية. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۷ ص ۲۱۲).

ترجمه: هغه فقهاء چي وايي: ڪه ڇا اقرار په وجوب د مونخ ڪولو او مونخ بي نه ڪولو نو دا به نه قتليري او ڪه قتل شي هم سره د اسلام نه به وي. دا شبهه د مرجئه او جهميه وده چي فقهاؤ ته داخل شويده.

خلاصه: دا چې حديث مطلق ذکر دی چې بين الرجل و بين الکفر ترک الصلاة (مسلم رقم ۸۲) يعنې په مينځ د سړي او کفر کې پريښودل د مونځ دي او کفر معرف باللام دی چې کفر اکبر دی. رسول الله ﷺ دلته حکم په کفر مرتب کړ په مجرد ترک الصلاة باندې. لهذا تارک الصلاة کافر دی. او دا يو ناقض دی د نواقضو د ايمان څخه. لهذا هر کله چې تارک الصلاة کافر دی نو هغه څوک چې تارک الدين وي، د دين والا په دين وژني لکه د پاکستان حکومت نو په طريقه اولی سره دی کافر دی. (وگور الجامع ج ۲ ص ۵۲۰).

۱۱- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: ترک جنس العمل: ددې ناقض مطلب دا دی چې څوک د شريعت د انقياد نه ظاهراً اعراض وکړي او هيڅ عمل په يوشي د واجباتو د دين څخه يا د ارکانو څخه نه کوي دی کافر او مرتد دی اگر که مقر بالشهادتين وي.

الله تعالى فرمايي: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ آل عمران: ۳۱

ترجمه: ورته ووايه ای رسول ﷺ که تاسو د الله سره د محبت دعوه کوئ نو زما تابعداري وکړئ نو الله به درسره مينه او محبت وکړي او معاف به کړي ستاسو گناهونه او الله تعالى بخښنه کوونکی او مهربان دی.

استدلال: آيت دليل دی چې محبت د الله تعالى على قدر متابعة النبي دی او په اندازه د محبت صادق الله تعالى لره اتباع او انقياد د احکامو د شريعت دی چې هر يو د بل لازم او ملزوم دی چې کله مطلق اتباع د ظاهر د شريعت منتفي شي نو انتفاء د مطلق محبت د الله تعالى نفی کيږي او نه نفی

کېږي مطلق محبت الله تعالى لره مگر هغه څوک چې بغضي کافر وي معاند او مخالف وي د رسول الله ﷺ لکه چې وايي: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَاهُ مَا تَوَلَّىٰ وَتُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (١١٥) النساء: ١١٥.

ترجمه: او هغه څوک چې مخالفت وکړي د رسول الله ﷺ پس د هغې نه چې ورته معلوم شي هدايت او تابعداري وکړي غير دلارې د مؤمنانو څخه نو اړوو ده لره هغې لارې ته چې دی اوږي او تنباسو به ده لره جهنم ته او بد ځای دی دا جهنم د ورتگ.

١- **امام ابن تیمیه وايي:** فکل من ادعی انه يحب الله و لم يتبع الرسول فقد کذب لیست محبته لله وحده بل ان کان یحبه فهي محبة شرک فانما يتبع ما یهواه کدعوی اليهود و النصارى محبة الله فانهم لو اخلصوا له المحبة لم یحبوا الا ما احب فکانوا یتبعون الرسول فلما احبوا ما ابغض الله مع دعواهم حبه کانت محبتهم من جنس محبة المشرکین. اهـ (مجموع الفتاوی ج ٨ ص ٣٢٩٠).

ترجمه: پس هر هغه څوک چې دعوه کوي د الله د محبت او د رسول الله ﷺ تابعداري نه کوي نو دی دروغ وايي چې دغه محبت د ده الله لره یواځې نه دی او که صرف د الله تعالى سره محبت بغير اتباع د رسول نه کوي نو دا محبت د شرک دی بلکه د خپل خواهش په بناء محبت کوي لکه دعوه د يهودو او نصارو د الله د محبت ځکه که دوی محبت خالص کړی وای الله لره نو محبت به یې نه کولی مگر د هغه څه چې الله یې خوښوي نو بیا دا د رسول الله ﷺ تابعداري شوه نو هر کله چې هغوی تابعداري د هغه څه وکړله چې الله یې

نه خوښوي سره د دعوي د دوي نه د محبت د الله سره نو محبت يې لکه د مشرکينو محبت دی.

۲- **شيخ الاسلام محمد بن عبد الوهاب فرمايي:** دا هم د نواقضو د ايمان څخه دی چې د الله تعالی د دين نه په تعليم او تعلم سره اعراض وکړي. وايي: الاعراض عن دين الله لا يتعلمه و لا يعمل به. يعنې د الله د دين نه اعراض کول په تعليم نه کولو سره او نه په عمل کولو سره بيا يې استدلال کې دا آيت ذکر کړیدی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْفِقُونَ ۝۲۲﴾ السجدة: ۲۲

ترجمه: څوک دی زيات ظالم د هغه چا څخه چې ورته ياد کړی شي آيتونه د الله تعالی بيا د هغې نه اعراض وکړي يقينامونږ د مجرمانو نه بدله اخستونکي يو.

۲- **دليل:** قوله تعالى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝۵۶﴾ الذاريات: ۵۶

ترجمه: يعنې مونږ نه دي پيدا کړي جنات او انسانان مگر ددې دپاره چې زما عبادت وکړي.

استدلال: آيت دليل دی چې الله تعالی مخلوق نه دی پيدا کړی، رسولان يې نه دي رالېږلي، کتابونه يې نه دي نازل کړي مگر ددې دپاره چې د هغه عبادت وشي. نو هغه څوک چې وايي: ايمان بغير د عمل کولو نه په احکامو او يا بغير د اطاعت او عبادت ظاهره نه ايمان دی نو دې شخص دغه غايه او حکمت الهي باطل کړل کوم چې الله تعالی پيدا کړی وو مخلوق د هغې د پاره.

۳- **شيخ الاسلام ابن تيميه وايي:** قال حنبل: حدثنا الحميدي قال: و اخبرت ان ناسا يقولون: من اقر بالصلاة والزكاة والصوم والحج ولم يفعل ذلك شيئا حتى يموت و يصلي مستدبر القبلة حتى يموت فهو مؤمن مالم يكن جاحدا اذا علم ان تركه ذلك فيه ايمانه اذا كان مقرا بالفرائض و استقبال القبلة. فقلت: هذا الكفر الصراح و خلاف كتاب الله و سنة رسوله ﷺ و علماء المسلمين. قال تعالى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البينة: ٥ . اهـ (مجموع الفتاوى ج ٧ ص ٢٠٩).

ترجمه: حنبل وايي: ماته امام حميدي حديث بيان كړې هغه وايي ماته خبر راكړ شويدي چې بعضې خلك وايي: څوك چې د مونځ، زكات، حج او روژې د فرضيت اقرار كوي لکن اداء كوي يې نه تر دې چې مړ شي يا مونځ كوي خو لمر خاته ته تر دې چې مړ شي نو دى مؤمن دى تر څو چې يې انكار نه وي كړي. او اقرار كوونكى په فرائضو او استقبال القبلة وي نو ما وويل: دا صريح كفر دى او د الله تعالى د كتاب او سنت رسول او علماؤ د مسلمانانو د اجماع نه هم خلاف دى. الله تعالى فرمايي: او امر نه وو كړى شوى دوي ته مگر چې د يو الله عبادت وكړي خالص كوونكي وي هغه لره د دين.

۴- **امام شوكانى وايي:** من كان تاركا لاركان الاسلام و جميع فرائضه و رافضا لما يجب عليه من ذلك من الاقوال و الافعال و لم يكن لديه الامجد تكلم بالشهادتين فلاشك و لازيم ان هذا كافر شديد الكفر حلال الدم. اهـ (الرسائل السلفية نقله عنه صاحب الاعمال ص ٢١٣).

ترجمه: هغه څوك چې پريښودونكى وي د اركانو د اسلام او ټولو فرائضو او پريښودونكى وي د هغه افعالو او اقوالو چې په ده واجب وي او دده سره

صرف د کلمه شهادت اقرار او ویل په ژبه وي. نو هیڅ شک او ریب نشته چې دی سخت کافر او حلال الدم دی.

۵- امام ابن تیمیه ددې آیت لاندې لیکي: ﴿وَقُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٤٧﴾ النور: ۴۷ فنفی الایمان عن من تولى عن العمل ففي القرآن و السنة من نفى الایمان عمن لم يات بالعمل مواضع كثيرة كما نفى فيها الایمان عن المنافق. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۷ ص ۱۴۲).

ترجمه: او وایي دوي ایمان راوړی دی مونږ په الله او رسول او اطاعت کوو مونږ بیا گرځي یو ډله ددوي نه روسته ددې نه او نه دي دوي ایمان والا. آیت کې یې نفي د ایمان وکړه د هغه چا نه چې د عمل کولو نه اوړي. پس په قرآن اوسنت کې په ډیرو ځایونو کې نفي د ایمان د هغه چا نه راغلې ده چې عمل په احکامو نه کوي لکه چې نفي د ایمان د منافقانو نه راغلې ده.

۶- شیخ الاسلام ابن تیمیه وایي: و بهذا يظهر خطأ جهنم و من اتبعه في زعمهم ان مجرد ايمان بدون الایمان الظاهر ينفع في الآخرة فان هذا ممتنع اذ لا يحصل الایمان التام في القلب الا و يحصل في الظاهر موجه بحسب القدرة فان من الممتنع ان يحب الانسان غيره حبا جازما و هو قادر على مواصلته و لا يحصل منه حركة ظاهرة الى ذلك. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۷ ص ۵۳۳ و اعمال ص ۲۱۴).

ترجمه: او په دې سره ظاهره شوه خطاء د جهنم بن صفوان او د هغه د تابعدارو چې دوي گمان کوي چې مجرد ایمان بغير د عمل نه په آخرت کې نفع ورکوي. ځکه دا ممتنع ده ولې د پوره ایمان حاصلوالی نه راځي مگر په

زړه کې مگر دهغه موجب به علی حسب القدرة په ظاهر کې حاصلېږي ځکه دا هم ممتنع ده چې یو انسان بل سره پوره محبت کوي او دی قادر وي هغه ته په رسیدلو سره او هغه ته بیا په ظاهر کې حرکت د وصل نه کوي.

خلاصه: کفر د ظاهري عمل د پریښودلو د وجې نه په درې طریقو سره راځي:

۱- **یو انسان کلمه وایي** او هر حکم د اسلام باندې اقرار هم کوي ولې عمل نه کوي په هیڅ ارکانو او واجباتو د اسلام باندې نو دا کافر دی چې مخکې ددې دلائل ذکر شول.

۲- **د جنت د ترک الصلاة نه** چې تارک الصلاة کافر دی مخکې ذکر شول اگر که نور ټول اعمال او احکام مني او عمل هم پرې کوي خو بیا هم کافر دی.

۳- **ترک العمل بالتوحید:** هغه څوک چې اقامت د مونځ هم کوي، د نور اطاعتو پابند هم وي لکن د الله په توحید کې ناقض وي، د الله سره شریک جوړوي په تحاکم استغاثه، استعانت و غیره کې نو دی هم کافر دی. چې مونځ او نور طاعات نفع ورته نه رسوي. ځکه شرک ټول اعمال نافعه بربادوي. ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ﴾ ﴿٨٨﴾ الأنعام: ۸۸

ترجمه: او که چېرته دوی (مذکور ۱۸ انبیاء علیهم السلام) شرک کړي وای نو برباد کړي به وای الله تعالی د دوی هغه عملونه چې دوی کړي وو. لهذا هغه خلک چې کلمه وایي او نور طاعات د اسلام نه کوي دا به کفار او مرتدین حسابېږي.

۱۲- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: اسلام بد ګڼل او يا د

هغه په خلاف د کفر سره مناصرت: يعنې هغه څوک چې اسلام بد ګڼي ددې دا معنی ده چې د اسلام يو حکم يا حد د حدودو نه تنفیذ ته نه پریږدي لکه چې د پاکستان مرتد حکومت چې خپل ټول فوځي استخباراتي مالي او افرادي قوت د اسلام خلاف استعمالوي او نوم ورته د پاکستان خلاف سازش يا دهشت ګردې ورکوي.

دلیل: قوله تعالى: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ﴾ ﴿٩﴾ محمد: ۹

ترجمه: يعنې دا په دې وجې چې دوي بد ګڼي هغه څه چې الله تعالى نازل کړيدي پس برباد کړل عملونه ددوي.

استدلال: آيت دليل دی چې يو معمولي حکم د شريعت د احکامو نه بد ګڼل کفر، ارتداد او احباط د اعمالو راولي. لهدا د پاکستان حکومت ټول دين بد ګڼي. په سوات کې په هغه ميدان کې چې طالبانو په کې حدود نافذول دوي په کې ډمان ګډ کړل او فوځ د ډمانو سي ډيانې مفتې تقسيم کړلې او ويي ويل چې توره تياره لاره او رڼا راغله نو آيا داسې مرتدين اوس هم د بلعام پرکتيي مسلمانان بولي او جهاد ورسره دهشت ګردې ګڼي.

۱۳- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د شرک رد نه کول: دا

هم د نواقضو څخه دی چې د شرک او کفر رد نه کوي. اگر که د مشرکانو سره دشمني هم کوي نو مؤمن نه شي کيدلی. ځکه توحيد چې صحيح کيږي په کفر بالطاغوت صحيح کيږي. نن چې مونږ وگورو د پاکستان حکومت خپله مشرکين دي. دليل يې دادی: د شرک حفاظت کوي، د شرک ځايونه جوړوي

لکه لاهور د داتا گنج بخش دربار چې هر کال پرې په کروړونو رقم خرچ کوي بلکه هغه په شیدو باندې وینځي مشرکین مرتدین ټول په لوړو مناصبو فائز دي، په قبرونو منارې جوړوي لهذا ددوې کفر بالطاغوت صحیح نه دی. نو هر کله یې چې کفر بالطاغوت صحیح نه شو نو اسلام یې هم صحیح نه دی.

۱۴- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د الله تعالی او د رسول یو

امر رد کول: دا هم د نواقضو څخه دی چې د الله تعالی او د رسول یو امر رد کړي نو دی د اسلام نه خارج دی. د پاکستان حکومت یو امر نه بلکه د ټول دین او امر یې رد کړي.

۱- دلیل: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۵)

ترجمه: پس داسې نه ده قسم دی په رب ستا نه شي مؤمنان کیدی دوې تر هغه چې فیصله وکړي په تا باندې په هغه معامله کې چې پیدا شوې وي په مینځ ددوې کې او بیا بیانه مومي دوې په خپلو زړونو کې خفگان د هغې فیصلې نه چې تا کړي وي او مني ستا فیصله همیشه منل.

امام ابوبکر الجصاص وايي: وفي هذه الآية ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

النساء: ۶۵ دلالة على ان من رد شيئاً من اوامر الله او اوامر رسوله فهو خارج عن الاسلام سواء ا رده من جهة الشك فيه او جهة ترك القبول و الامتناع و ذلك يوجب صحة ما ذهب اليه الصحابة في حكمهم بارتداد من امتنع من اداء الزكاة و قتلهم و سبيهم ذرايرهم لان الله تعالى حكم بان من لم يسلم

لنبي قضاء و حكمه فليس من اهل الايمان. اهـ (احكام القرآن ج ٢ ص ٣٠٢).

ترجمه: دا آيت دليل دى چې چا يو معمولي امر د الله او رسول رد كړ نو دى د اسلام نه خارج دى. برابره خبره ده چې دا رد كول دده د وجې د شك نه وي په هغې كې، او كه د نه قبولوالي او منع والي نه وي او دا واجبي صحيح كيدل د هغې چې صحابه كرامو په ارتداد فيصله وكړه په مانعينو د زكات باندې هغوې قتل كړل، ښخې يې ورته وينځې كړلې په دې باندې چې چا د رسول الله ﷺ فيصلې ته غاړه كينښوده نو دى د ايمان والاوڅخه نه دى.

١٥- د پاکستان د حكومت د رد ت سبب: د تنازع په وخت كې فيصله

وړل طاغوت ته: دا هم د نواقضو څخه يو ناقض دى چې كله تنازع راشي نو بيا فيصله طاغوت (اساسي قانون يا آيين پاکستان) ته وړي. نو داسې اشخاص بيا د اسلام نه خارج دي په نص ددې ايت سره.

دليل: قوله تعالى: ﴿فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء: ٥٩

ترجمه: پس كه چيرته تاسو په يوشې كې تنازع وكړه نو هغه رد كړئ الله او رسول ته كه تاسو په الله او په ورځ داخرت ايمان لرئ. دا رد كول خير او ډير ښه كار دى د جهت د تاويل نه.

امام ابن كثير د دې آيت لاندې ليكي: فمن لم يتحاكم في محل النزاع الى الكتاب والسنة ولا يرجع اليهما في ذلك فليس بمؤمن بالله و اليوم الآخر اهـ.

ترجمه: يعنې څوک چې په وخت د نزاع کې فيصله قرآن او سنت ته يو نه سي او دې دواړو ته رجوع نه کوي نو دی ايمان والا نه دی په الله او په ورځ د آخرت باندې.

استدلال: پاکستاني مرتدين په وخت د معمولي تنازع کې ټولې فيصلې ثاني، تحصيل او کچروته وړي او لوی کفار يې بيا اسمبلۍ، سيشن کورټ او هائي کورټ ته وړي لهدا دوي ټول ددې آيت په تقاضا کفار او مرتدين دي.

۱۶- د پاکستان د حکومت د دت سبب: په طاغوت کفر نه کول: دا هم ناقض دی چې سره د کلمې په طاغوت کفر ونه کړي. نن موجوده حکومتونه ټول طواغيت دي چې دې حکومتونو ته څوک طاغوت او يا کفار و نه وايي او په دوي کفر ونه کړي نو دوي خپله کفار دي. نو هغه څوک چې خپله طواغيت وي ددې حکومتونو اعضاء او اجزاء وي او ددې حکومتونو د بقاء سبب وي نو دوي به په طريقه اولی کفار او مرتدين وي.

دليل: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء: ٦٠)

ترجمہ: آیا ته نه گورې هغه کسانو ته گمان کوي يقينا چې دوي ايمان راوړي په هغه څه باندې چې نازل کړی شوی دی تاته او په هغه څه باندې چې ستا نه مخکې نازل کړی شویدی اراده لري چې فيصله يوسي طاغوت ته او په تحقيق امر کړی شوی وو دوي ته چې کفر وکړي په دې باندې او اراده لري شيطان چې گمراه کړي دوي لره په گمراهۍ لري سره.

استدلال: دا ايت صريح دليل دی چې څوک دعوه د ايمان کوي په قرآن باندې او بيا فيصله طاغوت ته وړي نو دی منافق او مرتد دی. په موجوده طواغيتو دا آيت بالکل تطبيق دی. خپلې ټولې فيصلې کفري قانون ته وړي. او چې کله ورته وويل شي چې فيصلې په قرآن او سنت ولې نه کوئ نو بيا وايي: قرآن او سنت ددې زمانې سره تطبيق نه خوري. آیا ددې نه به بل صريح کفروي.

۱۷- د پاکستان حکومت د ردت سبب: د اسلام د دين مقابل کې

بل دين غوره کول: دا چې د اسلام دين نه بل غوره دين نشته نو هغه څوک چې بل دين يا آيين په اسلام اوچت بولي لکه د پاکستان حکومت چې خپل آيين په قرآن او سنت اوچت گڼي، خپل مرتد جناح په رسول الله ﷺ باندې اوچت گڼي ځکه په توهين رسالت کې دوي د بل د ختمولو غوښتنه کوي خو د جناح مرتد د بې عزتۍ بل دوي هماغسې برقرار گڼي.

دليل: قوله تعالى: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ عِزَّ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

ترجمه: او چا چې طلب کړو د اسلام دين نه بل دين هر گز به ترينه قبول نشي او دی به په آخرت کې د تاوان والاوڅخه وي.

استدلال: مفسرين وايي: دا آيت د هغه اشخاصو په باره کې نازل شوی دی چې د دين آسماني دعوه يې کوله چې مونږ موسويان يو دموسی عليه السلام تابعدار يو خو بيا هم الله تعالى ددوې نه دا خبره قبوله نه کړه بلکه د تاوان والاو نه يې وگرځول. نو هغه مرتدين چې د انگریز جوړ شوی آيين د الله د دين د پاسه گڼي، د زندگۍ مقصد يې گرځوي، د همدې د پاره ځان مرداروي او د همدې دپاره دوستي او دشمني کوي دا به کفار او مرتدين نه وي؟ هر کله چې يهوديان په دين موسوي پس د اسلام نه بچ نه شول کافران و گرځيدل نو چې اوس پاکستاني مرتدين وايي چې مونږ جمهوريان يو جمهوريت ته ترقي ورکو ددوې دا وينا او د دغه يهودو وينا يو شان نه ده؟ نو څنگه به دوې مرتدين نه وي؟

۱۸- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د کفارو راضي کيدل: دا هم يو ناقض دی چې دچا نه کافران راضي وي. نن چې مونږ وگورو د پاکستان نه د ټولې دنيا کفار، يهود، نصاری په شمول د چين راضي دي.

دليل: ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ البقرة: ۱۲۰

ترجمه: يعنې هر گز به تانه يهود او نصاری راضي نه شي ترڅو چې ته ددوې د دين تابع نه شې.

استدلال: نن چې ټول کفار د موجوده مرتدو حکومتونو نه راضي دي دا ځکه چې دې حکومتونو ددوي پوره تابعداري کړې ده. لهدا آيت دليل دی چې د پاکستان حکومت لکه د يهودو او نصاراو په شان کافر دي.

۱۹- د پاکستان د حکومت د رد ت سبب: د منکر کار نه دفاع کول:

دا هم ارتداد او د نواقضو څخه ده چې د منکر کار دفاع کوي. په کار خو دا ده چې يو منکر کار ووينې بايد په هغه انکار وکړي. لکن برعکس اوسني مرتد حکومتونه د منکر کارونو حفاظت کوي. لهدا رضا په کفر کفر او رضا په گناه گناه ده خو د گناه نه دفاع کول کفر دی.

دليل: عبدالله ابن مسعود ؓ د رسول الله ﷺ څخه حديث نقل کوي: من رأى منکم منکرا فليغيره بيده فان لم يستطع فليسانه فان لم يستطع فبقبله وليس وراء ذلک حبة خردل من الايمان. (مسلم).

ترجمه: چا چې وليدو ستاسو نه يو منکر کار نو هغه دې په لاس منع کړي، که د لاس طاقت يې نه وي نو په ژبه دې هغه رد کړي، که دا طاقت يې هم نه وي نو په زړه دې ورسره بغض وساتي، که دا يې هم ونه کړ نو دده په زړه کې دشرشم د دانې په اندازه ايمان نشته.

استدلال: پاکستاني مرتد طواغيت په ځای ددې چې د فحشاء او منکراتو مخه ونيسي بلکه هغې ته وده ورکوي لهدا دې کې دوي تحليل د ما حرم الله هم وکړ چې په دې سره دوي کې د زړې هومره ايمان هم نشته.

۲۰- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: خلکو ته خپل اختیار

ورکول: دا هم د نواقضو څخه دي چې څوک ووايي چې د هر سړي خپله خوښه ده. لکه نیشنلي کفار یو شعار لري وایي: خپله خاوره خپل اختیار. خو همدا خبره بیا نور پاکستانی کفار په بله طریقه کوي: مونږ آزاد یو دا جمهوریت دی خلک باید آزاد پرېښودل شي چې څوک څه کوي هغه دې وکړي. یهودیت، نصرانیت، شیعیت، بریلویت ټول آزاد دي. پاکستان کې دا پابندی نشته.

دلیل: قوله تعالى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ ﴿٣٦﴾ الأحزاب: ٣٦

ترجمه: نه دي جائز مؤمن سړي او مؤمنې ښځې لره خپله خوښه د یو کار کله چې الله او رسول د هغې فیصله وکړي د کار ددوې نه او چا چې نافرمانی د الله او د رسول وکړله نو تحقیق دی گمراه شولو په گمراهۍ ښکاره سره.

استدلال: آیت دلیل دی چې مؤمن سړی او مؤمنه ښځه به د اسلام په چوکاټ کې حصاره وي چې وتل ترینه کفر او ارتداد دی او نه به د الله او د رسول په احکامو کې خپله خوښه چلوي. لهدا چا چې په دین کې خپل اختیار او خپله خوښه مقدم کړه نو دا صریح ارتداد دی لکه د پاکستان حکومت چې هغوي ځانته خپله خود مختار وایي.

۲۱- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: رضا په کفر کفر دی: ډیر

نصوص او نبوي احادیث په دې دلیل دی چې رضا په کفر کفر دی چې هغه په اووم سبب کې ذکر شول. پاکستاني کفري قانون چې د څلور شپيته کالو څخه

په دغه جمهوري هجر اگانو باندې مسلط دی او دوی ټول پرې چپ دي دا د دوی رضا شوه په دغه کفر او رضا په کفر کفر دی. او که دوی وایي چې مونږ پرې راضي نه یو نو بیا ولې د اسلام قانون په ځان نه تطبیقوي. که وایي چې مونږ سره طاقت نشته نو بیا ولې ترینه هجرت نه کوي. ځکه ﴿أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ

وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا﴾ النساء: ۹۷

ترجمه: آیا نه وه د الله تعالی ځمکه پراخه چې تاسو په هغې کې هجرت کړی وی.

برعکس دوی د دغه کافر حکومت نه دفاع کوي، احترام یې هم کوي او په کې نوکران هم دي. نو دا خو محاله ده چې یو انسان دې په یو شي راضي نه وي او بیا دې په دغه شي په خپل اختیار عمل هم کوي ټول عمر. معلومه شوه چې دا رضا په کفر کفر ده.

۲۲- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د جمهوریت نه دفاع کول:

پاکستاني او افغاني او نور طاغوتي حکومتونه نن د جمهوریت نه دفاع کوي. جمهوریت او دیموکراسي د پنځوس (۵۰) وجو نه کفر دی. او د کفر نه دفاع کفر دی. لڼډه دا چې جمهوریت کې عوامو ته خپله خوښه وي لکه چې مخکې ذکر شول. نر او ښځه یو شان حیثیت لري بلکه کافر او مسلمان یو شان دی، حاکمیت د الله نه بلکه د عوامو وي. حلال په کې حرام او حرام په کې حلال وي، جهاد په کې مطلقاً منع وي، هر قسم گناه کول په کې بغیر د انکار کولو نه ازاده ده، حدود په کې معطل وي، بلکه حدودو ته ظلم ویل کیږي، هر قسم عقیده لکه دهریت، الحاد، ارتداد ازاد وي. نو دا لس وجې

خو کمې وې نورې هم شته. لهذا موجوده مرتد طاغوتي حکومتونه د جمهوريت نه دفاع کوي او دفاع د کفر نه کفر دی.

۲۳- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: مشرکینو او کفارو ته

مشرکین او کفار نه ویل: دا هم یو ناقض دی چې کافر او مشرک ته کافر او مشرک و نه وایي. نن طاغوتي حکومتونه چونکه خپله هم کافر دي خو کفارو ته کفار نه وایي، د هغوي د جمهوريت او قانون څخه دفاع کوي او کافر ته کافر ویل فرض دي. الله رسول الله ﷺ ته فرمایي: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾ (١) ﴿الْكٰفِرُوْنَ: ١﴾ يعنې ورته ووايه ای کافرانو. ابراهيم عليه السلام هم علی الاعلان کفارو ته کفار ویلي وو. ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ او کافر ته کافر ویل د توحید د لوازماتو څخه دي.

شيخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله وایي: من لم يكفر المشركين او شک في كفرهم او صحح مذهبهم كفر اجماعا. (الرسائل الشخصية ص ۲۱۳).

يعنې څوک چې مشرکین او کافرانو ته مشرکین او کفار و نه وایي او یا د هغوي په کفر کې شک کوي او یا د هغوي عقیده صحیح گڼي نو په اجماع د امت سره کافر دی.

او بل ځای وایي: فلا يكون المرء موحدًا إلا بنفي الشرك والبراءة منه وتكفير من فعله فلا بد من تكفيرهم ايضا هذا هو مقتضى لاله الا الله كلمة الاخلاص فلا يتم معناها الا بتكفير من جعل لله شريكا في عبادته كما في الحديث الصحيح: (من قال لا اله الا الله و كفر بما يعبد من دون الله ... الخ) تأكيد للنفي فلا يكون معصوم الدم والمال الا بذلك فلو شك او تردد لم

يعصم دمه وماله فهذه الامور هي تمام التوحيد. اهـ (مجموعة التوحيد ج ١ ص ٣٤).

ترجمه: پس یو سړی نه شي موحد کیدلی مگر په نفې کولو د شرک سره او دهغې نه په براءت سره او د هغې په کوونکي د تکفیر کولو سره. پس لایدي ده د کافر کولو نه ددې کافرانو. او دا مقتضی د لاله الا الله ده کومه چې کلمه د اخلاص ده. او ددې معنی نه تمامیږي مگر په کافر کولو د هغه چا چې الله تعالی لره په عبادت کې شریک جوړ کړي. لکه څنگه چې صحیح حدیث کې راځي: چا چې لاله الا الله وویل او کفر یې وکړو په هغه څه چې عبادت یې کیدی شي سوا د الله تعالی نه نو دده مال او وینه حرامه کړی شوه. دا قول د رسول الله نفې د تاکید دی. نو یو سړی معصوم الدم او مال نه شي گرځیدلی مگر په کفر د ما یبعد من دون الله سره. که چیرته یې شک وکړو یا په کې متردد شو نو وینه او مال یې محفوظ نه دي. او په دې امورو سره د توحید تماموالی راځي.

فائده: دا قاعده چې (**من لم یکفر الکافر**) دا په خپل اطلاق نه ده. بلکه څوک چې یو کافرت د اجتهاد دوجې نه کوم اجتهاد چې مقبول وي یا د یو معتبر تاویل د وجې نه کافر ونه وایي یا دیو جهل دوجې نه چې هغه جهل مقبول وي نو ده ته به کافر نه شي ویلی چې تفصیل یې په لاندې ډول دی:

١- لکه تارک الصلاة: چې په تکفیر ددې کې د اهل علمو اختلاف دی. اگر که صحیح او راجح قول په دې کې د کفر دی. دارنگه اختلاف په تکفیر د گمراه فرقو لکه خوارج، معتزله وغیره. نو که څوک دوی ته کافر ونه وایي نو دوی ته مونږ کافرنه شو ویلی.

۲- خول چي چا ته کافر د يو جهل معذور د وجي نه ونه وايي
خو چې دده تکفير نه کول د عناد د وجي نه نه وي يا د شرعي د الله سره متضاد نه وي داسې اشخاص بيا دوه قسمه دي.

اول: جاهل په نواقضو د ايمان او په بعضو نواقضو. که د چا نه يو ناقض صادر شي د جهل معذور د وجي په سبب د نوي اسلام يا په دې سبب چې په ډيره لرې منطقه کې پروت وي چې طلب د علم نه شي کولی. نو داسې معذور دی. اما هغه شخص چې د مسلمانانو په ښار کې اوسيږي او بيا ترينه ناقض صادر شو نو دده جهل به بيا مقبول نه وي.

دوهم: جاهل په حال د کافر باندې. يعنې دی نه پيژني هغه څه چې په هغې سره حکم د کفر په هغه کيدی شي، يا يې پيژني لکن دا نه پيژني چې دا حکم مخرج من الملة دی نو داسې شخص به معذور بالجهل وي. اهـ (قواعد في التكفير ص ۳۱۱-۳۱۲).

۲۴- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د خود ساخته قانون

احترام کول: پاکستانی مرتد چې کله اسمبلۍ ته ځي نو په دغه قانون قسم کوي چې زه به احترام ددغه کفري قانون کوم. لهذا د کفر احترام ارتداد او کفر دی.

شيخ محمد بن عبدالوهاب وايي: واعلم رحمک الله ان دين الله يکون على القلب بالاعتقاد، والحب والبغض، و يکون على اللسان بالنطق و ترک النطق بالكفر و يکون على الجوارح بفعل ارکان الاسلام و ترک الافعال التي

تکفر، فاذا اختل واحد من هذه الثلاث كفر وارتد. اهـ (الدرر السنية ج ۸ ص ۸۷).

ترجمه: خان پوه کړه الله تعالى دې په تا رحم وکړي چې دين د الله تعالى به وي د زړه په عقیده محبت او بغض سره او دين د الله تعالى به وي د ژبې په نطق (کلمه طيبه) او په ترک النطق په کفر باندې، او دين اسلام به وي د اندامونو په عمل کولو د ارکانو د اسلام لره او پريښودل د هغه کارونو چې سړی پرې کافر کېږي. نو چې کله په يو ددې درې واړو خلل راشي (چې يو ددريو نه وي) نو بيا سړی کافر او مرتد کېږي.

او مذکورہ شيخ رحمہ اللہ په بل ځای کې وايي: فاذا تحققت ان بعض الصحابة الذين غزوا الروم مع رسول الله ﷺ كفروا بسبب كلمة قالوها على وجه المزح واللعب، تبين لك ان الذي يتكلم بالكفر او يعمل به خوفا من نقص مال او جاه او مدارات لاحد اعظم ممن تكلم بكلمة يمزح بها. اهـ (كشف الشبهات ضمن مجموعة التوحيد ج ۱ ص ۱۱۴).

ترجمه: کله چې ثابت شوه چې بعضې صحابه هغه چې د روم غزا يې هم کړې وه د رسول الله ﷺ سره هغوي کافر شو د يوې کليمې ويلو په سبب سره چې د مسخرې او لوبو په طريقه يې ويلې وه صحابه کرامو ته نو معلومه شوه هغه څوک چې د کفر کلمه وايي يا عمل د کفر د وجې د يرې د مال د نقصان نه يا د مرتبې نه يا چا سره د راشه درشه په وجه باندې نو دا لوي کافر دی د هغه چا نه چې د کفر کلمه يې ويلې وي د وجې د استهزاء نه.

خلاصہ: معلومه شوه چې څوک د موجوده مرتدينو (پاکستاني او افغاني حکومتي مرتدين) د قوانينو احترام کوي، هغوي ته کفر نه وايي، د هغوي سره بغض او دشمني نه کوي. پس دا کافر دی.

۲۵- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: حلال حرام کيل او حرام

حلال کيل: شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله فرمايي: والانسان متى حلل الحرام المجمع عليه او حرم الحلال المجمع عليه او بدل الشرع المجمع عليه كان كافرا باتفاق الفقهاء. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۳ ص ۲۲۷، والجامع ج ۲ ص ۹۹۲).

ترجمه: انسان چې کله اجماعي حلال حرام وگڼي يا اجماعي حرام حلال وگڼي او يا هغه احکام چې په هغې اجماع وي او دی هغه بدل کړي په اتفاق د فقهاؤ کافر دی.

۲۶- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د مساجدو او قرآنونو

بي عزتي کول: ملا علي قاري وايي: من استخف بالقرآن او بالمسجد او بنحوه مما يعظم في الشرع كفر ومن وضع رجله على المصحف حالفا استخفافا كفر اهـ (شرح ص ۲۷۸).

ترجمه: چا چې د قرآن يا مسجد يا هغه شي چې په شريعت کې يې عزت کيدلی شي سپکوالی وکړو نو دی کافر دی. او چا چې خپله خپه د قرآن د پاسه کيښوده د قسم دپاره او د وجې د سپک گڼلو نه دا هم کفر دی.

تنبیه: د قرآن او مسجد چې څومره بې عزتي د پاکستان مرتد حکومت وکړه هېڅ یو کافر نه ده کړې. په اسلام برباد کې لال مسجد جامعہ حفصہ دا رنگه د میرعلی مدرسه د باجوړ مدرسه او اته سوه جوماتونه وران کړل بمباریې کړل، په میچنۍ کې یې قرآنونه وسوزول او زمونږ په مکتبه کې یې سنن ابوداؤدیه برجو وهلی او د ترجمې قرآن یې د خپو لاندې کړی چې د بوتانو نښې پرې موجودې وې. که دا استخفاف نه وي بیا خو په دنیا کې استخفاف نشته. لہذا پاکستانی مرتد حکومت په ډیرو نواقضو کې راگیر دی. قاتلهم الله.

۲۷- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د کفارو بعضې خبرې منل:

دا هم د نواقضو څخه ده چې د کفارو بعضې خبرې څوک ومني اگر که دا شخص د اسلام دعوه کوي.

دلیل: قوله تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ۚ﴾ (٢٥) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ محمد: ۲۵-۲۶

ترجمه: يقينا هغه کسان چې مرتد شويدي په خپلو شاگانو باندې وروسته د هغې نه چې هدايت ورته معلوم شو. شيطان ډولي کړی دی دوی ته او مهلت یې ورکړی دی دوی ته. دا په دې وجه چې يقينا دوی ويل هغه کسانو ته چې بد گڼي هغه څه چې الله نازل کړيدي. زر دی چې وبه منو ستاسو خبره په بعضې کارونو کې او الله تعالی پوه دی د دوی په پټو رازونو باندې.

استدلال: دا آيتونه دلالت کوي چې څوک په بعضې کارونو کې د کفارو خبره ومني نو دی مرتد او کافر دی. نو آيا هغه حکومت لکه د پاکستان چې په ټولو کارونو کې د يهودو او نصاراو غلام وي آيا دی به کافر او مرتد نه وي، ناسته ولاړه، لباس، قانون، رواج، عقیده ټوله يې د کفارو وي؟ بلکه بې شکه دوي به کافر او مرتد وي.

۲۸- د پاکستان د حکومت دردت سبب: بغض المسلمين او حب

الکافرين: دا هم د نواقضو څخه دی چې د مسلمان سره بغض او د کافرو سره مينه کوي لکه د پاکستان حکومت چې مسلمانان مجاهدين يې په مساجدو کې وسوزل د امريکې، چين په دوستۍ باندې فخر کوي، د مسلمانانو سره بغض کول او د کافرو سره محبت کول په اتفاق د امت سره کفر دی.

۲۹- د پاکستان د حکومت دردت سبب: اسقاط د اوامر او نواهيو: دا

هم د نواقضو څخه يو ناقض دی چې يو امر او يا نهي ساقط کړي. نن پاکستان بې شميره اوامر او نواهي ساقط کړي.

شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: ان من اسقط الامر والنهي الذي بعث الله به رسله فهو كافر باتفاق المسلمين واليهود والنصارى. (مجموع الفتاوى ج ۸ ص ۱۰۶).

ترجمه: يقينا چا چې امر او نهي په کوم باندې چې الله پيغمبران رالېږلي دي ساقط کړه نو دی کافر دی په اتفاق د مسلمانانو، يهودو او نصاراو باندې.

لهذا پاکستانی مرتدین په اتفاق د مسلمانانو، یهودو او نصاراو باندې کفار دي.

۳۰- د پاکستان د حکومت د ردت سبب: د دین تنفیذ او په هغې

اجتماع بد گنېل: دا هم دنواقصو څخه یو ناقص دی چې د دین بالادستي او په هغې اجتماع بد گنېي لکه د پاکستان حکومت چې د آیین کفری بالادستي په دین اسلام باندې اوچت گنېي.

دلیل: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ الشوری: ۱۳

ترجمه: غوره کړیدی الله تعالی تاسو ته د دین نه هغه چې حکم یې کړی په هغې سره نوح عليه السلام او هغه چې وحې کړیده موبن تاته او هغه چې حکم کړیدی په هغې سره ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام په دې باندې چې دین قائم کړئ او تفرقه مه جوړوئ په دې کې گرانه ده په مشرکینو باندې هغه څه چې تاسو دوې هغې ته دعوت کوئ الله تعالی غوره کوي هغې ته هغه څوک چې وغواړي او هدایت کوي هغې ته هغه چا ته چې انابت والاوي.

استدلال: آیت دلیل دی چې د شرعي احکامو تنفیذ یا شرعي حدود بد گنېل دا د مشرکانو کار دی. نو معلومه شوه چې پاکستانی مرتدین او داسې نور مرتد حکومتونه چې د شریعت پسې یې ټوپک راخیستی وي تنفیذ ته یې نه پرېږدي په دې آیت لوی کافران او مرتدین دي.

خلاصه: نور هم بې شماره اسباب د کفر او ردت د پاکستان د حکومت شته خو دا مش نمونه خروار وو. او دا هم ثابته شوه چې د پاکستان حکومت مرتد او قتال ورسره واجب دی خو اوس هغه دوه احاديث ذکر کوم چې د پاکستان د غزوه په صفت کې رسول الله ﷺ فرمايلي دي.

فصل

د رسول الله ﷺ جواہي چي د پاکستان جہاد بہترین جہاد دی

د بلعام پرکتیو دا مشہورہ کړې چې کله د جہاد نوم واخیستل شي نو فوراً ذهن د افغانستان او کشمیر طرف ته لاړ شي. دا معلومه خبره ده چې نن وخت کې په افغانستان کې د کفر نظام دی امریکه پرې قابضه ده ددوې سره هم جہاد فرض عین دی خو آیا دا امریکه چا راوستله؟ چا ورته ھډې ورکړلې؟ اوس ورته څوک استخباراتي معلومات ورکوي؟ د ډرون حملو د پاره ھوائي میدانونه څوک ورکوي؟ چا اسلامي امارت ختم کړ؟ ۸۰۰ عرب مجاہدين په شمول د زنانه و برېندې خریلې سرونه چا په امریکه خرڅې کړلې؟ مساجد، مدارس چا وران کړل؟ او داسې نور سوالات. شاید چې د دې سوالونو جواب یو دی ھغه دا چې دا حکومت د پاکستان حرامي، مرتد، بې ناموسه، بې حیا، زندیق، کافر حکومت دی. نو اوس مونږ د بلعام د پرکتیو او تنظیمي مجاہدینو ته وایو چې د جہاد مستحق اول څوک او بیا څوک دی؟ د ونې بیخ وهل په کار دي او که څانګې؟ یو طرف ته څلور شپيته کلن مرتد کینسر اسلام او مسلمانانو ته بل خوا اصلي کافر او لس کلن کینسر، کوم یو مخکې کول غواړي؟ دا به ضرور وایي چې څلور شپيته کلن. نو بیا دا شعار په کار دی چې سب سے پہلے پاکستان. یعنی اول جہاد به د دغه پاکستان سره کیږي بیا به د نورو کافرو سره. هر کله چې د پاکستان کفر ډیر اشد او اغلظ

و نو رسول الله ﷺ ۱۴۰۰ کاله مخکې ددې غزوې صفت مونږ ته بيان کړی دی.

۱- **دلیل:** رسول الله ﷺ فرمایي: عصابتان من امتي احرزهما الله من النار عصابة تغزو الهند و عصابة تكون مع عيسى ابن مريم عليهما السلام. اه (سنن نسائي رقم ۳۱۷۵ عن ثوبان مولى رسول الله ﷺ).

ترجمه: دوه ډلې دي زما د امت نه چې الله تعالى د اورنه ساتلې دي. يوه ډله به د هند غزا کوي او بله ډله به د عيسى عليه السلام سره د دجال مقابل کې جهاد کوي.

۲- **دلیل:** عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: و عدنا رسول الله ﷺ غزوة الهند فان ادركتها انفق فيها نفسي و مالي فان اقتل فيها كنت من افضل الشهداء و ان ارجع فانا ابوهريرة المحرر. اه (سنن النسائي ۳۱۷۴).

ترجمه: ابوهريره رضي الله عنه فرمایي: مونږ سره رسول الله ﷺ د هند د غزا وعده کړې ده که ما وموندله نو خپل نفس او مال به په کې خرچ کړم او که په کې قتل شم نو د بهترينو شهداؤ څخه به يم او که واپس شوم نو زه ابوهريره به د اور نه آزاد يم. اه

استدلال: دا دواړه احاديث د هند د غزا صفت بيانوي. چې بهترين جهاد د هند جهاد دی. او د دواړو احاديثو څخه لاندې مسائل ثابتېږي:

۱- د پاکستان سره جهاد کونکي طالبان او مجاهدين يو مضبوط جماعت دی ځکه عصبه مضبوط جماعت ته ويل کيږي. نو د بعضي مرتدينو دا قول چې طالبان ختم دي ددې حديث په بناء دروغ او باطله خبره ده.

۲- پاکستاني طالبان او مجاهدين د اور نه ان شاء الله په نص د دې حديث پيچ دي.

۳- د عيسى عليه السلام ملکري مجاهدين او د پاکستان خلاف قتال کونکي طالبان دې حديث کې يو ځای ذکر شول. معلومه شوه چې دا دواړه به ان شاء الله په اجر کې برابر وي.

۴- دويم حديث په دې دلالت کوي چې د پاکستان په جهاد کې نفس او مال خرچ کول د نورو ملکونو په نسبت زيات ثواب لري. لهذا هغه څوک چې د افغانستان يا بل کفري ملک کې د جهاد دپاره مال خرچ کوي او پاکستاني طالبان پريږدي د دې حديث خلاف دي.

۵- پاکستاني طالبان او مجاهدين په پاکستان کې بهترين شهيدان دي چې دا فضيلت بيا د نور ملکونو په شهداو کې نشته.

۶- د پاکستان د جهاد مجاهدين او طالبان که ژوندي هم وي او که مړه شي نو افضل الشهداء او د اور نه به ازاد وي په نص د دې حديث باندې.

اعتراض او جواب

شايد چې بعضي د بلعام پرکتيي او د طاغوت د غورو زيرو نه پلن شوی شيخ، ملبی صاحب، بهائي صاحب دا ووايي چې دلته حديث کې غزوه هند ذکر دی غزوه پاکستان نه دی ذکر نو په پاکستان حمل کول خلاف د حديث دی ځکه دا د مسلمانانو ملک دی.

۱- جواب: د پاکستان د حکومت چې کوم اسباب او مناطات د قتال او جهاد دپاره دي د هندوستان نه ډیر زیات دي لهذا کفر او قتال موجبات غواړي چې په هر ملک او هېواد کې دغه موجبات او اسباب و موندل شي هغه به کفار او قتال به ورسره واجب وي. لکه چې مخکې تقریبا دیرش اسباب ذکر شول. دا هله که ومنو چې پاکستان د هندوستان نه ځانته هیواد دی. د دې داسې مثال دی لکه رسول الله ﷺ فرمایي: کل مسکر خمر یعنی هر نشي والا شی شراب دي. نو شراب معلوم، محدود، محصور لوخی یا اجزاء نه لري چې مونږ به هغې ته شراب وایو او بس بلکه په نص د دې حديث باندې هر هغه شی چې نشه راوړي هغه به شراب وي. برابره خبره ده چې که جامد وي او که مایع. دا هم داسې ده که کوم ملک کې دا نواقض، یو یا ډیر و موندل شي نو موجب د قتال به وي اگر که سعودي وي او الله او رسول چیرته هم دا نه دي ویلي چې پاکستان به ۱۳۶۹ کاله بعد د هندوستان نه بیلېږي او د اسلام قلعو او مرکز به وي په وینا د بعضي شیخانو او بلعام د پرکتو.

۲- جواب: د هندوستان حدود چې د رسول الله ﷺ په زمانه کې وکتل شي نو په هندوستان کې لاندې ملکونه شامل دي:

بوټان، برما، رنګون، نيپال، بنگله ديش، مالديپ، سريلنکا، کشمير، پاکستان تر اټک پورې دا د هندوستان حصې دي او د اټک پورې بيا خراسان دی د پاکستان وجود چيرته په تاريخ کې نشته دا خوا انګريزانو يو د کفر مرکز د مسلمانانو او د اسلام د وهلو دپاره جوړ کړ. لهدا دې ټولو ملکونو سره به جهاد فرض عين وي. که هندوستان ته جهاد دپاره ځي نو لاره يې په لاهور، اسلام آباد ده چې لاهور، پنجاب او اسلام آباد فتح کړې مالونه يې غنيمت کړې بيا به کشمير او هندوستان ته ځي او دا د حديث تحريف دی چې د دې حديث نه مراد صرف موجوده هندوستان اخلي. د پاکستان کفر او ردت ډير اشد او اغلظ دی نسبتا هندوستان ته چې په لاندې نقاطو کې واضحه کيږي:

۱- وجه: په هندوستان او پاکستان دواړو کې کفري قوانين نافذ دي. لکن په پاکستان کې بيا مسلمانان د دغه قانون په نه منلو او يا فيصله نه وړلو سره تعذيبوي. ددې ښکاره ثبوت اوس د پاکستان د حکومت جنگ دی د طالبانو سره. دوي وايي که طالبان قانون ومني، رټ نه چيلنج کوي مونږ ورسره جنگ نه کوو لکن هندوستان کې بيا دومره سختي نشته.

۲- **وجه:** د آی ایس آی حرامي اولاد وایي چې پاکستان اسلامي شعائر ډیر لري، مسلمانان په کې ډیر دي، مدارس، مساجد په کې هم ډیر دي نو څنگه دا ملک کافر شو.

جواب: په پاکستان کې ۱۸۰ میلیونه نامنهاد مسلمانان، عیسایان، هندوان، قادیانیان، شیعه گان، بریلیان او نور ملحدین او مرتدین اوسیږي. لکن په ټول هندوستان کې بیا ۳۰۰ میلیونه مسلمانان اوسیږي. لوی لوی مدارس، مساجد، علماء، مکتبات او نور شعائر اسلامي په کې وجود لري. اوس دا پوښتنه ده چې په دې سره هندوستان اسلامي ملک نه شو نو څنگه به پاکستان اسلامي ملک شي؟ بلکه دواړه کفري ملکونه دي او قتال ورسره واجب دی.

۳- **وجه:** پاکستانی مرتدینو او د حرامې نطفې نه پیدا فوځیانو د مسلمانانو مدارس او مساجد وسوزول، په زرھاؤ مسلمانان یې شهیدان کړل، ۸۰۰ مساجد، مدارس په شمول د لال مسجد، جامعہ حفصہ، د میرعلی اسلامي مدرسه، د باجوړ اسلامي مدرسه او په زرونو قرآن مجیدونه یې په کې و سوزول. اوس د بلعام د پرکتیو نه دا سوال کوو چې په هندوستان کې یوه مدرسه یا لایبریري هندوانو سوزولې ده؟ یا یې مساجد او مدارس په فاسفورس بمونو سیزلي دي؟ هندوانو چې کله بابري مسجد وران کړ. اگر که دا د هغوې اصولي حق وو چې بابر بادشاه د درمسال په ځای

مسجد جوړ کړی وو لکن هندوانو نه خو په هغه ځای کوم مندر او نه اتوار بازار جوړ کړی. برعکس پاکستانی مرتدینو د جامعہ حفصہ په حدودو کې اتوار بازار او کنجر خانہ جوړه کړله. اوس د هغه تنظیمي مجاہدینو نه دا سوال کوو چې د بابري مسجد په وړاندو یې د خولې نه زگونه روان وو اوس هغه زگونه څه شول د دومره مدارسو او مساجدو په وړاندو. او اوس دا هم ووايي چې هندو زیات کافر دی که پاکستانی مرتد او د کوم یو سره جهاد مخکې دی؟

۴- د پاکستانی حرامی فوځ او ولد زنا آي ايس آي بې شمیره عرب مجاہدین، ازبک، چیچنایان په امریکایانو خرڅ کړل، هغوې ته یې د خپلو هډونه په بې رحمانه او ظالمانه توګه وسپارل. شیخ مسلم دوست حفظه الله وایي چې په خپلو سترګو مې ولیدل چې پاکستانی حرامی او بې ناموسه فوځ او ولد زنا آي ايس آي عرب، ازبک مجاہدین بنځي او نر برېښد لغړ خریلي سرونه، ډیرې، وریځي به یې امریکایانو ته لاس تړلي او قیدونه یې په ښپو کې امریکایانو ته سپارل چې د هر عرب او ازبک د سر قیمت ۵۰۰۰ ډالر وو. حتی تر دې چې بعضې عرب زنانہ حاملې هم وې نو د هیبت د وجې نه به یې خپل ماشوم په هوایي میدان کې ضائع کړي. او د بعضو زنانہ و سره پنجابي مرتدینو په زور هم زنا کوله چې ددې ګواهي مونږ ته په ګواښنامو کې ډیرو عربو مجاہدینو وکړله. یو عرب مجاهد ورور ماته وویل: زما یوه خور وه هغه د تور مخو پنجابي آي ايس آي په جیل کې وه حامله هم وه نو دغې ولد زنا آي

ايس آي هغه دومره ووهله او په وهلو وهلو يې امريکايانو ته حواله کړله نو هغې زما خور خپل ماشوم د امريکايانو په طياره کې ضائع کړ. اوس د مرتدو شيخانو او د آي ايس آي وېطې کړي موليانو نه دا پوښتنه کوو چې دا دومره کارونه هندوستان کړي که پاکستان؟ اوس د قتال مستحق هندوستان دی که پاکستان؟ اوس هندو زيات کافر دی که پاکستانی فوجي يا د آي ايس آي ولد زنا اهلکار؟ ای بې غیرته موليانو! اوس هم تاسو د پاکستان د بقاء د پاره دعاگانې کوئ؟ که ستاسو ښځو سره داسې عمل وکړي شايد چې بيا به د پاکستان حکومت کافروي.

۵- **وجه:** د هندوستان په جيلونو کې هيڅوک ښکاره د اسلام په جرم وجود نه لري، لکن برعکس د پاکستان او حرامي آي ايس آي په جيلونو کې د اسلام او طالبانو او مجاهدينو په نوم بې شماره خلک پراته دي. هغوی ته د اسلام او جهاد په نوم داسې تعذيب ورکوي چې قلم يې د ليکلونه عاجز دی تر دې چې هغوی مرگ ته ورسوي بيا يې په لار کې وغورځوي يا شهيد شي. چې دا خبره د هيڅ يو پاکستانی نه پټه نه ده. اوس دې مرتد مولادا ووايي چې آيا جهاد د پاکستان سره اول دی که د هندوستان سره؟

۶- **وجه:** د پاکستان ولد زنا حکومت په اسلام آباد کې جامعه حفصه او لال مسجد وران کړ، د قرآن حافظان او حافظات يې په بمونو وسوزول، قرآنونه او ديني کتابونه يې د دغه طالبانو په وینو سره کړل، بيا يې دغه پاکدامنې طالباتې چې چا يې مخونه هم نه وو ليدلي په امريکايانو باندې په اوچت

قيمت خرڇي ڪرڻي ڇي دغه ڪار ڀي د خپلو بادارانو د خوشحالولو دپاره وکي. لکن الحمد لله ڇي دغه ڪار دوي ته کومه فائده ورنه ڪرڻه ڇي همدغه امريکايانو په بار بار پاڪستاني فوځيان مردار ڪړل. دارنگه د جامعہ حفصہ طالبان به ڀي بربنډول او تعذيبونه به ڀي ورکول. قارئینو ته به معلومه وي ڇي کله کرنل امام او خواجه خالد ڇي د آي ايس آي مرتدين وو طالبانو ونيول نو خواجه خالد وويل ڇي مونږ آي ايس آي او سي آي اے په لال مسجد دا ڪار ځکه وکړ ڇي په پاڪستان کې بيا د اسلامي شريعت نوم څوک وانه خلي.

اوس پوښتنه د اسلام د ټيکه دارانو نه او د هغه داعيانو نه ڇي په وخت د تقرير کې ڀي د خولې نه زگونه روان وي او د اسلام او جهاد چيغې وهي ڇي جهاد کشمير او جهاد افغانستان آيا دغه کارونه ڇي ستاسو بادارانو (پاکستاني حکومت، وکړل هندوانو او مريکانو کړي؟ يا په ټوله نړۍ کې بل لوی کافر کړي؟ که د حرامې نطفې نه يا دلاهور د ايره منډي نه ڀي راوړي نه وي نو زور به دا ووايي ڇي بالکل دا کار هيچا نه دی کړی او په دنيا کې د پاکستانی حکومت په شان کافر او مرتد بل څوک نشته. نو اوس د جهاد مستحق پاکستان دی او که هندوستان؟ هندو هم کافر، جهاد ورسره فرض دی خو سب سے پهلے پاکستان. ځکه اصولي قاعده داده ڇي دفع د اشدالضرر مخکې ده د اخف الضرر نه. نن هندوستان اخف الضرر دی

مسلمانانو ته. او پاکستان اشد الضرر دی. خومره ضررونه چي پاکستان اسلام او مسلمانانو ته ورسول بل چا نه دي رسولي.

ای مولایانو! د طاغوت سست شوي کتونو ته پانې ټک و هونکو! ای شیخانو او د غرقد ونو! نن دغه لوی ظالم، کافر او مرتد پاکستانی حکومت ستاسو شاته پټ دی، تاسو ورته مسلمان وایی، کله ورته د اسلام قلعه، کله د مجاهدينو مرکز او که زیات زور وکړی نو منافقان ورته وایی. خو ان شاء الله ستاسو غوښې به هم یو ورځ لکه د دغه مرتدینو په شان د مسجد په چت پرتې وي. و ماذلک علی الله بعزیز.

۷- وجه: امریکې چې کله د افغانستان په اسلامي امارت حمله وکړله نو پاکستان اول د هغه کومک ته خپله سینه ووهله، خپلې ټولې هوائی هډې لکه جیکب آباد، شمسي، سرگودها، توربیله او نورې هوائی هډې یې ورته حواله کړې چې د دغې هډو نه د افغانستان په مسلمانانو او اسلامي امارت باندې ۷۵۰۰۰ حملې وکړې او په خورونو بمونه یې پرې وغورځول، په زرهاؤ مسلمانان یې شهیدان کړل. د پاکستان مرتد بې شرف وویل چې طالبان د پنځو ورځو میلانه دي نو افغانستان او اسلامي امارت یې پرې ونيولو بلکه د کرنل امام علیه اللعنة څخه چا پوښتنه وکړه چې اول مو طالبان راوستل او اوس پرې حملې کوی نو هغه وویل چې د افغانانو وینې ګنده دي پرېږده چې توې شي. پس پوښتنه دا ده چې امارت اسلامي هندوستان ختم کړ که پاکستان؟ بې ګناه افغانان چا شهیدان کړل؟ کوم

طالبان او مجاهدين چې د هغه وخت نه تر نن تاريخ پورې د امريكايانو لخوا شهيدان كيږي په دې ټوله گناه كې ورسره پاكستان شريك دى. نو اوس پوښتنه دا ده چې هندوستان لوي كافر دى كه پاكستان؟

۸- **وجه:** كله چې امريكې په اسلامي امارت د افغانستان حمله وكړه نو پاكستاني نمك حرام او د آې ايس آې جوړ شوو نامنهاد اسلامي تنظيمونو د پاكستان د بقاء او د لاهور د ايرا منډي ساتونكو مجاهدينو ځانونه د اسلام ټيكه داران كړل چې د افغانستان نه به عرب او ازبك مجاهدين پاكستان ته تلل نو دوي خو لوي لوي گيري لرلې، ځانونو ته يې د عقبې ملگري ويل نو دغه مجاهدين به يې اول ميلمانه كړل او يو يو به يې په نمبر سره آې ايس آې په امريكه باندې په ښه بيه خرڅ كړل. لكه چې دغه كار يې د خالد شيخ، ابو زبيده او نورو ۲۲ عربو سره وكړل.

تعلق: چې كله اسلامي تنظيمونه د پاكستان د اسلام او مسلمانانو، عرب او مجاهدينو سره دا كار كوي نو ستا بيا څه گمان دى ددې په شراب خورو خور او مور خرڅوونكو فوځيانو او آې ايس آې باندې چې دوي به د اسلام او مسلمانانو سره څه كار كوي؟ آيا دا كارونه چې اسلامي نامنهاد تنظيمونو په مجاهدينو او طالبانو وكړل هندوانو او امريكايانو كړي؟ آيا دغه مرتدين د اسلام ټيكه داران شول او هندوان كفار شول؟ صحيح ده چې دواړه كفار او جهاد ورسره واجب دى، خو اهم فالاهم چې پاكستان دى مخكې كول غواړي.

۹- وجہ: د پاکستان مرتد حکومت او آی ایس آی امریکې ته د ډرون حملو د پاره خپلې هډې ورکړې چې ښه مثال یې د بلوچستان د شمسي ايريس دی چې لس کاله ترېنه امریکې د مسلمانانو خلاف کار واخيست. او ډیر بې شماره د القاعده او طالبانو مجاهدين یې پرې شهيدان کړل چې دغه حملې به ټولې د پاکستان په تجسس او استخباراتي معلوماتو سره کيدلې. که دا خبره څوک نه مني نو چې کله د امریکې جازونو ۲۲ پاکستانی مرتدين فوځيان مردار کړل نو د پاکستان حکومت وویل چې شمسي هډه دې امریکه مونږ ته وزگار کړي. اوس پوښتنه دا ده چې امریکې کله د هندوستان د هډې نه حملې کړيدي يا هندوستان کومه هډه د طالب او القاعده خلاف امریکې ته حواله کړه. شاید چې حرامي پاکستاني مولا ووايي چې دا مجبوري ده او دا جائز دي. خو دا ډیره ښه فارموله ده یو مجبوریت بل به پاکستانی نه کافر کیږي اگر که سل نواقض ولري. خو دا اسلامي مجبوري نه ده بلکه دا مجبوري د شرابو، زنا او ایرا منډي د حفاظت دپاره مجبوري ده. آیا دا مجبوري په افغانستان کې کار نه کوي او په پاکستان کې کار کوي؟ عجیب منطق دی.

۱۰- وجہ: د پاکستان حکومت چې کله یو مجاهد ایمل کانسي په کوټه کې ونيولو امریکې ته یې د ۱۰ میلیونو ډالرو په مقابل کې حواله کړو نو د امریکې د اسمبلی غړو وویل چې تاسو ډیره خطا کړیده ځکه پاکستانيان

خپلې خویندې او میندې په پنځه ډالره ورکوي او تاسو د ایمل کانسي په نیولو دومره رقم ورکړ.

پوښتنه دا ده چې هندوستان کوم هندو امریکې ته حواله کړ بلکه په هندوستان کې ۳۰۰ میلیونه مسلمانان اوسیږي. په دې کې به ضرور د رسول الله ﷺ د حدیث مطابق مجاهدین هم وي. نو کوم مسلمان یې په ۱۰ میلیونه ډالر هغې ته حواله کړ.

۱۱- **وجه:** پاکستانی مرتد حکومت په شمول د آی ایس آی په زرونو مساجد او مدارس وران کړل، مسلمانان یې شهیدان کړل آیا دا کارونه بیا هندوستان کړي؟ یو بابري مسجد چې وران شو په هندوستان کې نو تنظیمي پاکستانی مجاهدینو به ویل چې جهاد په کار دی. نو چې د یو مسجد په سر جهاد په کار وو نو آیا د ۸۰۰ مساجدو او مدارسو په سر بیا جهاد کول دهشت گردی ده؟

۱۲- **وجه:** پاکستانی حرامی حکومت، ولد زنا آی ایس آی د امریکې او یهودو د خوشحالولو د پاره لوی لوی جهادي شخصیتونه لکه عبدالله عزام، مفتي شامزئی، غازي عبدالرشید، اسامه او د سوات لوی لوی علماء رحمهم الله جمیعا په خپله او یا په امریکه باندې په استخباراتي معلوماتو سره شهیدان کړل. او نور بې شماره حق پرسته علماء یې په جیلونو کې په پټه ورک کړل. آیا دا کار تر نن پورې هندوستان کړی؟ د بلعام د زامنو نه پوښتنه کوو چې هندوستان یو عالم د اسلام په نوم باندې داسې شهید کړی لکه چې

پاکستان يې شهيدوي؟ نو بيا قتال د چا سره اول په کار دی؟ آیا دغه علماء ټول مسلمانان وو او که نه؟ د مساجدو او مسلمانانو امامان وو او که د مندر پادريان چې دغه مرتدينو په بې رحمانه ډول شهيدان کړل؟

۱۳- **وچه:** د هندوستان او افغانستان حکومتونه محاربين او کفار دي، قتال ورسره واجب دی لکن تر اوسه يې يوه افغانۍ يا هندوه بنځه امريکې ته نه ده حواله کړې او نه څوک دا ويلی شي چې دوې دا کار کړی دی. لکن برعکس د پاکستان زنان فروشه حراميانو، د آی ایس آی مرتدينو بيا خپله بې گناه زنانه عافيه صديقيه په کراچۍ کې ونيوله او په بې حیائي سره يې امريکې ته حواله کړه. دا رنگه د جامعه حفصه بعضې طالبات يې په ډالرو په امريکه باندې خرڅې کړې. اوس څوک بې ناموسه، کافر او ناموس خرڅونکي دي؟ هندوستان که پاکستان؟ ای د اسلام داعيانو دا قضاوت په تاسو دی. که اوس هم د دې مرتد بې حياء حرامي حکومت سره جهاد نه منی نو بيا خوتاسو هم باغيان او حراميان ياست.

۱۴- **وچه:** په سوات کې پاکستاني مرتدينو او د ايرا منډي نه راوستل شوو فوځيانو زنانه او د شیده خوړونکي ماشومان يې شهيدان کړل. په بونير کې يې ليوني شهيدان کړل چې مرفوع القلم هم وو، په پنجرو کې يې چرگان وويشتل. آیا اوس داسې کارونه د غيږې په ماشومانو يا زنانه و باندې د دنيا کوم کافر کړي لکه چې پاکستاني مرتدينو وکړل؟ البته که نورو کافرو کړي وي نو معافي او بخښنه يې هم غوښتي ده. نو آیا دا کار هندوستان کړی؟

جہاد اوس د چا سره مخکې په کار دی؟ د تفصیل د پاره **ملاک الامجاد** د الشیخ مسلم دوست کتل غواړي.

خلاصہ: دا چې پاکستان د هندوستان، امریکه، اسرائیل او د دنیا د ټولو کفارو نه لوی کافر، اغلظ، اشد او سخت ترین مرتد محارب دی چې قتال ورسره د ټولو نه مخکې دی. هر کله چې د مرتدینو د شریعت په اصولو کې ضرر او عقوبت ډیر وو د اصلي کافر نه لهدا دا ذکر کول غواړو.

فصل

د مرتد ضرر او عقوبت (سزا) د اصلي کافر نه زیات دی

شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: و قد استقرت السنة بان عقوبة المرتد اعظم من عقوبة الكافر الاصلي من وجوه متعددة. منها: ان المرتد يقتل بكل حال ولا يضرب عليه جزية ولا تعقد له ذمة بخلاف الكافر الاصلي ومنها ان المرتد يقتل وان كان عاجزا عن القتال بخلاف الكافر الاصلي الذي ليس هو من اهل القتال فانه لا يقتل عند اكثر العلماء. و منها ان المرتد لا يرث ولا يناكح ولا تؤكل ذبيحته بخلاف الكافر الاصلي الى غير ذلك من الاحكام. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٥٣٤). وقال: و كفر الردة اغلظ بالاجماع من الكفر الاصلي. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٤٧٨).

ترجمه: د شريعت اصول او طريقه په دې ډول ده چې د مرتد سزا د اصلي کافر نه لويه ده د ډيرو وجو نه. يو دا چې مرتد به په هر حال کې قتلولى شي، جزیه به ترينه نه شي اخيستلى او نه به يې ذمه قبلېږي په خلاف د کافر اصلي چې محارب نه وي اکثره علماء وايي چې قتل يې جائز نه دی. دوهم دا چې مرتد به قتلېدى شي اگر که د قتال نه عاجز وي يعنې محارب نه وي. دريم دا چې مرتد ميراث نه شي وړی، نکاح يې صحيح نه ده، ذبيحه يې مرداره ده چې خوړل يې جائز نه دي په خلاف د اصلي کافر چې محارب نه وي.

شيخ الاسلام بل حای وایي: د ردت کفر ډیر سخت دی په اجماع سره د اصلي کافر نه.

د مذکوره عبارت نه بعضي لاسته راغلي مسائل:

۱- د دې نه معلومه شوه چې پاکستاني مرتد په هر حالت کې واجب القتل دی، د پاکستاني مرتد نکاح باطله ده لهدا دا ټول حرامیان او ولد زنا دي، د دوي نکاح نه کيږي البته که طالبانو ترينه ښځې راوستلې نو بيا به وينځې وي. لکه چې ابوبکر صديق ؓ دا کار د مانعين زکات سره کړی وو. د پاکستاني مرتد کفر په اجماع سره د امريکايانو او اصلي کافر نه سخت دی، ذبيحه يې مرداره ده اگر که غټه ږيره يې وي او خاتنه مسلمان هم وایي.

۲- د پاکستان مرتد حکومت سره جهاد د اصلي کافر نه مخکې دی. رسول الله صلى الله عليه و سلم په خپله زندگۍ کې د مرتدينو سره قتال نه وو کړی ولې د هغه خلفاء راشدينو کړی وو لکه ابو بکر صديق او نور صحابه کرامو بيا د مرتدينو سره قتال کړی وو.

۱- شيخ الاسلام ابن تيميه فرمايي: و الصديق ؓ و سائر الصحابة بدؤا بجهاد المرتدين قبل جهاد الكفار من اهل الكتاب فان جهاد هؤلاء حفظ لما فتح من بلاد المسلمين و ان يدخل فيه من اراد الخروج عنه و جهاد من لم يقاتلنا من المشركين و اهل الكتاب من زيادة اظهار الدين و حفظ راس المال مقدم على الربح. اهـ (مجموع الفتاوى ج ۳۵ ص ۱۵۸).

ترجمه: ابوبکر صدیق او ټول صحابه کرامو رضي الله عنهم د مرتدينو سره اول د جهاد شروع وکړه مخکې د جهاد کولونه د اهل کتابو کفارو سره ځکه جهاد کول د دې مرتدينو سره حفاظت کول دي د مسلمانانو د هغه ښارونو چې فتح شويدي. او دا چې داخل شي هغه څوک چې اراده د وتلو لري ددې نه. او جهاد کول د مشرکينو او اهل کتابو سره د دين د غلبې دپاره کيدلی شي. او حفاظت د راس المال (د مرتدينو سره قتال) دا مخکې دی په گټه باندې (د اصلي کافر سره د قتال).

د پاکستان د مرتد حکومت سره قتال د اصلي کافر نه مخکې

دی د خو وجو نه

۱- **وجه:** د پاکستان د حکومت سره قتال مقدم دی د یهود، نصاری او نورو اصلي کافرو نه. ځکه د پاکستان سره قتال د فع دی چې دا مقدم دی په جهاد د طلب باندې. ځکه نن دغه مرتد حکومت یو حمله اور دشمن جوړ شوی دی هم په ناموس هم په دین او هم په ملک د مسلمانانو باندې.

شیخ الاسلام ابن تیمیه وایي: و اما قتال الدفع فهو اشد انواع الدفع الصائل عن الحرمه والدين فواجب اجماعا فالعدو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لاشيء اوجب بعد الايمان من دفعه فلا يشترط له شرط بل يدفع بحسب الامكان. اهـ (الاختيارات الفقهية ص ۳۰۹).

ترجمه: هر چې دفاعي جهاد دی نو د ټولو انواعو څخه سخت دی چې دفع کول د حمله آور دشمن په عزت او دین باندې نو دا واجب دي په اجماع سره پس هغه حمله آور دشمن چې دین او دنیا فاسدوي (لکه د پاکستان مرتد حکومت) نو دایمان نه بعد بل واجب نشته چې دفع کول ددغه دشمن دي پس ددې د پاره هیڅ شرط (هجرت، طاقت) نشته، بلکه ددغه دشمن دفع کول به کیدی شي علی قدر الامکان. اهـ

۲- **وجه:** دا چې د پاکستان حکومت مرتد او اشد مرتد دی او مخکې د شیخ الاسلام قول ذکر شو چې والصديق و سائر الصحابة بدؤا بجهاد

المرتدين قبل جهاد الكفار من اهل الكتاب. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٣٥ ص ١٥٨ والعمدة في اعداد العدة ص ٣٠٨).

يعني ابوبكر صديق او يولو صحابه كرامو اول د مرتدينو سره قتال شروع كړ
خكه د مرتدينو سره قتال لكه د راس المال حفاظت او د اصلي كفارو سره
جهاد كول لكه گټه په مال كې او حفاظت د راس المال مقدم دى د ربح نه
لهذا د پاکستان د حكومت سره جهاد كول مقدم دى د امريكې او نورو
كفارو په نسبت سره.

٣- وجه: د پاکستان حكومت نژدې دى يولو مسلمانانو او طالبانو ته د
اصلي كافر نه. نو شروع به په نژدې مرتد، ضرري، اشد مقدم وي په ليري
اصلي كافر باندې بناء په ذكر شوې قاعده باندې.

١- دليل: قوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (النوبة: ١٢٣).

ترجمه: اى ايمان والاو جنگ كوى د هغه كسانو سره چې نژدې دې تاسو ته
د كافرانو نه او وه دې مومي هغوې په تاسو كې كلكوالى او پوه شى يقينا الله
تعالى ملگرى دى د متقيانو.

امام ابن كثير د دې آيت لاندې ليكي: الله تعالى امر كړى دى مؤمنانو
ته چې قتال اول وكړئ د هغه كافرانو سره چې نژدې وي د اسلام ځمكې ته.
ددې وجې نه رسول الله ﷺ اول شروع وكړه په قتال د مشركينو سره په جزيره

العرب کې. هر کله چې د هغې نه فارغ شو او مکه او مدینه فتح شوه دا رنگه طائف، یمن، یمامه، هجر، خیبر، حضرموت او نور اقالیم د عربو د جزیرې او خلک په اسلام کې داخلیدل د هرې قبیلې د عربو نه ډلې ډلې، نو شروع یې وکړه په قتال د اهل کتابو نو ځان یې تیار کړ د رومیانو د قتال د پاره کوم چې جزیره العرب ته نژدې وو او د ده نه وروسته دغه کار ابو بکر صدیق رضی الله عنه وکړ چې دده په برکت الله تعالی فارس عبدة النیران کسری قیصر فتح کړه. اه (ابن کثیرة تحت الآیة والعمدة ص ۳۰۷).

خلاصه: معلومه شوه چې د پاکستان حکومت مرتد، اشد، اغلظ، ضرري، نژدې، حمله آور هم په دین، هم په مسلمانانو او هم د دوی په مالونو باندې دی. نو دا به د اصلي کافر نه مخکې کول غواړي په قتال سره. و ماڅلک علی الله بعزیز.

فصل

د پاکستان د حکومت او نورو طاغوتي حکومتونو سره د قتال دلائل

۱- **دلیل:** قوله تعالى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝٧٦﴾ النساء: ٧٦

ترجمه: هغه کسان چې ایمان والا دي قتال کوي په لار د الله تعالى کې او هغه کسان چې کافران دي قتال کوي په لار د طاغوت کې پس قتل کړئ د شیطان دوستان یقینا مکر د شیطان ضعیف دی.

استدلال: آیت دلیل دی چې څوک د طاغوت په لار کې قتال کوي هغه کفار او د شیطان دوستان دي او طاغوت کل ما عبد من دون الله ته وایي یعنې چې ددې عبادت کیدی شي او هغه پرې راضي وي چې په دې کې هغه قوانین او دساتیر داخل دي چې هغې ته خلک فیصلې وړي لکه آیین پاکستانی او قانون اساسي. نو چې د دې دپاره څوک قتال کوي دا د طاغوت د پاره قتال دی او د طاغوت دپاره قتال په نص د دې قتال سره کفر دی. پس هر هغه څوک چې قتال کوي په دفاع د کافر حاکم او د کفر قانون لکه پاکستانی مرتدین، فوځ، پولیس چې د لارې میکالي د قانون نه دفاع کوي او ځانونه د دې په دفاع کې مرداروي چې په دې کې قتال شامل دی بالقول قتال کول لکه میډیا، اخباروالا، درباري خطیبان، صحافیان، کالم نگاران او نور

په خوله د دغه قانون مدافعین. او یا بالفعل قتال کوونکي وي لکه فوځ، پولیس، ملیشه وغیره. نو دا آیت صریح دلیل دی په کفر د پاکستانی فوځ، پولیس، ملیشه، سرکاري خطیبانو، اخباروالا، صحافي وغیره باندې. او دا لارم نه ده چې هر یو دې په قتال کې د طاغوت نه مباشر وي بلکه که څوک د دغه حکومت او قانون نه بالرای یا بالمشوره یا بالمال یا بالنفس یا بالواسطه دفاع کوي نو دی قاتل في سبیل الطاغوت دی او کافر دی. ځکه الله تعالی هغه څوک کافر وگرځول چې څوک اراده د تحاکم طاغوت ته وکړي. ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ النساء: ۶۰ نو چې څوک د طاغوت په دفاع کې قتال کوي د هغې ساتنه کوي په طریقه اولی سره کافر او مرتد دی.

۲- **دلیل:** قوله تعالى: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ

فَأِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۹۸

ترجمه: څوک چې وي دشمن د الله تعالی او د هغه د ملائکو او د رسولانو او د جبریل او میکائیل (نو د غصې نه دې مړ شي) یقینا الله تعالی دشمن دی د کافرانو.

استدلال: **مفسرین وایي:** یهود چې کله پوه شول چې جبریل هغه ملائک دی چې رسول الله ﷺ ته وحی راوړي نو ویې ویل چې جبریل عذاب راوړي او زمونږ مشران یې هلاک کړي دي او همدی تاته وحی راوړي نو مونږ ستاسو

خبره نه شو منلی حکه جبریل زمونږ دشمن دی نو الله تعالیٰ دا آیت نازل کړې چې که د یو رسول سره یا د یو ملائک سره دې دشمني وکړه نو گویا د ټولو رسولانو او ملائکو سره دې دشمني وکړه او هغه چا چې د رسولانو او ملائکو سره دشمني وکړه گویا د الله تعالیٰ سره دشمني وکړه او چې د الله تعالیٰ سره دشمني وکړي نو هغه د کافرانو څخه دی. (تفسیر ابن کثیر ج ۱ ص ۱۳۱).

د آیت په تقاضا به د دې نه نوره لویه دشمني د الله او د هغه د رسول او د هغه د دین سره کومه وي چې ټول احکام د شریعت دغه مرتد حکوت د پاکستان پریني دي او پرځای یې د بریطانیا د کفر قانون لازم گرځولی دی؟

بله لویه دشمني به د الله او د هغه د رسول سره او د هغه د دین سره کومه وي چې د الله تعالیٰ د دین د شعائرو پورې مسخرې کوي لکه حجاب، حدود، زیره وغیره؟

بله لویه دشمني به د الله او د رسول او د هغه د دین سره کومه وي چې د الله تعالیٰ د دوستانو سره دشمني کوي، هغوی په جیلونو کې تعذیبوي، د اسلام په نوم یې په بې دردی قتلوي، د هغوی سره قتال کوي او دا ټول صرف د دین په وجه باندې؟

بله لویه دشمني به د الله او د هغه د رسول او د هغه د دین سره کومه وي چې د بې دینۍ، الحاد، علمانیت، کفر، شرک او جمهوریت حمایت کوي،

هغې ته ترقي ورکوي بالمال، بالقول، بالفعل او بالنفس د هغې نصرت کوي، د کفر او کفرې قانون په بقاء او د دوام دپاره قتال کوي، د مرتدو حکمرانانو نه دفاع کوي؟ آیا مذکوره کارونه لویه دشمني ده د الله سره او که صرف د جبریل سره؟ آیا دا کارونه د الله او د هغه د رسول او د هغه د دين سره صريح دشمني نه ده؟

۳- **دليل:** ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا﴾ المائدة: ۳۳

ترجمه: يقينا جزا د هغه کسانو چې د الله او رسول سره جنگ کوي او کوشش کوي په حمله کې د فساد کولو دا ده چې قتل کړی شي.

استدلال: دا آيت د هغه عربينو په باره کې نازل شوی دی چې د رسول الله ﷺ اوبنې يې تېنټولې وې او شپونکي يې شهيد کړي وو. جمهور علماء محاربت په دې آيت کې په قطاع طريق سره کوي چې د مسلمانانو لارې شوکوي مسلمان وي او که کافر. (وگوره فتح الباري ج ۸ ص ۲۸۴ مجموع الفتاوى ج ۷ ص ۸۵).

استدلال: هر کله چې د مسلمانانو د لارو شوکوونکو ته آيت کې محاربين وويل شو د وجې د غلا او سرقي نه او دغه غل ته يې محارب د الله او د رسول وويلو. نو آیا هغه حکومت يا مرتدين چې د الله او د رسول د دين لارې شوکوي په مړه کولو د احکامو د شريعت سره دا به محاربين نه وي؟ او يا

هغه څوک به محارب مرتد نه وي چې د کفر د اعلاء د پاره په ځمکه کې کوشش کوي، د کفر قانون د مسلمانانو په معاشره کې د هغو په اعراضو، مالونو او وینو کې نافذوي؟ نو دا به زیات او سخت محاربین وي او که صرف د مسلمانانو لارې شوکوونکي محاربین؟

۴- **دلیل: من السنة:** د سنت نه دلیل دا دی چې رسول الله ﷺ حکم د کفارو په خپل تره العباس بن عبدالمطلب ﷺ باندې و لگولو. کله چې هغه د کفارو سره په زور د بدر په غزوه کې را وویستل شو چې د ده حدیث په صحیح البخاري رقم ۴۰۱۸ کې ذکر دی.

امام ابن حجر عسقلاني وايي: چې عباس ﷺ په غزوه بدر کې صحابه کرامو د نورو بنديانو سره ژوندی راوستلی وو او مشرکینو دی د ځان سره په زور راوستلی وو. ابن اسحاق د ابن عباس حدیث ذکر کوي چې رسول الله ﷺ د بدر په ورځ خپلو صحابه کرامو ته وویل: زه بعضې د بني هاشمو سړي پیژنم چې په زور سره راویستل شويدي نو چې څوک ستاسو نه یو د هغو سره ملاقي شو نو نه دې وژني. بیا ابن عباس ﷺ وايي چې نبی ﷺ وویل: ای عباس! د خپل نفس او د دوه ورېرونو او حلیف عتبه بن عمرو فدیة ورکړه ځکه ته د مال والا یې.

عباس ؑ ورته وويل: اني كنت مسلما و لكن القوم استكروهوني. قال ؑ: الله اعلم بما تقول حقا ان الله يجزيك و لكن ظاهر امرک انک كنت علينا. اهـ (فتح الباري ج ٧ ص ٣٢٢ والجامع ج ٢ ص ٢٨٥).

ترجمه: عباس ؑ وويل: يقينانه خامخا مسلمان یم لكن قوم په ما زور کړی دی. رسول الله ؑ ورته وويل: الله عالم دی په هغه څه چې ته یې وایي که دا حق وي الله به بدله درکړي لكن ظاهر کې ستا دا کار په مونږ لازم دی (چې د کفارو احکام درباندي جاري کړو).

استدلال: دا حديث دليل دی چې رسول الله ؑ احکام د کفارو په عباس ؑ باندې په اخيستلو د فديي د بنديانو نه جاري کړل او دا یې په ظاهر کې کافر معتبر کړ. هر کله چې دی د کفارو په صف کې د مسلمانانو سره د قتال دپاره را ووتلواو د اکراه يعنې زرو سره دعوه یې هم د عباس رضي الله عن معتبره نه کړه او مانع یې و نه گرځوله په اجرا د حکم د کفر نه په ده باندې.

شيخ الاسلام ابن تيميه په حديث د العباس ؑ باندې دليل نيولی دی په حکم کولو د کفر د هر هغه چا چې د کفارو سره د قتال د پاره راو وتلو په مقابله د مسلمانانو کې اگر که مؤمن مکره وي په حقيقت کې. دی وایي: و قد يقاتلون وفيهم مؤمن يکتم ايمانه يشهد القتال معهم ولا يملکنه الهجرة و هو مکره على القتال و يبعث يوم القيامة على نيته كما في الصحيح عن النبي ؑ انه قال: يغزو جيش هذا البيت فيبناهم ببذاء من الارض اذ خسف

بهم فقیل: یا رسول الله و فیهم المکره قال: یبعثون علی نیاتهم و هذا فی ظاهر الامر و ان قتل و حکم علیهم بما یحکم علی الکفار فالله یبعثه علی نیتہ كما ان المنافقین منا یحکم لهم فی الظاهر بحکم الاسلام و یبعثون علی نیاتهم و الجزاء یوم القیامة علی ما فی القلوب لاعلی مجرد الظواهر. و لهذا روی ان العباس ؓ قال: کنت مکرها قال: اما ظاهراً فکان علینا و اما سریرتک فالی الله. اهـ (مجموع الفتاوی ج ۱۹ ص ۲۲۴ و منهاج السنة النبویة ج ۵ ص ۱۲۴).

ترجمہ: او کله به د دوی (کافرو) سره جنگ کیدی شي چې په کې به پټ ایمان والا هم وي چې د کافرو سره به قتال ته راوتلي وي او هجرت کول به دده ته ممکن نه وو او په زور به راوستل شوي وي او په ورځ د قیامت به په خپل نیت راپاڅیږي. لکه صحیح البخاري کې د رسول الله ﷺ نه حدیث دی چې هغه وایي: د بیت الله د ورانولو دپاره به یو لښکر راځي چې کله دوی د بیداء مقام ته راوړسېږي نو دوی به په ځمکه ښخ کړي شي رسول الله ﷺ ته وویل شو: ای د الله رسول څه به دې کې به بعضې خلک په زور راوستلی شوي وي؟ رسول الله ﷺ ورته وویل چې دوی به په خپلو نیتونو راپاڅیږي دا خو په ظاهر الامر کې دا حکم دی که قتل کړي شول نو حکم به پرې د کفارو کیدی شي الله تعالی به یې په خپل نیت پاڅوي لکه چې منافقین زموږ نه چې په دوی به حکم په ظاهر د اسلام کیدی شي او په خپلو نیتونو به پاڅیږي. او بدله په ورځ د قیامت کې به هغه څه ده چې په زړه کې وي نه صرف په ظاهر.

ددې وجې نه العباس ﷺ چې کله دى د بدر د بنديانو سره قيدي راغلى وو رسول الله ﷺ ته يې وويل چې زه خو په زور راوستل شوى يم نو رسول الله ﷺ ورته وويل هر چې ستا ظاهر دى نو په مونږ لارم دي چې د كفارو معامله درسره وكړو اوهر چې ستا باطن دى نو الله ته يې سپارل دي.

خلاصه: هر هغه څوك چې د كفارو په صف كې د مسلمانانو خلاف قتال كوي لكه پاكستاني مرتدين يا افغاني مرتدين د امريكې او يهودو متحدين وي او يا د كفارو سره بالقول يا بالفعل نصرت كوي نو په ده به حكم د كفر كيدى شي اكر كه ځانته مسلمان وايي او يا په زور راوستل شوى وي.

۵- دليل: اجماع الامة: مخكې ذكر شول چې رسول الله ﷺ په خپله د مرتدينو سره قتال نه دى كړى لکن صحابه كرامو د هغه د وفات نه بعد د مرتدينو سره قتال كړى دى د ابو بكر صديق ﷺ په خلافت كې. نو د ابوبكر صديق او صحابه كرامو نه به تفصيل د دې مسائلو زده كولى شي. او رسول الله ﷺ فرمايلي دي: فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين المهديين. (الترمذي).

پس لازم دي په تاسو زما سنت او د خلفاء راشدينو سنت. پس اجماع د صحابه كرامو ده په كفر د انصارو د ائمة الردة باندې لكه انصار د مسيلمه الكذاب او انصار د طيلحة الاسدي. د دوي مالونه يې غنيمت كړل، بنځي يې

ورله وينځې کړې او د هغوې په مقتولينو يې د اور گواهي ورکړه او دا د صحابه کرامو دوې لره علی التعين تکفير کول دي چې د دې دليل دا دی.

۱- **دليل: طارق ابن شهاب وايي:** د بزاحه وفد د اسد او غطفان قبيلې نه ابوبکر صدیق رضي الله عنه ته راغلل چې د صلح سوال يې ترينه کولو نو ابوبکر صدیق رضي الله عنه دوې لره د دوه خبرو اختيار ورکړ اول دا چې د ټول مال نه به تېرېږي او يا به ستاسو داسې پاتې کيدل وي چې ذليله به ياست. نو دغه مرتدينو وويل چې حديث کې کوم لفظ د مجليه دی نو هغه پيژنو خو المخذيه نه پيژنو نو ابوبکر صدیق رضي الله عنه وويل چې السلم المخذيه دې ته وایي چې تاسو نه به ټوله اسلحه او اسونه واخيستل شي او څه چې مونږ ته ستاسو نه رارسېږي هغه به غنيمت وي او هغه څه چې تاسو په دغه جنگ کې نيولي د مسلمانانو نه نو هغه به بيرته راکوئ او زمونږ د مقتولينو ديت به راکوئ او ستاسو مقتولين به په اور کې وي او ستاسو نه بعضې قوم داسې پريښودل کيږي چې هغوې به د اوبنانو د لکيو پسې ځي تر دې پورې چې الله تعالی د خپل رسول خليفه او مهاجرينو ته د دوې دغه ذلت وښايي. نو ابوبکر صدیق رضي الله عنه چې کله دوې ته دا فيصله پيش کړه نو عمر فاروق رضي الله عنه پاڅيده او ويي ويل چې زه هم يوه رایه لرم او تاسره به يوه مشوره وکړم هر چې تا دغه فيصله ذکر کړه ای ابوبکر دا ډيره بڼه فيصله ده خو هر چې زمونږ د شهيدانو ديت دی نو دا صحيح نه دی ځکه زمونږ مجاهدينو چې قتال کړی نو د الله په دين شهيدان شوي چې اجر يې په الله دی چې د هغې ديت نه وي. طارق ابن شهاب وایي ټول صحابه کرام د

عمر فاروق په دې خبره ملگري شول. اه (رواه البرقاني على شرط البخاري عن نيل الاوطار ج ٨ ص ٢٢ والجامع ج ٢ ص ٢٧٣ و اخرجه بعضه البخاري رقم ٧٢٢١).

فائده: وفد د بزاخه قوم د طيلحه الاسدي وو چې ابوبكر صديق ؓ ورسره قتال كړی وو هر كله چې دوې ته يې شكست ورکړ نو ابوبكر صديق ؓ ته يې وفد د صلح د پاره راوليږلو.

استدلال: دې حديث کې د ابوبكر صديق ؓ دا قول چې و تكون قتلاکم في النار يعنې ستاسو مقتولين به په اور کې وي او د ده سره موافقت د عمر فاروق او ټولو صحابه کرامو رضي الله عنهم اجماع ده چې انصار د مرتد حاکم به هم مرتدين وي او قتال ورسره واجب دی. شيخ الاسلام وايي: و لان المرتد لو امتنع بان يلحق بدار الحرب او بان يكون المرتدون ذوي شوكة يمتنعون بها عن حکم الاسلام فانه يقتل قبل الاستتابة بلا تردد. اه (الصارم المسلول ص ٣٢٢).

ترجمه: ځکه مرتد که چيرته دار حرب ته و تبتيدلو او يا مرتدين د قوت والاو چې د اسلام حکم يې منع کولو نو دی به مخکې د توبې نه قتلولی شي بغير د شک نه.

خلاصه: دا چې که مرتدين د قوت والاوي لکه پاکستاني يا نور مرتدين چې خپل زور د اسلام او مجاهدينو خلاف استعمالوي نو بغير د توبې نه به

قتلولی شي دوي نه به د توبې طلب نه شي کولی. البته هغه مرتدين چې هغې باندې قدرت وي د وژلو نو هغه ته به د توبې پشکس کيدلی شي. شيخ الاسلام وايي: علی ان الممتنع لا يستتاب و انما يستتاب المقدور عليه. (الصارم المسلول ص ۳۲۵). يعنې هغه مرتد چې قوت والاوي طلب د توبې به ترينه نه شي کيدلی او يقينا طلب د توبې به د هغه مرتد نه کيدی شي چې پرې قدرت د حد لگولو وي.

۶- دليل: القاعدة الفقهية: هغه قاعده دا ده کومه ډله چې قدرت والا وي او ډله يې ممتنعه وي نو په دغه ډله کې فرد لره حکم د رئيس د دغې طائفې وي. لکه د پاکستان مرتد حکومت چې يوه طائفه ممتنعه ده شريعت تنفيذ ته نه پريږدي نو د دغې مرتدې طائفې هر فرد لره به حکم د رئيس او قائد وي. کله چې طائفه ممتنعه باغيه فرقه وي نو هر فرد ته به يې باغي ويلى شي لکه طيحه اسدي او مسيلمۃ الکذاب مرتدين وو نو هر شخص يې په مرتد سره ياد کړی شو. د دې قاعدې دلائل:

۱- دليل: قوله تعالى: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾

القصص: ۸

يعنې فرعون او هامان او د هغې لښکرې وې خطاکاري.

او بل حای وايي: ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرَ كَيْفَ

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ القصص: ۴۰

ترجمہ: یعنی ونيولو مونږ فرعون او د هغه لښکرې نو په درياب کې مو نویستل پس وگوره څرنگه شو اخري انجام د ظالمانو.

او بل ځای وايي: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾

﴿القصص: ٤١﴾

ترجمہ: یعنی وگرځول مونږ دوي امامان د کفر چې دعوت يې کولو اور طرفته او په ورځ د قيامت به دوي سره مدد و نه کړی شي.

استدلال: دې آيتونو کې د اتباعو (جنودهما) حکم د خپلو متبوعينو (فرعون وهامان) دی. ځکه الله تعالی يو برابر ذکر کړل په گناه کې چې (کانوا خاطئين) او په وعيد کې يې هم يو ځای ذکر کړل چې (ماکانوا يحذرون) او په عذاب دنيوي کې يې هم يو ځای ذکر کړل (فنبذناهم في اليم) او عذاب اخروي کې يې هم يو ځای تابع او متبوع ذکر کړل (و يوم القيامة هم لا ينصرون) او ټول يې بيا يو ځای ذکر کړل چې (ائمة يدعون الى النار) نو دې آيتونو کې د تابع او متبوع فرق و نه کړ بلکه تابع يې د متبوع په جرم او فساد کې شریک او مستحق و گرځولو ځکه متبوع چې کوم فساد او جرم کوي په دغه جنود سره يې کوي چې د متبوع په تابعدارۍ سره يې کوي. همدارنگه دې زمانه کې فوځ د هر ظالم او مرتد حاکم چې د هغه په امر څه کوي نو دی هم ظالم او مرتد دی.

۲- **دلیل: من السنة:** د رسول الله ﷺ حديث هم په دې قاعده گواه دی چې مخکې د عباس بن عبدالمطلب حديث ذکر شو چې رسول الله ﷺ په خپل تره عباس ﷺ ر باندې حکم د کفارو و لگولو چې هغه د بدر په ورځ د مشرکینو په صف کې راوتلی وو او اگر چې دعوه یې د اسلام او اکراه کوله او په دواړه خبرو کې صادق هم وو. لکن د رسول الله ﷺ دغه حکم په ده باندې په مجرد فعل سره وو نه په نظر کولو د ده عقیدې ته. نو دا دلیل دی چې فرد لره حکم دی د رئیس د طائفې ممتنعه کې او مشر د دغې طائفې لره. ځکه دې حديث کې د عباس ﷺ حکم د نورو کفارو په شان معتبر کړی شو ځکه چې رئیس د طائفې کافر وو.

۳- **دلیل:** اجماع الصحابة: مخکې دغه اجماع ذکر شوه چې صحابه کرامود ابوبکر ﷺ په زمانه کې په اتباعو د ائمة الردة باندې حکم د ائمة الردة و لگولو چې هغوی د تابع او متبوع فرق و نه کړ. نو د دې وجې نه کوم حکم چې په رئیس د داسې طائفې لگولی کیږي په تابع به یې هم لگولی کیږي. ځکه: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِٰمِهِمْ﴾ الإسراء: ۷۱ نو هغه تابعدار او منونکي د پاکستان د حکومت لکه د هغوی د رئیس جمهور حکم لري په کفر، قتل او مال اخیستلو کې چې دوی هم منونکي د دغه رئیس جمهور دي چې هر یو کافر علی التعین دی.

شيخ الاسلام ابن تيميه واي: والطائفة اذا انتصر بعضها ببعض حتى صاروا ممتنعين فهم مشتركون في الثواب والعقاب فاعوان الطائفة الممتنعة و انصارها منها فيما لهم و عليهم لان الطائفة الواحدة الممتنع بعضها ببعض كالشخص الواحد. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٣١١).

ترجمه: هغه ډله چې بعضي يې د بعضو مدد کوي تر دې چې دوي وگرځي منع کوونکي اسلام لره نو دوي شريک دي په ثواب او عذاب کې. پس هغه مددگاران د دغه طائفي منع کوونکي او د هغوي مددگاران د هغوي څخه دي. د دوي حکم لکه ددوي دی او په دوي هغه څه دي چې په طائفي دي ځکه هغه طائفه يوه چې منع کوونکي وي او خپلو کې مدد کوونکي وي لکه د يو شخص حکم لري.

خلاصه: نور دلائل هم شته په کفر د طاغوتي حکومتونو لکه د پاکستان د مرتد حکومت او د مذکوره دلائلو نه ثابت شوه چې هر يو د دغه دليل نه مکفر دی بذاته مؤمن او مسلم ته شايد چې يو هم کافي وي خو په دغه خبيث حکومت کې ډير مناطات (اسباب) د کفر جمع دي چې هر يو يې مکفر دی چې مختصراً دا دي:

١- موالات د دغي کفري حکومت د امريکي او نورو کفارو سره د

مسلمانانو خلاف چې دا بذاته مکفر دی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ المائدة: ٥١

ترجمه: او چا چې دوستي وکړه د دې يهودو سره ستاسو نه پس يقينا دی دی د هغوی د ډلې نه دی.

رسول الله هم په عباس ﷺ باندې حکم د کفارو ولگولو، **اجماع دصحابه کرام** په تکفير د انصارو د ائمه الردة باندې او مذکوره قاعده هم پرې دليل دی.

۲- د طاغوت په لار کې د دغه خبيث او مرتد حکومت قتال

کول چې دوې د خپل کفري قانون څخه دفاع کوي، د هغې په دفاع کې ځانونه، مالونه او نفسونه خرچ کوي چې دا بيا ځانته مکفر دی. ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ النساء: ۷۶

۳- د دغه خبيث حکومت دشمني د الله او رسول او د هغه د دين سره چې دغه مرتد حکومت يې د اسلام او مسلمانانو په ضد کوي. د شريعت د ختمولو دپاره يې جنگ روان کړی، د هغې د پاره هر قسم مالي، فوځي، استخباراتي او ميديايي قوت يې په کار اچولی چې دا يو هم د ارتداد او کفر د پاره کافي دی. امام ابن حزم چې کله د هجرت د وجوب تذکره کوي چې د دار الکفر نه هجرت فرض دی او بيا يې هغه ملکونه چې دار الکفر دي ذکر کړيدي بيا وايي:

فان کان لا يقدر على الخروج من هنالك لثقل ظهره او لقلته مال او لضعف جسمه او لامتناع طريق فهو معذور فان كان هنالك محاربا للمسلمين معينا للكفار بخدمة او كتابة فهو كافر. (المحلى ج ١ ص ٢٠٠).

ترجمه: يعنى كه چيرته دى په وتلو د دغه ځاى نه قادر نه وو يا دروند وو يا يې مال كم وو يا مريض وو او يا ورته لاز معلومه نه وه نو دى معذور دى او كه چيرته دغه دار الكفر كې د مسلمانانو سره جنگ كونكى وو، د كفارو سره يې خدمت او يا ماموريت كولو نو دى كافر دى.

معلومه شوه چې د داسې حكومتونو سره ماموريت او هر قسم خدمت د ابن حزم په قول كفر دى.

فائده: دا چې دپاكستان د حكومت ٣٠ نواقض ذكر شول او هر يو يې مكفر وو او بيا دا هم ذكر شو چې دغه حكومت شديد، مرتد او كافر حكومت دى او د هغوې سره د قتال دلائل د كتاب او سنت او اجماع او شرعي قاعدې نه ذكر شول. خو بعضې هغه مولايان چې الله تعالى يې د بصيرت سترگې پندې كړيدي اوس هم وايي چې قتال ورسره واجب نه دى او دى مسلمان دى كله وايي كافر دى خو قتال ورسره په كار نه دى كله وايي دا دارالامن دى كله وايي د مصلحت د وجې نه دې خبيث ملك سره قتال نه دى په كار چې دې خبرو بعضې ساده مسلمانان دوكه كړل او همدا خبرې كوي وايي چې فلانى خو لوې شيخ او مولا دى شايد چې دا خبره به صحيح وي

لکن د دغه مولا دغه د فریب خبرې او د هغې جوابونه اوس ذکر کړي بتوفیق
الله عزوجل:

فصل

د بعضي مولايانو خبره چي په پاکستان کي

قتال کول د لسو وجو نه جائز نه دي

۱- **وجه: صاحب د فتاوی وایي:** فامریکا في عهدنا راس الکفر و هؤلاء الطواغیت حواشیها و اجنحتها. اهـ (الدين الخالص ج ۹ ص ۲۰۷). یعنی امریکه د کفر سر دی او دغه طواغیت یې بڼې او وزرې دي، سر مخکې کول غواړي.

جواب: یعنی د دې صاحب دا نظر دی چې پاکستان باید پرېښودل شي ځکه چې دی راس الکفر نه دی خو پوښتنه داده چې اول دغه راس الکفر چا راوستلی دی؟ چا ورته هدې ورکړي؟ چا ورته القاعده او طالبان نیولي او حواله کړي؟ چا مساجد او مدارس او قرآن مجیدونه سوزولي دي؟ چې دا شاید د فتاوی والاته هم معلومات وي. نو اوس راس الکفر پاکستان دی او که امریکه؟

۲- **د پاکستان ارتداد د فتاوی والا هم مني** لکه په ج ۹ ص ۱۹۲، ۱۹۹، ۲۱۵ ورته مرتد ویلي دي. او کفر د مرتد ډیر سخت دی د اصلي

کافر نه لکه چې د شيخ الاسلام ابن تيميه قول مخکې ذکر شو. بان عقوبة المرتد اعظم من عقوبة الكافر الاصلي. اهـ (مجموعة الفتاوى ج ٢٨ ص ٥٣٤).

او بل ځای وايي: و کفر الردة اغلظ بالاجماع من الکفر الاصلي. (مجموع الفتاوى ج ٢٨ ص ٤٧٨). نو هر کله چې دوي مرتدين په ارتداد اغلظ سره دي نو جهاد به ددوي سره مخکې کيدی شي د اصلي کافر نه. ځکه د شيخ الاسلام قول مخکې تير شو. والصدیق و سائر الصحابة بدؤا بجهاد المرتدين قبل جهاد الکفار من اهل الکتاب فان جهاد هؤلاء حفظ لما فتح من بلاد المسلمين. و ان يدخل فيه من اراد الخروج عنه و جهاد من لم يقاتلنا من المشركين و اهل الکتاب من زيادة اظهار الدين و حفظ راس المال مقدم على الربح. اهـ (مجموع الفتاوى ج ٣٥ ص ١٥٨).

ترجمه: ابوبکر صدیق او ټولو صحابه کرامو رضي الله عنهم اول د مرتدينو سره جهاد شروع کړمخکې د جهاد کولو نه د اصلي کافرو سره د اهل کتابو نه ځکه جهاد کول د مرتدينو سره حفاظت د هغه بنارونو د مسلمانانو دی کوم چې فتح شويدي او بل د دوي سره جهاد کول حفاظت دی د هغه مسلمانانو چې دين کې داخل شويدي او جهاد کول د مشرکينو او اصلي کفارو سره د زيادت اظهار الدين د پاره وي او حفاظت د راس المال مقدم دی په گټه باندې.

معلومه شوه چې جهاد کول اول د پاکستان سره بيا د امريکې سره، ځکه چې جهاد کول د پاکستان سره د راس المال حيثيت لري او جهاد د امريکې سره د ربح حيثيت لري. شايد چې دا راسره فتاوی والا هم ومنې. لهدا دا خبره خطاء ده چې امريکه راس الکفر ده. لکن نن چې هغه راس الکفر ده د چا په سر به وي. د امريکې د بقاء سبب نن پاکستان دی. د پاکستان په لاره نن امريکې ته ۸۰ فيصده مال راځي. هډې هغې ورکړي. نو د فتاوی والا په خبره هغه پرېږدو چې امريکې ته رسد کوي د مجاهدينو د شهيدانولو د پاره او امريکه راوښو؟ د ونې خلک بيخ وهي، څانگې يې نه وهي. داسې دلايل چې او هن البيوت وي من بيت العنکبوت پيش کول نه دي په کار.

۳- د فتاوی والا په قول چې دغه ملک پرېښودل شي او راس الکفر نيول غواړي، حالانکه پاکستان هم مرتد او د افغانستان حکومت هم مرتد دی. څنگه دغه قاعده دې په افغانستان کې نه چلېږي؟ که څوک ووايي چې د افغانستان حکومت يې هم وزرې دي دا هم پرېښودل په کار دي بيا به څه جواب وي؟ فما هو جوابکم فهو جوابنا. که ته وایي چې دا ورسره کومک کوي نو آیا د پاکستان حکومت امريکې سره ډير کومک کوي که د افغانستان؟ لهدا دا خبره ډيره خطاء ده چې په پاکستان قتال نه دی په کار. بلکه چې پاکستان ختم شي نو ټول مسلمانان او اسلام به آزاد شي.

۲- وجه: صاحب د فتاوی وايي: هؤلاء الطواغيت مسلمون في اذهان

كثير من العلماء فضلا عن العوام. اھه يعني دغه طواغيت د پاکستان حکومت، د ډيرو خلکو په ذهن کې مسلمانان دي حتی د ملايانو په ذهن کې عوام خو پريږده.

جواب: دا خبره هم خطاء ده چې گویا دغه مرتد حکومت د ډيرو خلکو په ذهن کې مسلمانان دي. آيا دا دليل کيدی شي د يوې فريضې د پريښودو دپاره چې د دوې سره دې قتال پريښودل شي؟

خپله فتاوی والا وايي: اما في زماننا فقد سقط هذا الشرط لبلوغ الدعوة الى جميع انحاء العالم. اھه (ج ۹ ص ۱۱۳). يعني زمونږ په زمانه کې د دعوت شرط ساقط دی ځکه ټولو اطرافو د عالم ته دعوت رسيدلی دی. نو چې هر کله ټول عالم ته دعوت رسيدلی دی نو اوس د علماؤ او يا د عوامو فتوی د چا په حق کې معتبر ده؟ حالانکه د پاکستان د ارتداد ۳۰ اسباب مونږ بيان کړل او د فتاوی والا دا هم مني. خو ددې داسې مثال دی چې يو سړی وايي زه مريض یم او مرض يې هم ټولو خلکو ته معلوم وي خو ډاکټر وايي چې علاج يې په کار نه دی. مرتد دې وي او خپله هم گواهي په ځان کوي خو قتال به ورسره نه شي کيدی؟ دا عجيبه خبره ده.

۳- وجه: صاحب د فتاوی وايي: المصلحة التي لم يقاتل لاجلها النبي ﷺ المنافقين هي ان لا يتحدث العرب بان محمدا يقتل اصحابه. اھه ج ۹ ص

۲۰۷. یعنی رسول اللہ ﷺ د منافقانو سره قتال و نه کړ چې خلک به وایي چې محمد ﷺ خپل ملگري وژني.

جواب: د دې جواب په لاندې نقاطو کې واضح کوو:

۱- د منافق او مرتد فرق: رسول اللہ ﷺ په منافقانو باندې د اسلام حکم ظاهراً ولگولو لکن منافق زندیق دی چې د اسلام اظهار کوي او کفر پټوي لکه چې دا خبره ابن کثیر په اول د سورت بقره کې کړیده. (ابن کثیر ج ۱ ص ۴۹، مجموع الفتاوی ج ۷ ص ۴۷۱).

نو چې د چا دا حال وي په هغې به د اسلام احکام په ظاهر کې جاري کېږي. ځکه منافقانو په زمانه د رسول اللہ ﷺ کې اسلام ته په ظاهره غاړه ایښې وه. او د پاکستان مرتد حکومت ظاهراً د کفر سره ولاړ دی. شیخ الاسلام ابن تیمیه وایي: و المنافقون في الدرک الاسفل من النار و ان كانوا في الدنيا مسلمين ظاهراً تجري عليهم احکام الاسلام الظاهرة. اهـ (مجموع الفتاوی ج ۷ ص ۳۵۱). یعنی منافقان به په ښکته حصه د اور کې وي اگر که په دنیا کې په ظاهره مسلمانان دي چې د اسلام احکام پرې جاري کېږي.

اوبل ځای شیخ الاسلام وایي: فاذا اظهر المنافق كفره الذي يبطنه سمي كافرا مرتدا الى ان قال و لم يحکم النبي ﷺ في المنافقين بحکم الکفار المظهرين للکفر. (مجموع الفتاوی ج ۷ ص ۲۱۰).

ترجمه: کله چې منافق کفر بنسکاره کړي کوم چې يې پټ کړی وي بيا ورته مرتد ویلی کیږي. ددې وجې نه بل ځای شیخ الاسلام وايي: **نبي ﷺ** فیصله د منافقینو په هغه منافقینو د حکم د کفارو وکړه کوم چې اظهار د کفر کولو. د مذکوره اقوالو نه معلومه شوه چې منافق هغه دی چې په ظاهر کې مسلمان وي او یو ناقض ترینه په ظاهر کې د اسلام خلاف نه وي صادر شوی. کفر يې پټ وي خو چې کله دغه کفر بنسکاره کړي لکه د پاکستان د حکومت مرتدین نو بیا به دغه منافق مرتد او کافر حسابیږي چې بیا به پرې اطلاق د منافق نه شي کیدی. اوس د فتاوې والا نه دا پوښتنه ده چې موجوده مرتد حکومت د پاکستان کفر پټوي او که بنسکاره کوي؟ دې کې شک نشته چې د پاکستان مرتد حکومت علی الاعلان خپل کفر خلکو ته ظاهروي چې دا راسره د فتاوې ولاهم مني نو بیا څنگه دوی ته منافقان وايي؟ دوی خو مرتدین دي.

د رسول الله ﷺ په زمانه کې منافقان دوه قسمه وو

۱- **قسم:** هغه منافقان وو چې کفر به یې هیڅ نه ښکاره کولو او هیڅا ته د مسلمانانو نه د دوی منافقت معلوم نه وو. لکه چې الله تعالی فرمایي:

﴿وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِفْاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ﴾
التوبة: ۱۰۱

ترجمه: او د هغه چا نه چې ستاسو نه گیرچاپیره دي د باندېه چيانو د منافقانو نه او بعضې د مدينې والو نه چې کلک دي په منافقت کې تاسو هغوی نه پیژنئ او مونږ یې پیژنو.

۲- **قسم:** هغه منافقان وو چې په وجود او واقع کې یې کفر ظاهر وو لکن ثبوت شرعي پرې نه وو چې په هغې مؤاخذه شرعي وشي او احکام د دنیا پرې جاري شي. او دا قسم منافقان بیا دوه قسمه وو:

۱- **قسم:** هغه منافقان وو چې صریح د کفر اقوال او یا افعال به یې کول لکن چې رسول الله صلی الله علیه و سلم ته به چې د هغوی نه نقل کیدل ناقل به یا ماشوم او یا یوه ښځه وه او یا به یو سړی وو چې په دې بیا حجت شرعي نه ثابتېږي د ردت د پاره تر څو چې اقرار او یا دوه گواهان عادلان سړي نه وي. او که رسول الله ﷺ ته معلومات هم وو خو دوی یې نه نیول ځکه احکام د دنیا په ظاهر اجراء کېږي چې دوه شرعي گواهان پرې پیش شي. (وگوره الصارم

المسلول ص ٣٥٤، مجموع الفتاوى ج ٧ ص ٢١٣، والشفاء للقاضي عياض ج ٢ ص ٩٢١.

خلاصه: د اوسنو مرتدو حکومتونو باندې اطلاق د منافقت غلط دی ځکه دوي اظهار د کفر قول، عملا او جهرا کوي، مسلمانان په دين وژني، موالات د کافرو سره علی الاعلان کوي، قانون يې د کفر دی، جمهوريت منونکي دي نو شاهدين علی انفسهم بالكفر دي. نو صاحب فتاوی دې دا ووايي چې دا کارونه د رسول الله ﷺ په زمانه کې په منافقانو کې موجود وو؟ بلکه يو هم موجود نه وو ښکاره. نو ولې په دې خبرو باندې په خلکو دجل او تبليس راوولي؟

٤- **وجه: صاحب د فتاوي وايي:** ولان الکفار کفار الغرب من مقاصدهم المهمة ضرب هذه الدولة المسماة بالاسلامية ليقضوا على الجهاد والمجاهدين و العلماء والمدارس والدعاة فان لهم حرية في هذه البلاد. (فتاوی ج ٩ ص ٢٠٨).

ترجمه: يعنې د پاکستان سره جهاد کول غربي کفارو ته مهمه فايده داده چې دغه اسلامي دولت ختم شي، جهاد، مجاهدين، علماء، مدارس او داعيان ختم شي ځکه د دوي د پاره آزادي ده په پاکستان کې.

جواب: دا خبره خطاء ده چې پاکستان اسلامي ملک دی. صاحب فتاوی دا هم مني چې دا کفري او مرتد ملک دی. وگوره فتاوی ج ٩ ص ٢٠٤. هر چې

عام خلک ورته مسلمان ملک وایي نو عامو خلکو ته خو کوم اعتبار نشته و اکثرهم کافرون واکثرهم مشرکون. دویمه خبره دا ده چې لال مسجد، جامعه حفصه، د میرعلی اسلامي مدرسه، د باجوړ مدرسه او نور ۸۰۰ مساجد او مدارس دا غرب وران کړي او که پاکستان؟ دا خو دغه اسلامي ملک د اسلام قلعه او د مجاهدینو مرکز وسوزول. آیا لال مسجد او نور مدارس او مساجد مندرونه وو که مساجد وو؟ آیا غازي عبدالرشید، مفتي شامزی، مفتي معراج، مولانا ولي الله کابلگرامي، مولانا سید غني عارف، شیخ اسامه، عبدالله عزام، مولانا محمد عالم او نور ټي شمارة اشخاص علماء وو او که پادریان؟ څنگه د دوی دپاره په کې آزادي نه وه؟ دریمه خبره دا چې صاحب فتاوی وایي: چې د مجاهدینو د پاره دلته آزادي ده. کوم مجاهدین دوی یادوي؟ آیا د آی ایس آی او د پاکستان د سالمیت د پاره قتال کوونکي مجاهدین؟ او د هیوا منډي او آی ایس آی شرابیانو حفاظت کوونکي مجاهدینو د پاره پناه گاه ده؟ آیا القاعده مجاهدین یا نور مجاهدین دي او که نه او د هغوی د پاره ولې د پناه گاه ځای نه دی؟ القاعده او نور مجاهدین خو په غرونو کې نه پریږدي. البته دا خبره صحیح ده چې د هغه ملایانو او نامنهاد مجاهدینو د پاره پناه گاه ده چې خپل ناموس، غیرت او ضمیر یې په حرامي او شرابي آی ایس آی خرڅ کړی وي. نو د داسې مجاهدینو د پاره بیا دفترونه په پېښور، صدر، گوره بازار او اسلام آباد کې خلاص وي چې د دغه حرامي شبکې آی ایس آی د بقاء د پاره جنگیږي.

صاحب فتاویٰ هم یو شپاړس مخه فتویٰ د کشمیر د جهاد په هکله لیکلې وه چې دا د آی ایس آی د پاره جهاد دی ولکن متاسفانه چې هغه یې بیا غائبه کړه. نو دا خبره ده چې د غرب دا مقصد دی چې پاکستان ختم شي دا خبره د آی ایس آی غلامان کوي.

۵- وجه: صاحب د فتاویٰ وایي: و لان قتال الطواغیت لو بداه المجاهدون لبقی راس الکفر سالما یفسد فی الارض و یتجبر علی عباد الله و بلاد الله کما هو الواقع الیوم. (فتاویٰ ج ۹ ص ۲۰۸). یعنې که ددې طواغیتو سره جهاد شروع شي نو راس الکفر به پاتې شي، په ځمکه کې به فساد کوي، په بنده گانو او ښارونو کې به ظلم کوي لکه چې نن دا واقع شویدی.

جواب: دا خبره غلطه ده مخکې ذکر شوه چې شرعي نصوص په دې دلالت کوي چې د مرتد سره قتال مخکې دی د اصلي کافر نه.

دویم دا چې دوی به فساد کوي په ځمکه کې. صاحب د فتاویٰ ته دا هم پته ده چې کوم فساد نن پاکستان په ښارونو د مسلمانانو او مجاهدینو او عامو مسلمانانو کې اچولی دی امریکې نه دی اچولی. لوی فساد د شریعت په مقابل کې د لارډ میکالي قانون په خلکو په زور منل، لوی فساد په افغانستان کې د اسلامي امارت ختمول، لوی فساد عرب او ازبک مجاهدین نر، ښځې، خړيلي سرونه په ډالرو خرڅول، لوی لوی علماء قتلول،

هغوې د جازونو نه راغورځول، لوي فساد د قرآن مجيدونو او ديني کتابونو سوزول، لوي فساد مساجد او مدارس په فاسفورس بمونو ویشتل، لوي فساد د القاعده ۲۲ عرب مجاهدين زنانه او مردانه امريکې ته حواله کول، د لوي لوي علماؤ او شخصيتونو وژل آيا دا فساد دی که نه؟ پوښتنه دا ده چې دا کارونه راس الکفر کړيدي او که پاکستاني کفارو؟ آن تردې چې شپږ ماشومان چې عمر ونه يې د ۱۰ نه تر ۱۲ کاله پورې وو د پاکستان مرتد فوځ په بې رحمانه ډول شهيدان کړل چې وډيو يې هم خپره شويده چې امريکې راس الکفر هم پرې نيکه وکړه چې دا کار دې ولې کړی دی؟ اوس ووايه چې دا دومره فسادونه راس الکفر کړي او که پاکستان؟ لهذا پاکستان پريښودل نه دي په کار. ځکه نن دا راس الکفر جوړ شوی دی.

۲- **وجه: صاحب د فتاوي وايي:** لابد للمجاهدين و الجهاد ان يكون لهم مقرا و ملجا يلجؤون اليه و هذه ضرورة لابد منها. اهـ (ج ۹ ص ۲۰۸). يعنى د مجاهدينو او جهاد دپاره يو ځای د پناه په کار دی چې مجاهدين هغې ته پناه حاصلوي او دا ضرورت دی چې خلاصی ترينه نشته.

جواب: دا خبره نهايت د افسوس ده. پاکستان چې په اول اول کې د امريکې سره منافقت کولو بعضې امارتي مجاهدينو ته به يې ځای ورکولو خو چې کله امريکې ورته ډالري زياتې کړلې نو اوس خو هغه هم نه پريږدي چې افغانستان کې جهاد وکړي. نو پوښتنه دا ده چې دا مرتد حکومت د کومو مجاهدينو د پاره ملجا ده؟ څومره طالبان يې شهيدان او څومره يې امريکې

ته حواله کړل او خومره یې په امریکې شهیدان کړل؛ البته دا راسره صاحب د فتاوې هم مني چې پاکستان د هغه مجاهدینو د پاره ملجا ده چې د آی ایس آی حرامی ولد زنا په اشاره قتال کوي. شعار یې دا دی چې کشمیر بنه گا پاکستان چې د لاهور د هیرا منډي حفاظت د دغه مرتدینو د بقاء اوسالمیت دپاره جهاد کوي. نو د دغه مجاهدینو ملجا او ځای بیا اسلام آباد او پېښور صدر کې هم په عزت شته.

۷- **وجه: صاحب د فتاوې وایي:** و لان قتال الطواغیت ینفع الکافرین الاصلیین جدا. فلا ینبغي لاهل البصیرة والعقل ان یکونو آله لهم. اهـ (ج ۹ ص ۲۰۸). یعنی قتال د طواغیتو سره اصلي کافر ته نفع ورکوي. نو بصیرت والاو ته دا مناسب نه دي چې د کفارو د پاره آله جوړه شي.

جواب: دا خبره اظهر من الشمس ده چې د پاکستان مرتد حکومت لخوا چې کومه فائده امریکې ته ورسیده د ا بل مرتد او کافر امریکې ته نه ده رسولې. اوس څوک آله جوړه شویده د کافرو د پاره آیا طالبان امریکې ته گټه ډیره رسوي که پاکستان؟ استخباراتي معلومات هوایي هډې، زميني لارې، طالبان نیول او امریکې ته حواله کول دا فوائد چا امریکې ته ورسول؟ لهذا دا خبره خطاء ده چې د پاکستان سره د قتال نفع اصلي کافر ته رسیږي. بلکه د پاکستان سره قتال کول د امریکې سر غوڅول او لاسونه پریکول چې بصیرت والا دا پیژني.

۸- **وجه: صاحب د فتاوی وایي:** کفار د قتال مع الطواغیت نه دا فائده او فرصت اخلي چې خپل جواسیس په مجاهدینو کې تنباسي او جهاد اسلامي گډوډ کړي او په اهل ایمان والا باندې تهمت ولگوي تر دې چې مخلصین هم په علماؤ او نیکانو خلکو په بد گمانۍ کې اچوي لکه چې دا تجربه شوې خبره ده.

جواب: دا خبره هم بې بنیاده ده چې د قتال مع الطواغیت په وجه به کفار خپل جواسیس مجاهدینو کې تنباسي. د فتاوی والا نه دا پوښتنه په کار ده چې امریکې ته جاسوسي طالبان کوي او که آی ایس آی؟ عبدالله عزام شهید د امریکې په اشاره او امر سره د پاکستان استخباراتي ادارې شهید کړي. دارنگه اسامه بې د پاکستان د جاسوسی په وجه امریکې شهید کړ او اوس څومره استخباراتي معلومات د ډرون حملو د پاره امریکې ته پاکستان ورکوي. که تحریک طالبان او القاعده دغه مرتد حکومت داسې پرېږدي نو د امریکې دغه لوبه به څنگه ختمه شي؟ اوس دا ووايئ چې جاسوسي او بد گماني څوک پیدا کوي؟ مرتد کرنل امام او مرتد خواجه خالد چې ویدیوگانې یې منظر عام ته هم راغلي دي هغوې دا اقرار کړی دی چې مونږ وزیرستان ته د مجاهدینو د اختلاف پیدا کولو د پاره لیږل شوي وو. دا د مشاهدې خبره ده صرف د اوریدلو نه ده. باقي پاتې شوه دا خبره چې په علماؤ بدگماني نو په هغه علماؤ تحریک او القاعده بدگماني کوي چې د آی ایس آی غلامان د هغوې نه د فاع، د هغوې په اشاره اسلام او مجاهدین

مسخ کول غواړي نو زموږ بد گمانې په دغه عملاؤ ده بلکه بد گمانې نه که وس مو پرې بر شي نو لکه د خپلو بادارانو په شان به مردار شي. په هغه علماؤ زموږ بد گمانې نشته کوم چې د موجوده طاغوتي او مرتدو حکومتونو د قتال او کفر عقیده لري، د هغوی سره قتال بالقول، بالسيف، بالعقیده کوي، هغوی ته دعاگانې هم کوي، هسې نه لکه بعضې مرتدين ملايان چې د وخت د طاغوت په مال پلن شوي گلتيير سپی ترې جوړ شوی، د بې شرف په شان کافر مرتد حکمران ته او د هغه حکومت ته دعاگانې کوي، بلعام بن باعور به په يوه دعاء سره د اسلام نه وځي او ته به په اسلام کې ټوکرۍ ټوکرۍ کيږي آیا ته به پاتې شي؟

۹- وجه: صاحب د فتاوي وايي: و لان ذلك سبب لاختلاف المجاهدين فبعضهم يقول نجاهد هنا و بعضهم يقول لابل نجاهد الامريكان فيقع بسبب ذلك فرقة عظيمة. (ج ۹ ص ۲۰۸). يعني د طاغوت سره جهاد کول به سبب شي د اختلاف د مجاهدينو. بعضې به وايي چې موږ به په پاکستان کې جهاد کوو بعضې به وايي بلکه د امريکايانو سره جهاد کوو. نو د دې په سبب به لوي فرقې پرستي واقع شي.

جواب: دا هم لکه د اوهون البيوت خبره ده. خپله صاحب د فتاوي وايي: فدلّت الآية على ان القتال واجب على كل مؤمن في مقابلة كل من يقاتل اهل الايمان. ج ۹ ص ۱۰۰. يعني آيت د (ومالکم لا تقتاتلون...) دليل دی چې قتال واجب دی په هر مؤمن په مقابله د هغه چا چې د اهل ايمان سره قتال

کوي. او دا راسره فتاويٰ والاھم مني چي دغه حکومت مرتد او قتال ورسره واجب دی. نو چي کله د دوې سره قتال واجب شو نو آیا په وجوب کې اختلاف وي؟ لکه یو سړی دا ووايي چي مونږ خو پاکستان کې د مابنام مونځ نه کوو او په افغانستان کې يې کوو نو دا خبره صحيح ده؟ نن قتال په ټولو ملکونو کې فرض دی. پاکستان، هندوستان، افغانستان وغيره. نو په فرض کې هم اختلاف وي؟ بله دا چي د افغانستان حکومت هم طاغوتي حکومت دی څنگه د افغانستان په قتال کې اختلاف نه راځي او پاکستان کې راځي. معلومه شوه چي مفتي صاحب او قاضي قضاة صاحب د اسلام آباد آي ايس آي ده. عجيب منطق دی که په افغانستان کې علماء دا خبره وکړي چي دلته جهاد کول اختلاف جوړوي نو بيا څه جواب دی؟ فما هو جوابکم فهو جوابنا.

۱۰- **وجه: صاحب د فتاويٰ وايي:** چي مجاهدینو ته په کار ده چي ډیرې جبهې خلاصې نه کړي اھم فالاهم مخکې کول غواړي. (ج ۹ ص ۲۰۷).

جواب: دا هم مونږ وايو چي اھم فالاهم مخکې کول غواړي. صاحب د فتاویٰ ددې طواغیتو تقریبا ۳۳ نواقض ذکر کړيدي. د ج ۹ ص ۱۹۲ تر ص ۲۰۴ پورې. آیا دومره نواقض چي په چا کې وي دا به ډیر اھم نه وي د اصلي کافر نه په قتال کولو کې؟ دا چي ډیر جبهات به نه خلاصوي، مونږ هم وایو اول پاکستان بیا نور اصلي کفار. خو چي څوک په پاکستان کې قتال کوي دا هم په یوه فريضه عمل دی او د رسول الله ﷺ په حدیث چي د غزوه هند صفت يې کړی په دې عمل دی. که په افغانستان کې همدا اعتراض یو عالم وکړي چي

ډيرې جبهې به نه خلاصوي! افغانستان کې به جنگ نه کوي! پاکستان سره په کار دی! خلورشپېته کلن مرتد اشد او اغلظ زندیق دی! یلونکم من الکفار هم دی، نواقض په کې د افغانستان د طاغوت نه ډیر دي نو صاحبه بیا به څه جواب وي؟ فماهو جوابکم فهو جوابنا.

شبهات

۱- **شبهه:** صاحب د فتاوی وایي: بعضي مجاهدين په دې کې خطاء دي چې په ډيرو جبهاتو کې جهاد کوي. مثلاً: په افغانستان، پاکستان، وزيرستان سره د ضعف د مجاهدينو نه چې دې نه هيڅ فايده نه حاصلېږي او دا د رسول الله ﷺ د طريقې نه خلاف ده ځکه رسول الله ﷺ اول د قريشو سره قتال وکړو او د يهودو سره يې ونه کړو د هغوي سره يې صلح وکړه... الی آخر مقال. (ج ۹ ص ۳۹).

جواب: خبره خو د اصل نه صحيح ده خو دا خبره يواځې پاکستان کې ده او که نورو طواغيتو سره هم لکه د افغانستان وغيره خو صرف پاکستان دلته مراد کيدی شي ستاسو په نظر. اکثر اهلحديث مقلدين دا خبره کوي چې رسول الله ﷺ يهودو سره صلح وکړه او قريشو سره يې قتال وکړو. مونږ هم دا وايو چې تاسو د اصلي کافر سره صلح وکړئ او د پاکستان مرتد سره جهاد وکړئ. ځکه د پاکستان ضرر اسلام او مسلمانانو ته د امريکې نه زيات دی لکه چې مخکې د دې تذکره وشوه. بل دا چې مخکې دا هم ذکر وشو چې رسول الله ﷺ اقرب فالاقرب مخکې کړل. نو مونږ هم وايو چې پاکستان نژدې مرتد کافر دی هغه مخکې کول غواړي. بل دا چې رسول الله ﷺ د يهودو سره صلح وکړه دغه وخت کې دوي معاهدين وو محاربين نه وو او صاحب د فتاوی دا هم مني چې پاکستان محارب دی نو د ده سره بيا څنگه صلح

کیدى شي؟ يهودو چې كله عهد مات كړ نو رسول الله ﷺ ترينه بنځي راوستلي.

امام ابن القيم وايي: بل قد قتل رسول الله ﷺ جميع مقاتلة بني قريظه و لم يسال عن كل رجل منهم هل نقض العهد ام لا؟ و كذلك اجلى بني نضير كلهم و انما كان الذي هم بالقتل رجلا و كذلك فعل ببني قينقاع اهـ (زاد المعاد ص ۵۸۵).

ترجمه: رسول الله ﷺ ټول مقاتلين د بني قريظه قتل كړل او سوال يې د يو سړي نه هم د دوې نه و نه كړو چې آيا تا عهد مات كړى دى او كه نه؟ همدا رنگه بني نضير يې ټول جلا وطن كړل. حالانكه د جنگ قصد په دوې كې صرف دوه كسانو كړى وو. او همدا رنگه كار يې د بني قينقاع سره وكړو.

د مذكوره بحث نه معلومه شوه چې رسول الله ﷺ د محارب كافر سره صلح نه ده كړې او د محارب كافر سره صلح او معاهده په اتفاق سره باطله ده او نن وخت كې پاکستان محارب مرتد كافر دى نو د هغې سره څنگه صلح كيدى شي؟ صاحب د فتاوي خپله هم وايي: و هذه الشروط لا توجد اليوم في هذه الطواغيت فحكوماتهم ليست اسلامية بل هي دار كفر او حرب. ج ۹ ص ۲۰۴. يعنې دغه شروط د حكومت اسلامي نن په دې طواغيتو كې نه موندل كېږي نو د دوې حكومتونه اسلامي نه دي بلكه دار كفر او دار حرب دى. نو

هر کله چې پاکستان دار حرب شو نو بيا د دې قياس کول د رسول الله ﷺ د زمانې په يهودو باندې دجل او تلبیس دی. لهذا دا خبره غلطه ده.

۲- **شبهه: صاحب د فتاوی وایي:** فالمجاهد الصادق هو الذي هاجر ثم يجاهد والمخادع نفسه هو الذي يبدأ بلا هجرة. (ج ۹ ص ۳۱). يعنى صادق مجاهد هغه دی چې اول هجرت وکړي او بيا جهاد وکړي او دوکه کوونکى مجاهد هغه دی چې بغير د هجرت نه جهاد کوي. او بل ځای وایي: فثبت انه لا ينبغي القتال الا بعد الهجرة. (ج ۹ ص ۳۳).

جواب: دروغ گو را حافظه نه باشد! صاحب د فتاوی خپله وایي: ان الهجرة لا تجب على من هاجمه العدو بل يقاتل و ان كان في عقر داره كما فعل المسلمون في احد و خندق و غيرهما. اهـ. يعنى هجرت واجب نه دی په هغه چا چې دشمن پرې په کور حمله وکړي بلکه دی به قتال کوي اگر که د کور مينځ کې وي. لکه چې مسلمانانو په احد او خندق کې دا کار کړى وو.

۲- **جواب:** هجرت په فرض کفايې جهاد کې فرض وي په فرض عين جهاد کې نه وي فرض چې کله دشمن حمله وکړي په مسلمانانو نو بيا هجرت فرض نه وي. شيخ الاسلام ابن تيميه فرمايي: و اما قتال الدفع فهو اشد انواع الدفع الصائل عن الحرمه والدين فواجب اجماعا فالعدو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لاشيء اوجب بعد الايمان من دفعه فلا يشترط له شرط بل يدفع بحسب الامكان. اهـ (الاختيارات الفقهية ص ۳۰۹).

ترجمه: هر چې دفاعي جهاد دی نو د ټولو انواعو څخه سخت دی چې دفع کول د حمله آور دشمن په عزت او دین باندې نو دا واجب دي په اجماع سره پس هغه حمله آور دشمن چې دین او دنیا فاسدوي (لکه د پاکستان مرتد حکومت) نو دایمان نه بعد بل واجب نشته چې دفع کول ددغه دشمن دي پس ددې د پاره هیڅ شرط (هجرت، طاقت) نشته، بلکه ددغه دشمن دفع کول به کیدی شي علی قدر الامکان. اه

معلومه شوه چې دا شرط په قرآن اوسنت کې نشته نو باطل دی. او د دې بڼه ثبوت دا هم دی چې رسول الله ﷺ فرمایي: الا ان ترو کفرا بواحا یعنی که د کافر حاکم نه مو کفر بواح ولیدلو نو بیا ورسره قتال کولی شي. چې دې حدیث کې هم کوم شرط ذکر نه دی او نه کوم چا ورته اشاره کړیده.

امام ابن حزم وایي: و يغزى اهل الكفر مع كل فاسق من الامراء و غير فاسق و مع المتغلب و المحارب كما يغزى مع الامام و يغزوهم المرء وحده ان قدر ايضا. اه (المحلی ص ۸۴۹ مسئله رقم ۹۲۹).

ترجمه: جهاد به کیدی شي د کافرانو سره د هر فاسق او غیر فاسق امیر په قیادت کې د هر غالب محارب کافر سره لکه چې جهاد کیدی شي سره د امام نه او جهاد به کوي شخص یواځې که وس یې وشي. او د دې ډیر مثالونه دي چې د فرض عین جهاد دپاره هجرت شرط نه دی او نه ورته طاقت شرط دی بلکه د خپل وس مطابق به هر سړی د دغې فریضې نه ځان فارغوي.

۱- **دلیل:** اسود عنسي المتنبی الکذاب چې کله په یمن قابض شو او د نبوت دعوه یې وکړه نو فیروز دیلمي یواځې د هغه قتال ته ووت او ظاهر کې د هغه ملگری هم وو تر دې چې هغه یې قتل کړ. دا کار د رسول الله ﷺ په زندګۍ کې وو او رسول الله ﷺ پرې کوم انکار ونه کړلو. (البداية والنهاية ج ۶ ص ۳۰۷ والعمده ص ۳۱۲).

نو اوس د صاحب فتاوی په قول دا اعتراض په فیروز دیلمي راځي چې نه خو یې هجرت کړی وو او نه ورسره لښکري وې حالانکه ده دا کار د رسول الله ﷺ په تقریري سنتو او د صحابه کرامو په اجماع وکړو لهذا دغه دواړه شرطونه په فرض عین جهاد کې باطل دي.

۲- **دلیل:** الولید بن یزید چې بې دینه شو او دی خلیفه د وخت وو نو یزید بن ولید او یوه ډله د هغه راووتله او هغه یې قتل کړه حالانکه هیچا په دې رد و نه کړ. (البداية والنهاية ج ۱۰ ص ۲).

معلومه شوه چې دا شروط لگول په فرض عین جهاد کې مفضي کیږي تعطیل د جهاد ته ځکه ته به د هجرت او طاقت خبرې کوي او دغه مرتدین به علماء قتلي د اسلام بنیاد به وباسي، مدارس او مساجد به ورانوي او ته به د شرائطو پسې گرځي. په دې شرائطو باندې نن په مسلمانانو کفار او مرتدین مسلط شول.

۳- **شبهه:** صاحب د فتاوی وایې: ثانيها من الحملات الاستشهادية ان يلغم نفسه بالقنابل و يلقي بنفسه بين جنود الكفار فيموت الى ان قال فان كثيرا من اهل العلم منعوا من ذلك و افتوا بتحريم ذلك لان هذه الحملات لم تكن على عهد رسول الله ﷺ و لا على عهد اصحابه الى الزمان المتاخرة. اهـ (ج ۹ ص ۱۵۲). يعني يو د هغه دوه قسمه د حملاتو استشهاديه نه دا ده چې يو مجاهد د ځان پورې بمونه و تړي او ځان د دشمن يعني کفارو په مينځ کې وغورځوي او دی شهيد شي. بيا وایې ډير اهل علم دا کار منع کوي او فتوی په تحریم ورکوي. ځکه دا عملیات د رسول الله ﷺ او صحابه کرامو په زمانه کې نه وو.

جواب: صاحب د فتاوی نه دا پوښتنه په کار ده چې دا کثیر من اهل العلم څوک دي؟ آیا د کراچی مرتد منیب الشیطان او یا بل د یهودو ایجنټ یادوي؟ په اوس وخت کې دا کوم علماء دي؟ طاغوتي مرتد علماء او که د سنگر علماء؟ د طاغوت کتونو ته پانې ټک و هونکي پیر ختي علماء او که د شپې په تورو تیارو کې د طاغوت او کافرو مرتدو سره قتال کوونکي علماء؟ دا مسئله دې واضحه کړي.

۲- **لکه چې شیخ مسلم دوست وایې:** جهاد في سبيل الله ټول استشهادي عمل دی. ځکه چې جهاد کې ګوري او متیان نه ویشل کېږي بلکه جهاد کې وینې بهیږي، زخمونه پیدا کېږي، سرونه او مری غوڅیږي

خو مجاهد او طالب دا ټول زغمي بلکه د الله په لار کې شهادت د مسلمان ارمان دی.

په اوسنۍ زمانه کې چې ټول کفري او طاغوتي مرتدين يو ځای شوي او په اسلامي امت او د مسلمانانو په خاوره کې افغانستان، عراق، پاکستان وغيره دغه مرتد حکومتونو په شمول د آی ايس آی او ولد زنا فوځ، مليشه وحشيانه حملې کوي جوماتونه، کورونه په خورونو بمونو وړانوي، ماشومان، ښځې، بوډاگان، ځوانان دې دغه مرتد حکومتونه وژني، په توغندو او بارودو دې غوښې ټوټې ټوټې کوي، د قرآن د پاسه دې پخې کيږدي، په هغې دې بول کوي، حق پرست علماء دې دغه مرتد حرامي آی ايس آی او فوځ نيسي، هغه دې بربنډوي او بيا دې شهيدانوي، بې وسه بې دفاع نارينه او ښځينه ورونه او خويندې مو دې رانيسي، جامې دې ترينه وباسي، ږيرې، سرونه، وريځې دې ورله وچ خړيوي، لاسونه او پخې، سترگې ترلې د بوجيو غوندې جازونو او گډو ته وراچوي، د اسلام آباد، پيښور، صدر او نور د آی ايس آی تور جيلونه دې ترې ډکوي، باگرام، گواتانامو او نور وحشي زندانونو ته دې ليرېدوي او هلته دې دغه زنانه او مردانه و سره لکه د وحشيانو سلوک کوي چې قلم يې د ليکلونو نه عاجز دی، کورونو ته رادننه کيږي، د ښځو پرتوگونه مو دې گوري، پتونه او عزتونه مو لوتي، په مسلمانانو باندې يې خپله خاوره راتنگه کړې، خود دې ټولو ناکړدو باوجود مسلمان ترهگر شو، د اوسيدو حق نه لري، په خپل کور، خپل ملک، خپل

ټاټوبي کې او نه دا مسلمان سياسي، اقتصادي او فرهنگي حقوق لري؟ بلکه د انسانيت نه يې مسلمان ويستلی دی. چې د پاکستان د مرتد حکومت هغه زړه بوگنوونکي کارنامې د جيليانو سره سپړی وويښي علماء مو سپکيږي، هغوې بنديانېږي، هغوې تعذيب او وژل کيږي او بهر په يو ډيران راغورځول کيږي نو اوس د طاغوت او د بلعام د پرکتو او د آي ايس آي په ونډو پلن شوي کوناتور ملايانو نه پوښتنه کوو چې اوس دغه مسلمان او طالب څه وکړي چې استشهادي عمليات و نه کړي؟ او د ځان په مرگ د جهان، دين، وطن، عزت، پټ، ناموس و نه ساتي نو څه وکړي؟

استشهادي عمليات د جهاد في سبيل الله ترټولو لوړه مرتبه ده. دې ته انتحار ويل لکه چې صاحب فتاوی ورته هم ويلي دي دا د يهودو اصطلاح او د هغوې د غلامانو د خوشحالولو د پاره دا لفظ استعمالیږي. دا هغه ځان وژنه نه ده چې د دنيا د مصيبتونه نه يو شخص تنگ کړي او ځان مړ کړي دا ناروا عمل دی او يا هغه څوک د ځان سره وژني چې اسلام يې وژل منع کړيدي. هغه څوک چې دا فتوی ورکوي چې دا ناروا عمل دی جاهل دی او د طاغوت غلام دی. په پاکستان کې په کال ۱۹۲۵ کې چې کله د هندوستان يعني اصلي کافر او مرتد پاکستان جنگ وو د خاورې په سر او بعضو مرتدو پاکستانيانو شايد چې دا فدايې اعمال ترسره کړي وي نو هغوې ته دوې د ۲۵ شهيدان او فدايان وايي. څنگه په دغه وخت کې د دغه مرتد ملافتوی صحيح وه او اوس همدا عمل په يو مرتد کافر باندې کول خودکش او ځان

مرگي ده. خو هغه گيدر حلال وي چې ويشتلی عبدالجلال وي. په کشمير، هندوستان، عراق، افغانستان کې دې جائز وي خو پاکستان کې بيا فدايي حملې ناجائز. گويا چې پاکستان حرم دی د عمر بن عبدالعزيز خلافت په کې قائم دی. زه د دې مسئلې نور تفصيل کول نه غواړم ځکه دې مسئله کې علماؤ مستقل کتابونه ليکلي دي لکه شيخ الاسلام ابن تيميه پرې يو کتاب په نوم د قاعدة في الانغماس في العدو ليکلی دی چې په استشهادي عملياتو يې ډير دلائل راجمع کړيدي. د التبيان في کفر من اعان الامريکان مؤلف ۴۳ دلائل د قرآن او سنت نه په دې مسئله پيش کړيدي. اوسني ټول جهادي علماء په دې متفق دي چې دا عمل سنت دی نه هغه سرکاري عملاء، د طاغوت ونډه خواره، د پيښور د صدر گوره بازار خطيب يا د کراچۍ او لاهور د هيرا منډي د خطيبانو فتوې ته په کې کوم التفات به نه شي کیدی. د مذکوره مسئلې دلائل مونږ په خپل کتاب حقيقي اسلام او کلمه ويونکي مرتدين کې په تفصيل سره ذکر کړيدي اعادي ته يې حاجت نشته خو چې کله په صاحب فتاوی باندې د طواغيتو او يا اصلي کافرو د خوا نه داسې حالات راغلل لکه چې مجاهدينو او طالبانو باندې راغلي نو شايد چې بيا فتوی ورکړي.

۴- **شبهه: صاحب دفتاوي وايي:** و قلنا لا ينبغي القتال في غير افغانستان في هذا الوقت فبهتنا بعض الناس باننا جواسيس لباكستان او نحن نقاتل لصالح باكستان. (ج ۹ ص ۴۵). يعنې مونږ وايو چې اوس وخت

کې قتال بغير د افغانستان نه بل ځای کې مناسب نه دی نو بعضو خلکو په مونږ بهتان ولگولو چې گویا مونږ د پاکستان جاسوسان یو او د پاکستان د مصالحت دپاره قتال کوو.

جواب: دا خبره خطاء ده. د قتال موجبات او اسباب چې په چا کې هم و موندل شي که هر ملک وي که هر وخت وي او که هر مکان وي هلته به د دغه خلکو سره جهاد کیدی شي. پخپله صاحب فتاوی وايي: لان هذه الاسباب و العلل موجودة و مادام السبب موجود فالمسبب موجود. اهـ (ج ۹ ص ۱۰۰).

لهذا نن ټول موجبات او اسباب د جهاد په موجوده طاغوتي مرتد حکومتونو کې لکه پاکستان، افغانستان، مصر او ټول عربلیک کې موجود دي نو ځکه ورسره جهاد فرض عین دی. نن په صوماليه، عراق، انډونیشیا، الجزائر، چیچنیا، چین، یمن او نورو طاغوتي حکومتونو سره مجاهدین جهاد کوي نو آیا دا فتوی صحیح ده چې لا نقاتل في غير افغانستان؟ آیا دغه مجاهدین په حق دي او که دغه فتوی والا؟ بلکه صاحب د فتاوی وايي: و نحن نفتي الآن بفضل الله و حسن توفيقه ان من ساعد الامريكان و اعانهم و دافع عنهم فهم كفار مثلهم بل هم اشد كفرا منهم لنفاقهم و ارتدادهم عن الاسلام و لان الامريكان عميان و هؤلاء عيونهم. اهـ (الدين الخالص ج ۹ ص ۲۲۴).

اوس پوښتنه دا ده چې پاکستان د امريکې سره امداد کړی دی او که نه؟ هغه مرتد او منافق دی چې دا راسره فتاوې والا هم مني نو بيا څنگه ورسره قتال مناسب نه دی او افغانستان کې مناسب دی؟ که همدا خبره په افغانستان کې يو عالم وکړي نو مونږ به څه جواب ورکوو؟ خو شايد چې بعضې دا ووايي چې پاکستان کې زمونږ کورونه دي، د لاهور هيرا منډي ده، پاکستان سره د قتال په وجه د آی ايس آی شرابيان او زناکار خرابيږي نو ځکه جهاد مناسب نه دی.

خلاصه: صاحب د فتاوې نور هم ډير مسائل ذکر کړي چې د هغې جواب مکمل جلد غواړي دلته مونږ صرف اشاره ورته وکړله ځکه بعضې د ده مقلدين دغه فتاوې لکه د قرآن نصوص گڼي عصمت صرف رسول الله ﷺ ته ثابت دی نور چاته نه دی ثابت لهذا د دين په مسئلو کې د احتياط نه کار اخيستل په کار دي. والله المستعان.

فصل

مسائل

۱- **مسئله:** ژوندي طواغيت (لکه طاغوتي حکومتونه، قانون اساسي، آيين پاکستانی، جج او وکیل، فيصله کوونکی مشر، نرخ، رواج) دا لویه فتنه ده د مړو طواغيتو نه. يعنې اوسني مرتدين چې طاغوتي حکومتونه دي په مسلمانانو کې په کفري قوانینو فيصلې کوي، کفر، فحاشي عرياني، الحاد، دهریت وغيره خوروي لهذا دا ډیر ضررناک او خطرناک دي د مړو طواغيتو نه چې هغه درگاهونه، زیارتونه او د اولیاء قبرونه دي کوم چې عبادت یې کیدی شي. ددې وجې نه رسول الله ﷺ د ژوندي طواغيتو په خلاف اول قتال شروع کړو مخکې د ازالې د مړو طواغيتو نه. رسول الله ﷺ د مکې بتان د مکې د فتح نه ورسته وران کړل لکه څنگه چې صحیح بخاري کې حدیث د عبدالله ابن مسعود دی چې رسول الله ﷺ مکې ته د فتح په ورځ داخل شو او د بیت الله چاییره ۳۲۰ بتان و نو هر یو به یې په لرګي وهلو او ویل به یې: جاء الحق و زهق الباطل ، جاء الحق و ما یبدئ الباطل و ما یعید. اه (البخاري رقم الحديث ۴۲۸۷). بیا رسول الله ﷺ صحابه کرام و لیرل د نورو بتانو د ختمولو دپاره په جزيرة العرب کې خو دا وروسته دهغې نه چې ددغه طواغيتو حفاظت کوونکي یې ختم کړل سره ددې نه چې رسول الله ﷺ پرې انکار هم کولو او براءت یې هم ترینه کولو کله نه چې هغه رسول شوی وو. او همدې ته ملت ابراهيمي وايي. (العمدۃ في اعداد العدة ص ۳۳۳).

۲- **مسئله:** بعضې موليان د اوسني طاغوتي مرتدينو قتل په مساجدو مدارسو او مقدسه ځايونو کې حرام گڼي او وايي چې دا د مسجدونو بې عزتي ده.

جواب: دا چې مساجد د الله تعالى مقدس ځايونه او شعائر الله دي او احترام يې لارم دی په مونږ باندې خو چې دغه مساجد زموږ د مسلمانانو وي دانه چې مرتدينو د خپل ځان دپاره جوړ کړي وي او د هغو په تصرف کې وي او يا په کې طالبان او مجاهدين نه پرېږدي بلکه که دوي په کې بيا مومي نو دغه مسجد بيا هغو په بې رحمانه ډول وروانوي څنگه په دغه وخت کې بيا مساجد نه وي؟ لهذا دغه مولا صاحب لال مسجد يا نور بې شماره مساجد او مدارس چې د پاکستان مرتد حکومت وران کړل او طالبان يې په ليزر بمونو وويشتل او دهغو بې عزتي يې وکړله او قرآنونه يې په کې وسوزول آيا دا مساجد و او که مندرونه يا کليساوې وې بلکه د کليسا او مندرونو حفاظت دغه مرتد حکومت کوي. اوس ددې دلائل واوره چې که پاکستانی مرتد فوځي، پوليس، حرامي آي ايس آي يا د حکومت اهل کار که په بيت الله کې هم وي قتل يې واجب دی:

۱- **دليل:** الله تعالى فرمايي: ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَتِّلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۱۹۱.

ترجمہ: او وژنی دوی لره هر خای چې ومومی تاسو دوی لره او وباسی دوی د هغه خای نه چې ویستلي یې تاسې او شرک ډیره سخته گناه ده د قتل نه. او جنگ مه کوی ددوی سره د مسجد حرام په خوا کې تر هغې چې جنگ شروع کړي تاسو سره په هغې کې پس که چیرې دوی جنگ شروع کړو تاسو سره پس وژنی دوی لره، دغسې سزا د کافرانو ده.

آیت دلیل دی په دې باندې چې که مرتدین دې په مسجد حرام کې لاندې کړل نو هم به یې وژنې لهذا د مسجد حرام نه د نورو مساجدو حرمت کم دی چې په مسجد حرام کې یې قتل واجب دی نو په نورو مساجدو کې په طریقه اولی سره واجب دی.

۲- دلیل: قوله تعالى: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة: ۵

ترجمہ: پس وژنی مشرکین کوم خای چې مومی تاسو هغوی لره او نیسی دوی لره او راگیروي دوی لره او کینی دوی ته په هره مورچه کې.

امام قرطبي لیکي: واقعدوا لهم کل مرصد اي اقعداوا لهم في موضع الغرة حيث ترصدون. (العمدة ص ۳۴۱). یعنی دوی ته کینی په هر هغه خای کې چې دوی گیریدی شي په دوکې سره.

۳- دلیل: عبدالله ابن خطل چې مرتد شوی و او فتح مکه کې رسول الله ﷺ دده د قتل امر وکړلو لکن دی وختیده حرم ته ننوت او د بیت الله استار یې ونيولو او په هغې پورې یې پناه واخیستله، رسول الله ﷺ ته وویل شول چې :

انه معلق باستار الكعبة قال: اقتلوه. اهـ (صحيح البخاري رقم ١٨٤٢ ، ٣٠٤٤ ، ٤٢٨٢ ، مسلم ١٣٥٧).

ترجمه: يعني هغه د كعبي استار نيولى دى نو څنگه قتل شي؟ نو رسول الله ﷺ وويل هغه قتل كړئ (اگر كه د كعبي استار يې هم نيولى وي).

استدلال: دا حديث دليل دى چې د پاكستاني مرتدينو او يا ددې په شان د نورو مرتدينو قتل په بيت الله كې هم لارم دى نو نور مساجد چې بيا خاصكر مرتدو جوړ كړي وي ددې هيڅ عزت او حرمت په شرعه كې نشته. بلكه دداسې مساجدو وړانول لارم دي چې دلائل يې دا دي:

١- **دليل:** امام ابن القيم رحمه الله فرمايي: ان رسول الله ﷺ هدم مسجد ضرار ففي هذا دليل على هدم ما هو اعظم فسادا منه فبناء اسس على معصية و مخالفته بناء غير محترم و هو اولى بالهدم من بناء الغاصب قطعاً. اهـ (اغاثة اللهفان ج ١ ص ٣٢٧).

ترجمه: رسول الله ﷺ مسجد ضرار وړان كړلو. په دې كې دليل دى چې كوم مساجد د فساد والاوي او فساد يې د مسجد ضرار نه زيات وي دا هم وړانول په كار دي پس جوړول د داسې مسجد چې د رسول الله ﷺ په مخالفت او گناه سره جوړ شوى وي ددې هيڅ احترام نشته او دا زيات حقدار دي په وړانولو سره د هغه مسجد نه چې په غصب سره جوړ شوى وي.

٢- **دليل:** امام ابن القيم رحمه الله د غزوه طائف په فقه كې ليكي: ومنها انه لا يجوز ابقاء مواضع الشرك والطواغيت بعد القدرة على

هدمها و ابطالها يوما واحد فانها شعائر الكفر والشرك وهي من اعظم المنكرات فلا يجوز الاقرار عليها مع القدرة البتة. اهـ (زاد المعاد ص ٢٢٤).

ترجمه: او بعضې د غزوه طائف د فقهي نه دا دي چې د شرک ځايونه او د طواغيتو مراکز پريښودل جائز نه دي وروسته د قدرت نه په هغې د وړانولو يو ورځ هم ځکه دا د کفر او شرک علامې دي چې د لويو منکراتو څخه دي پس چپ پاتې کيدل په هغې سره د قدرت نه هيڅ جائز نه دي.

د ماسبق خلاصه: دا چې د پاکستان او افغاني مرتدينو يا نورو جمهوري کفارو قتلول په مساجدو کې که وموندل شي د الله تعالی فرضي فيصله ده چې واقتلوهم حيث ثقفتموهم دی او د رسول الله ﷺ امر دی او د صحابه کرامو تعامل دی لهذا دوی په مساجدو کې همداسې پريښودل يا ددغه مساجدو نه وړانول د مذکوره نصوصو او اقوالو خلاف دي.

٣- مسئله: بعضي خلک په پاکستان کې سکولونه وړانوي ددې

څه حکم دی؟

جواب: سکولونه او مکاتب چې کوم اوسنو طواغيتو جوړ کړي، دې کې ماشومانو ته د جناح مرتد او يا بل طاغوتي کافر عظمت او لويې زده کول کيږي. د جمهوريت او آزادۍ پرچار ورته کيږي د يهوديت او نصرانيت او نورو الحادي دينونو زده کړې په کې کيږي، د آزادۍ په نوم په کې د اسلام دين يو تور او فرسوده دين گڼل کيږي، زنانه او مردانه په کې مخلوط تعليم کوي، د اسلامي عقيدې نه خو هيڅ خبر نه دي، انگريزي تعليم ته په کې د ټولو نه مخکې توجه وي، مونځ نه پيژني، جامه يې لکه د انگريزانو، سرونه

يې لکه د مجوسو، حرکات او سکنات يې ټول د يهودو، فحاشي، عرياني، کنجرتوب او ډمټوب ته په کې باقاعده يو کلاس (صنف) وي، د طاغوتي قانون عظمت، د هغې د جوړونکو احترام وغيره کفریات په کې يادوي نو اوس ووايه چې دا د وړانولو دي او که نه؟ مونږ د دنيوي يا انگرېزي تعليم چې په هغې کې طب، انجينييري ياد دنيا سره چې کوم علم تعلق لري مخالف نه يو خو دين اسلام بايد په کې مخکې وي او داسلامي اصولو لاندې بايد دغه تعليم وشي. دوي خو دين پريښی او کفرته يې توجه کړې. لهدا د داسې سکولونو وړانول لازم دي چې دلائل يې دا دي:

۱- **دليل:** قوله تعالى: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴

ترجمه: يعنې که دوي زياتی وکړو په تاسو باندې نو تاسو هم د هغو په مثل په دوي باندې زياتی وکړئ.

آيت دليل دی که په تاسو دغه مرتد او مشرک زياتی وکړو نو تاسو ته دا حق شته چې تاسو هم ترينه بدله واخلي. اوس دې عام مسلمانان وگوري چې د پاکستان مرتد حکومت ۸۰۰ مساجد او مدارس بمبار کړل، هغه يې سوزولي، په هغې کې يې قرآن مجيدونه او ديني کتابونه و سوزول. اوس دا و وایئ چې دغه مساجد او مدارس او قرآن مجيدونه د عزت او احترام لائق وو او که نه؟ دوي دې دا کارونه کوي قانون دې ورته اجازه ورکوي. لهدا مونږ ته هم قرآن اجازه راکړې چې د دوي دغه کنجر خانې يعنې سکولونه، يونيورستياني په بمونو والوزوو. دا د کفر مراکز دي چې وړانول يې لازم دي.

٢- **دليل:** امام ابن القيم رحمه الله فرمايي: ان رسول الله ﷺ هدم مسجد ضرار ففي هذا دليل على هدم ما هو اعظم فسادا منه فبناء اسس على معصية و مخالفته بناء غير محترم و هو اولی بالهدم من بناء الغاصب قطعاً. اهـ (اغاثة اللهفان ج ١ ص ٣٢٧).

ترجمه: رسول الله ﷺ مسجد ضرار وړان کړلو. په دې کې دليل دی چې کوم مساجد د فساد والاوي او فساد يې د مسجد ضرار نه زيات وي دا هم وړانول په کار دي پس جوړول د داسې مسجد چې د رسول الله ﷺ په مخالفت او گناه سره جوړ شوی وي ددې هيڅ احترام نشته او دا زيات حقدار دي په وړانولو سره د هغه مسجد نه چې په غصب سره جوړ شوی وي.

٤- **مسئله:** د موجوده مرتد حکومتونو لکه د پاکستان او افغانستان کې **وظیفه (نوکرې) اخیستل څه حکم لري؟**

جواب: په موجوده طاغوتي حکومتونو کې وظیفه (نوکرې) اخیستل حرام دي ځکه چې دا د دوی سره موالات کول دي.

١- **دليل:** الله تعالى فرمايي: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿٨٦﴾ القصص: ٨٦

ترجمه: ته مه کيږه د کافرانو سره مدد کوونکی.

آيت دليل دی چې د کافرانو سره به هر قسم مدد نه کوي که هغه مدد بالفعل، بالقول، بالقلم، بالرأي، بالمال، بالمشورة او يا بالکثرة وي.

٢- **دليل:** ابو هريره رضي الله عنه فرماي: رسول الله ﷺ فرماي: لياتين عليكم امراء يقدمون شرار الناس و يظهرون بخيارهم و يؤخرون الصلاة عن مواقيتها فمن ادرك ذلك منهم فلا يكون له عريفا ولا شرطيا ولا جابيا ولا خازنا. اهـ
(اخرجه ابو يعلى في المسند رقم الحديث ١١١٢ وابن حبان عن ابي سعيد الخدري و ابي هريره و هو حديث صحيح).

ترجمه: خامخا به راشي په تاسو داسې اميران چې بد خلک به مخکې کوي په حکومت کې او نيکان خلک به وروسته کوي او مونځ به وروسته کوي د افضل وخته چا چې داسې حاکمان او اميران وموندل نو خامخا دې نه جوړېږي د هغه په حکومت کې ملک او نه پوليس او نه ډاگي او نه خزانچي.

استدلال: رسول الله ﷺ دې حديث کې د هغه صحيح عقيدې والا بادشاه وخت د نوکړۍ نه منع کړې او دا منع يې په ډير تاکيد سره وکړه چې هغه بادشاه مسلمان هم دی ولې صرف نيکان خلک په حکومت کې وروسته کوي او غلط خلک مخکې کوي، مونځونه هم کوي خو په اول وخت کې يې نه کوي. نو آيا هغه حکمرانان چې مونځ خو نه پيژني د شريعت پورې استهزاء کوي، په شريعت خلک قتلوي، جمهوريت او کفر خوښوي، د طاغوت په لار کې ځانونه قتلوي، د کفر د قانون نه دفاع کوي نو د داسې بادشاه په حکومت کې وظيفه بيا په کوم دليل جائز شوه. نو چې څوک ځان ته مسلمان وايي او دا وايي چې ما کفر په طاغوت کړی او د طاغوت نه مې اجتناب هم کړی نو بيا به په دې حکومتونو کې کار ونه کړي ځکه په دې کار کولو سره د طاغوت ملگرتوب او مدد راځي.

۳- **دلیل:** قرآن عظیم الشان اصول ذکر کوي. الله تعالى فرمايې: ﴿إِنَّ

فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَحُودَ هُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ القصص: ۸

ترجمه: يقينا فرعون او هامان او د هغې لښکرې وې خطاکاري.

استدلال: په دې آيت کې فرعون (صدر)، هامان (وزير)، جنودهما (فوخ) ذکر کړې چې دا اصول دي. او آيت دليل دی چې د مرتد، ظالم او کافر حکومت هر قسم وزارت او يا د عسکرۍ وظيفه منع ده. معلومه شوه چې په داسې حکومت کې نوکري کول ضرور د يو وزارت پورې منسلک وي. ځکه وزارت د يو حکومت د ارکانو څخه وي. نو وزير کفر بالطاغوت نه دی کړی خپله طاغوت دی چې لاندې دده پورې کوم اتباع تعلق لري هغه هم د وزير په حکم کې دی. د دې حکومت مثال لکه د يو موټر دی چې د ډيرو اجزاؤ نه جوړ شوی وي: انجن، باډي تيرونه و غيره چې بعضې په کې ډير اهم اجزاء دي لکه انجن، تيرونه وغيره نو په دې حکومتونو کې چې د ډيرو وزارتونو نه جوړ دی بعضې وظيفې په کې اهمې او بعضې په کې اهمې نه دي ولې په عموم کې د حکومت د يو وزارت حصې وي چې هره وظيفه په کې ځانته حيثيت لري چې د هغې نه بغير دغه حکومت نشي چلیدلی.

۴- **دلیل:** شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: و لا ينضم الى جيش التتار

المحکمين لقوانين الياسق و لا يلحق بمعسكرهم مختارا من المظهرين للاسلام الامنافق او زندیق او فاسق او فاجر و ان حکم المعاون لهم کحکمهم از حکم المعاون کحکم المباشر. اه (مجموع الفتاوى ج ۲۸ ص ۵۲۵ و ج ۳ ص ۹۱).

ترجمہ: د تاتاریانو سره کومو چي د یاسق قانون نافذ کړی وو نه یو ځای کيږي یا د هغوي د معسکر سره چي هغه ظاهر وونکی د اسلام وي مگر چي ورسره یو ځای کيږي هغه به یا منافق یا فاسق او فاجر وي او ددوي سره د کومک کوونکي حکم ددوي په شان دی ځکه حکم د معاون په شان د حکم د کار کوونکي امیروي.

استدلال: کله چي یو شخص صرف په یوځای کیدلو دداسي طاغوتي حکومت سره منافق او زندیق گرځي نو وظیفه اخیستل ورسره بیا ددې نه زیات کفر او ارتداد دی.

۵- دلیل: شیخ الاسلام محمد بن عبداللطیف آل الشیخ وایي: فمن عجز عن الخروج من بين ظهрани المشركين فاخرجوه معهم يكثر سوادهم ان حكمه حكمهم في القتل و اخذ المال لافي الكفر و اما من خرج معهم لقتال المسلمين طوعا و اختيارا و اعانهم ببدنه و ماله و لاشك ان حكمه حكمهم في الكفر. اهـ (مجموعة الرسائل والمسائل ج ۳ ص ۱۳۵).

ترجمہ: پس هغه څوک چي د مشرکینو د منيځ نه د وتلو نه عاجز شو او هغوي د ځان سره وويستلو چي د هغوي د جماعت ډيروالي يې راوستلو نو حکم دده د مشرکینو په شان دی په قتلولو او مال اخیستلو کې البته کافر نه دی لکن هغه څوک چي د مشرکینو سره د مسلمانانو د قتال دپاره ووتلو په خپله خوښه او اختیار سره او د هغوي سره يې امداد وکړو په بدن او مال سره نو شک نشته چي ددوي حکم د مشرکینو دی په کفر کې.

فائدہ: ہغہ څوک چي د مرتد حکومت کي يي صرف ددوي ډير والي راوستي وي، په زور يي د ځان سره يو ځای کړي وي نو دا شخص به قتل کيږي او مال يي غنيمت دی. لکن هغه اشخاص چي په داسي حکومتونو کي نوکران دي تنخوا اخلي د ډلې ډيروالي يي هم کوي، په خپله وظيفه او نوکري فخر هم کوي نو داسي اشخاص به په طريقه اولي سره مرتدين وي.

۶- دليل: الشيخ محمد بن علي بن عتيق النجدي فرمايي: الوجه الثاني ان يوافقهم في الظاهر مع مخالفته لهم في الباطل و هو ليس في سلطانهم و انما حمله على ذلك اما طمع في رياسة او مشحة بوطن او عيال او خوف مما يحدث في المال فانه في هذه الحال يكون مرتدا و لا تنفعه كراهته لهم في الباطل و هو ممن قال الله فيهم: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (النحل: ۱۰۷) فاخبرانه لم يحملهم على الكفر الجهل او بغضه و لا محبة الباطل و انما هو ان لهم حظا من حظوظ الدنيا فآثروه على الدين هذا معنى كلام الشيخ محمد بن عبد الوهاب رحمه الله. اهـ (سبيل النجاة والفكاك من موالاة المرتدين و اهل الاشراك ضمن مجموعة التوحيد ج ۱ ص ۳۲۵).

ترجمہ: دوهمه وجه دا ده چي څوک د مرتدينو او طواغيتو سره په ظاهر کي موافقت وکړي او باطن کي يي مخالف وي او دا شخص ددغي مرتدينو او طواغيتو په سلطه او قبضه کي هم نه وي. او ددوي سره دا ملگرتوب صرف په ظاهره د طمعي د مال يا د کړسۍ يا د وطن د حفاظت د وجي نه يا د بچو او کورنۍ د وجي نه يا دا چي که ملگرتوب يي ونه کړم آينده کي به ماته نقصان راوړسيږي نو دا شخص په دغه ټولو حالاتو کي مرتد دی. چي دده بد

گڼل په باطن کې کومه فائده نه لري او دداسې شخص په هکله الله تعالی فرمایي چې: (دا په دې وجه چې دوی د دنیا زندگی په آخرت غوره کړیده او الله تعالی هدایت نه کوي قوم کافرانو ته). دې آیت کې الله تعالی دا خبر ورکوي چې ددوی د کفر سبب جهل نه دی چې گویا دوی جاهلان دي (بلکه لوی لوی شیخان او پروفیسران دي) باطل سره محبت هم نه لري، صرف دغه طاغوت یې د دنیا د پاره خوښ کړیدی او په دین یې غوره کړیدی.

تنبیه: دا قول ددې عالم چې مستدل په قرآن دی ددې دلیل دی چې د طاغوت سره هر قسم نوکري یا وظیفه که هغه په هره شعبه کې وي ارتداد دی. ځکه د طاغوت سره کارکوونکی دوه قسمه دی او ل په خپله خوښه د طاغوت نوکران دي او د طاغوت نه دفاع کوي، د هغوی سره مینه کوي دا خو مرتدین دي. دویم قسم هغه مرتدین دي چې د ریاست تنخوا په خاطر د وطن د حفاظت په وجه ددوی سره ملګري وي یا د ویرې د وجې نه ورسره ملګرتوب کوي نو دا قسم اشخاص بیا مجبوره مرتدین دي.

۷- دلیل: امام ابن حزم وایي: ولو ان کافرا مجاهرا غلب علی دار من دور الاسلام و اقرالمسلمین بها علی حالهم الا انه هو المالك لها المنفرد بنفسه في ضبطها و هو معلن بدین غیر الاسلام لکفر بالبقاء معه کل من عاونه و اقام معه و ان ادعی انه مسلم. اهـ (المحلی ج ۱۱ ص ۲۰۰).

ترجمه: که چیرته یو کافر ښکاره په یو هیواد د هیوادونو د اسلام باندې غلبه وکړي او مسلمانان د هغوی په دې غلبه چپ شي او دغه کافران ځان ددغه هیواد مالکان وګڼي او خپل قانون په دغه ملک کې نافذ کړي نو خامخا کافر کیږي په دغه ملک کې هغه څوک چې ددغه کافرانو سره پاتې

شي او ورسره کومک وکړي بالقول او يا بالفعل اگر که دی دعوه کوي چې زه مسلمان یم.

۸- **دلیل: امام ابن حزم** د هجرت په هکله بل ځای کې فرمایي: و کذلک من سکن بارض الهند والسند والصين و الترك والسودان والروم من المسلمین فان کان لا یقدر علی الخروج من هنالک لثقل ظهر او لقله مال او لضعف جسم او لامتناع طریق فهو معذور فان کان هنالک محاربا للمسلمین معینا للکفار بخدمة او کتابه فهو کافر. اهـ (المحلی ج ۱۱ ص ۲۰۰).

ترجمه: همدارنگه هغه کسان چې په هند او سند چین او ترکیه، سودان او روم کې اوسیږي (چې په دغه وخت کې دا ټول ملکونه دارالکفرؤ لکه څنگه چې نن دي) د مسلمانانو نه نو که چیرته یې قدرت د وتلو د دغه ځایونو نه نه لرلو د وجې د دروندوالي نه او یا د لږوالي د مال نه او یا د بدن د ضعف نه یا د لارې د نه موندلو نو په دې صورت کې به دی معذور وي. او که چیرته دا مسلمان بیا د مسلمانانو مقابل کې د کفارو سره امدادي ؤ په خدمت کولو او یا صرف منشیتوب کولو نو دی کافر دی.

فائده: ددې قول نه معلومه شوه چې نن وخت کې د کافرانو سره صرف منشیتوب، مزدوري او خدمت هم کفر دی. بله ترینه دا هم معلومه شوه چې څوک د محارب کافر سره مزدوري کوي دا به د هغه سره امداد کول وي اگر که دهغه سره موافق نه وي لکه چې بعضې خلک دا دلیل وایي چې زه خويي کفر گنهم، بغض ورسره کوم.

۵- مسئلہ: بعضی خلک واپی چي يوسف ﷺ د کافر بادشاہ سره وظیفه

(نوکري) کړي وه حالانکه هغه جلیل القدر نبي وو.

جواب: هغه څوک چې د کفر او طاغوت د غلامۍ دپاره دا استدلال پيش کوي په کار ده چې توبه وباسي د داسې کفري قول نه. ځکه د يوسف ﷺ د مصر د بادشاه سره کار کول نه موالات وو او نه په طاغوت باندې د هغه ايمان وو چې په لاندې نقاطو کې واضح کيږي:

۱- الله تعالى چې کله مسلمانان د کافرانو د دوستۍ نه منع کړل: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ الممتحنة: ۱

ترجمه: ای ايمان والو مه نيسي زما دشمنان او ستاسو دشمنان دوستان. نو وروسته يې بيا اقتداء په ابراهيم ﷺ پسې ذکر کړه وويې ويل: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ الممتحنة: ۴

ترجمه: يقينا شته دی ستاسو د پاره خايسته نمونه د تابعداری په ابراهيم ﷺ او هغه کسانو کې چې د هغه ملگري وو کله چې دوي خپل قوم ته وويل يقينا مونږ تاسو نه بې زاره يو او د هغه څه نه چې تاسو يې عبادت کوئ سوا د الله تعالى نه کفر کوو مونږ په تاسو باندې او ښکاره ده زمونږ او ستاسو په مينځ کې دشمني او بغض هميشه تر دې چې ايمان راوړئ په يو الله باندې.

دې آيتونو کې د کفارو سره معادات او د هغوي نه براءت د ابراهيم ﷺ ذکر شو چې دا ملت د يوسف ﷺ او د ټولو انبياء عليهم السلام هم دی.

الله سبحانه و تعالى د يوسف ﷺ نه حكايت كوي او فرمايې: ﴿وَأَنْبَعَثْ مَلَّةً
ءَابَاءَآءَ إِثْرِهِمْ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ﴾ يوسف: ۳۸

ترجمه: يعنې زه تابعداري كوم د خپلو پلارانو د ملت چې ابراهيم اسحق او يعقوب عليهم السلام وو. دا دليل دى چې يوسف ﷺ اظهار د دين كړى وو او توحيد ته يې د عوت هم كاوه، د كافرانو او د هغوې د دين نه يې هم براءت كولو، د هغوې د دين بدي او سپكوالى يې هم كولو تر دې چې دى په جيل كې وو لكه چې الله تعالى د ده نه دا حكايت كوي: ﴿يَصْحَجِي السَّجَنَ ءَازْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (۳۹) مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾ يوسف: ۳۹ - ۴۰

ترجمه: اى زما د جيل ملگرو! آيا د بنده گى حقداران چې جدا جدا دي بنه دي (د بنده گى دپاره) او كه الله تعالى چې يو دى او زورور دى؟ تاسو بنده گي نه كوى سوا د الله تعالى مگر د داسې نومونو چې ايښي دي تاسو او مشرانو ستاسو. نه دي رالېږلى الله تعالى په دې باندې هېڅ دليل. نه دى واک اختيار مگر صرف د الله تعالى حكم يې كړيدى چې بنده گي به نه كوي بغير د هغه نه د بل چا. دا دين پوخ دى (په دليلونو سره) ليكن ډير خلك نه پوهېږي.

هر كله چې واضح شوه چې يوسف ﷺ د ابراهيم ﷺ په ملت وو چې دغه ملت اعلان د توحيد او هغې ته دعوت او اظهار دشمنى د كافرانو سره او د هغوې نه براءت وو دا دليل دى چې د يوسف ﷺ نه نه موالات ظاهر شوى وو

نه باطني او نه ظاهري او د يوسف عليه السلام کار کول د مصر د بادشاه سره موالات نه وو ځکه چې ده کفار او کفر ته میلان قدرې هم نه وو کړی او نه یې ظالمانو ته ځکه دا رکون کفارو او ظالمانو ته کبیره ده الله تعالی فرمایي: ﴿وَلَا تَزْكُرُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ هود: ۱۱۳

ترجمه: یعنې تاسو مه کړېړئ ظالمانو ته، پس دروبه رسېږي تاسو ته اور. او اجماع د امت ده چې انبیاء علیهم الصلاة والسلام د کبیره گناهونو نه معصوم دي. نو معلومه شوه چې د يوسف عليه السلام نه نه موالات او نه رکون صادر شوی وو.

۲- **چا دا هم ویلي دي چې د يوسف عليه السلام په لاس دغه بادشاه د مصر اسلام راوړی وو.** امام قرطبي او ابن کثیر د مجاهد نه نقل کړيدي وگوره تفسر قرطبي ج ۹ ص ۱۲۰ او ابن کثیر ج ۲ ص ۴۷۲ نو که دا صحیح شي نو اشکال بیا ختم دی. لکن اسلام د بادشاه مصر په صحیح سند ثابت نه دی.

که څوک ووايي چې د يوسف عليه السلام کار کول د دغه طاغوت سره مدد وو بلا شک. جواب دادی چې اعانت د کافر سره په کفر یا په حرام کې یا په مقابله د مسلمانانو کې موالات مکفره دی لکن اعانت کول د هغوې سره په امورو د دنیا کې بیا اعانت ممنوعه نه دی. د دې مثال دا دی چې د مکې کفارو به د یمامه نه غنم راوړل هر کله چې یمامه ابن آثال اسلام راوړلو او دی د یمامه مشر وو نو ده دا غنم بند کړل تر دې چې رسول الله ﷺ ورته اذن په

خوشې کولو وکړو. وگوره صحيح البخاري رقم الحديث ۴۳، ۷۲. ابن حجر عسقلاني وايي چې دا اعانت دنيوي ووپه ديني امورو کې نه و.

۳- د ټولو انبياء عليهم السلام حقيقي دعوت الکفر بالطاغوت او ايمان بالله وو. قال تعالى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶ نو انبياء عليهم السلام د دې اصل عظيم دپاره راغلي وو چې کفر بالطاغوت او ايمان بالله دی. نو چې کله مونږ يوسف عليه السلام د طاغوت نوکر جوړ کړو نو دا تکذيب د دې آيت دی.

۴- اصولي قاعده ده چې متشابه به محکم ته رد کولی شي. د يوسف عليه السلام قصه متشابه ده چې رد کولی به شي محکم ته او محکم د کتاب الله نه دا دی چې ټول انبياء عليهم السلام د شرک او طاغوت او د هغې نه د براءت د پاره راغلي وو لکه چې مخکې ذکر شو: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي فِي إِثْرِهِمْ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ﴾ يوسف ۳۸. او ملت د ابراهيم عليه السلام چې مخکې ذکر شو براءت د ټولو طواغيتو نه وو لکه چې مخکې ذکر شو: ﴿فَدَكَاتَ لَكُمْ أَسْوَأُ حَسَنَةٍ فِي إِثْرِهِمْ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ الممتحنة: ۴ او ملت د يوسف عليه السلام ملت د ابراهيم عليه السلام وو او ابراهيم عليه السلام د ټولو طواغيتو نه براءت کړی وو نو بيا څنگه يوسف عليه السلام د طاغوت معاون شو څنگه به النبي الکریم ابن النبي الکریم المعصوم کوم چې رالېږلی شوی دی په اصل توحيد او براءت د طاغوت سره. حاشاه کلا و حاشاه.

هـ- هر کله چې بادشاه وويل: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِدَعَايِ اسْتِخْلَافِهِ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ

إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ آمِينَ ﴿٥٤﴾ يوسف: ٥٤

ترجمه: او وويل بادشاه چې دى راولى ماته چې د ځان دپاره يې خالص کړم نو هر کله چې يوسف عليه السلام ورسره خبرې وکړې نو بادشاه ورته وويل چې يقينا ته نن ورځ زمونږ څخه ځاى درکړل شوى او امانت دار يې. دا قول د بادشاه چې ايتوني به دا وروسته د هغې نه ده چې دغه بادشاه يوسف عليه السلام وپيژنده چې د خوبونو معبر دى او د هغه څه خبر ورکوي چې وروسته راځي په وحى سره او دې کې شک نشته چې دا معجزه ده او د نبى خصوصيت دى. نو هر کله چې شخصيت د يوسف عليه السلام دغه بادشاه وپيژنده نو ويې ويل ايتوني به. فلما کلمه دا متکلم يوسف عليه السلام وو نو هر کله چې يوسف عليه السلام نه دعوت توحيد ته او د طاغوت نه براءت ظاهر شو نو بادشاه وويل انک اليوم لدينا مکين امين. دا تکلم د يو طاغوت او نبى ديو مدعي الربوبية او نبى چې د خپل پلار د ملت اعلان کوونکى وو ترمينځ وو نو چې کله يې دغه بادشاه توحيد ته دعوت کړو او دطاغوت نه يې د براءت دعوت ورته وکړو کوم چې يې په جيل کې جيليانو ته ورکړى وو حالانکه جيل د استضعاف وخت دى او دلته خو بيا په طريقه اولى سره په کار ده چې يو داعي خپل دعوت وچلوي ځکه دا دعوت فرصت وو چې يوسف عليه السلام ترې فائده اوچته کړه. لکه چې موسى عليه السلام فرعون ته دعوت کړى وو: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

﴿١٤﴾ الاعراف: ١٠٤ **ترجمه:** او وويل موسى عليه السلام اى فرعونه يقينا زه يو رسول رالېږلى شوى يم د رب العالمين د طرف نه.

البقرة: ٢٥٨ ﴿٢٥٨﴾

ترجمہ: وویل یوسف (علیہ السلام): ما د مصر پہ خزانو مقرر کرہ یقینا زہ حفاظت کوونکی اوپوہ یم۔

٦- **يوسف عليه السلام ته پوره تمکين او اختيارات حاصل وو چې اقامت د شرعي په کې هغه کړې وو. دليل پرې دا دی:** ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ بَنُوًا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٥٦﴾ يوسف: ٥٦
ترجمه: او دغسې ورکړې و مونږ يوسف عليه السلام ته ځای جوړولو به يې د هغې نه چې کوم ځای به يې خوښه وه، رسوو مونږ خپل رحمت هغه چا ته چې وغواړو او نه بربادوو مونږ بدله د خايسته عمل کوونکو.

او د طبيعت د تمکين څخه دا دي چې دين به خاص د الله تعالى وي او فيصلې به د هغه شريعت ته وړل کيږي لکه چې وايي: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ﴾ النور: ٥٥

ترجمه: وعده کړيده الله تعالى د هغه چا سره چې ايمان يې راوړی دی او عملونه يې کړيدي ښک، خامخا خلافت به ورکوي دوی لره په دنيا کې لکه چې خلافت يې ورکړی وو هغه کسانو ته چې ددوی نه مخکې و او خامخا کلک به کړي دوی لره دين د دوی هغه چې غوره کړی يې دی د دوی دپاره.

او بل ځای وايي: ﴿الَّذِينَ اِنْ مَكَنْتُهُمْ فِي الْأَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ وَءَامَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ ﴿٥١﴾ الحج: ٤١

ترجمه: دا مؤمنان داسې خلک دي که چېرې طاقت ورکړو مونږ دوی ته په ځمکه کې پابندي به کوي د مونږ او ورکوي به زکات او بيان به کوي د

نيکۍ او منع به کوي د بدۍ نه او خاص الله تعالى لره دی انجام د ټولو کارونو.

پس الله تعالى دغه تمکين د يوسف عليه السلام خاتنه منسوب کړ په مکنه سره بلکه دا يې يو رحمت معتبر کړو.

۷- **دليل:** بل دليل پرې دا دی چې يوسف عليه السلام شرعي قانون نافذ کړی وو ﴿كَذَلِكَ كُنَّا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ يوسف: ۷۶

ترجمه: دغه شان طريقه بنودلې وه مونږ يوسف عليه السلام ته نه و چې راتينگ کړي يې وای ورور خپل په قانون د بادشاه کې.

يعنې د بادشاه مصر په قانون کې بيا دغل اخيستل او دځان سره حصارول نه وو دا صرف په ملت يوسفی کې وو. معلومه شوه چې د بادشاه مصر قانون ختم شوی وو.

۸- **ابراهيم عليه السلام** چې کله د مشرکينو نه براءت وکړو او بيا په شام کې مسکون وو بيا د ابراهيم عليه السلام نه وروسته اسحق بيا يعقوب بيا بني يعقوب عليهم السلام راغلل نو معلومه شوه چې په شام کې دوې د يو الله عبادت کولو، د طواغيتو نه يې براءت هم کولو نوهر کله چې يوسف عليه السلام خپل پلار او وروڼه مصر ته و غوښتل معلومه شوه چې دغه وخت کې مصر دار اسلام وو ځکه دا ناممکنه ده چې يعقوب عليه السلام دې د خپل پلار ابراهيم عليه السلام ځای پرېږدي او د طاغوت د نظام لاندې دې کيني. نوهر کله چې مصر بيا وروسته

دار کفر و گریخته نو الله تعالى فرعون ته موسى ﷺ را وليرلو: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يُعْرَوْنُ لِي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾﴾ الأعراف: ١٠٤ - ١٠٥ د مزيد تفصيل د پاره و گوره الجامع ج ٢ ص ٧٣٠.

خلاصه: د مذکوره دلائلو نه دا معلومه شوه چې د يوسف ﷺ په قصه دليل نيول په اوسنو حکومتونو کې د کار کولو د نصوص قرآنيه نه خلاف او تحريف کول دي.

٦- مسئله: د موجوده پاکستاني او افغاني طواغيتو او مرتدينو تبتول:

جواب: دا خبره ياد ساتل په کار دي چې د مسلمان وینه او مال په بل مسلمان باندې حرامه ده لکه چې حديث کې راځي: کل المسلم على المسلم حرام دمه و عرضه و ماله. اهـ (صحيح مسلم ٢٥٢٤).

ترجمه: يعنې د يو مسلمان په بل مسلمان باندې وینه ، آبرو اخيستل او مال حرام دی. لکن هر کله چې يو مسلمان نعوذ بالله مرتد شي نو الله تعالى مونږ ته د داسې خلکو د قتلولو، د هغه نه د مال اخيستلو حکم کړی. مال يې غنيمت، بنځې يې وينځې (که ورسره موافقت يې لرلو) او قتل يې واجب دی.

١- دليل: امام احمد بن ناصر وايي: اما اذا كان المشرك يتلفظ بلا اله الا الله في حال كفره و رده و يفعل من الاعمال ما يوجب كفره و اخذ ماله فهذا يقتل و يباح دمه و ماله. كما قال الصديق ﷺ لعمر ﷺ لما ارتدت العرب بعد وفات رسول الله ﷺ و كان فيهم طائفة يشهدون ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله ﷺ و يصلون و لكنهم منعوا الزكاة فقال عمر ﷺ لابي بكر ﷺ كيف

تقاتل الناس و قد قال رسول الله ﷺ: امرت ان اقاتل الناس حتى يقولوا لا اله الا الله فاذا قالوها عصموا مني دماءهم و اموالهم الا بحقها و حسابهم على الله فقال ابوبكر فان الزكوة حق المال والله لو منعوني عناقا كانوا يؤدونها الى رسول الله ﷺ لقاتلتهم على منعها قال عمر ﷺ فما هو الا ان رايت الله ﷻ شرح صدر ابي بكر للقتال فعرفت انه الحق فقاتلهم ابوبكر و سائر الصحابة رضي الله عنهم مع كونهم يشهدون ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله و يصلون. اهـ (الدرر السنية ج ٩ ص ٣٤٠).

ترجمه: هر کله چې یو مشرک د کفر او ردت په حال کې لا اله الا الله وایي او کفري افعال هم کوي نو داسې کارونه بیا دده کفر، او مال اخیستل واجبوي چې دی به قتلولی شي او وینه او مال یې مباح دی لکه چې ابوبکر صدیق ﷺ عمر فاروق ﷺ ته وویل کله چې د رسول الله ﷺ نه بعد بعضې عرب مرتد شول او په دوې کې بعضو کلمه هم ویده او مونځونه یې هم کول لکن زکات یې نه ورکولو نو عمر فاروق ﷺ ابوبکر ﷺ ته وویل چې ته څنگه دهغه خلکو سره قتال کوي حالانکه رسول الله ﷺ فرمایي: ماته امر شويدي په دې چې د خلکو سره قتال وکړم تر دې چې دوې کلمه ووايي نو چې کله دوې کلمه ووايي نو ددوې وینې او مالونه به زما نه بچ شي مگر په حق د کلمې سره او نور حساب یې په الله دی نو ابوبکر ﷺ وویل چې زکات هم حق د مال دی قسم په الله که دوې زمانه د اوبنې یو بچی منع کړه په زکات کې کوم چې یې رسول الله ﷺ ته ورکولو نو په هغې به ورسره جنگ کوم عمر فاروق ﷺ وویل ما ولیدل چې الله تعالی د ابوبکر صدیق ﷺ سینه ددوې د قتال دپاره خلاصه کړله. او ما وپیژندل چې دا حق دی. نو ابوبکر او نورو صحابه کرامو رضي الله عنهم

دووي سره قتال وکړو سره ددې نه چې دوې کلمه ويله او مونځونه يې هم کول.

استدلال: د مذکوره حديث نه معلومه شوه چې د موجوده طواغيتو او پاکستاني مرتدينو تبستول او د هغوي وژل، د هغوي نه مالونه اخيستل سنت صديقي دي.

۲- دليل: و سئل بعضهم عن اخذ بعض المسلمين ممن لم يكن له امان؟ فاجاب: اذا لم يكن بين الامام وبينهم عقد امان او كان بينه وبينهم ذلك والاخذ غير داخل في العقد جاز الاخذ والحالة هذه. قال في الاقناع وشرحه و له اي لمن جاءنا منهم مسلما ولمن اسلم معه ان يتحيزوا ناحية و يقتلوا من قدروا عليه من الكفار و ياخذوا اموالهم ولايدخلون في الصلح لان ابا بصير عليه السلام لما رجع الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال له يا رسول الله: قد اوفى الله ذمتك فقد ردتني اليهم و انجاني الله منهم فلم ينكر عليه النبي صلى الله عليه وسلم ولم يلمه بل قال: ويل امه مسعر حرب لو كان معه رجال فلما سمع ذلك ابوبصير عليه السلام لحق بساحل البحر وانحاز اليه ابو جندل ابن سهيل و من معه من المستضعفين بمكة فجعلوا لايمر عليهم غير لقريش الاعرضوا لها و اخذوها و قتلوا من معها فارسلت قريش الى النبي صلى الله عليه وسلم تناشده الله والرحم ان يضمهم اليه و لايرد اليهم احدا جاءه ففعل. (صحيح البخاري ۲۷۳۱).

فعلم بهذا جواز اخذ اموال من لم يكن له عهد و لا امان و كلامهم هذا في الكافر الاصلي و اما المرتد فقتله و اخذ ماله اذا لم يكن له امان او عهد من باب الاولى والله اعلم. اهـ (الدرر السنية ج ۹ ص ۳۴۱، ۳۴۲).

ترجمه: د بعضې علماء نجد نه پوښتنه وشوه د بعضې مسلمانانو په باره کې چې د هغه خلکو مالونه اخلي چې هغوې لره امان نه وي (قولي، فعلي، مالي محارب وي)؟ نو هغوې جواب ورکړو: کله چې د امام او د کفارو په مينځ کې يوه لوظنامه د امان نه وي او يا خو لوظنامه وي خو د مال اخيستل په کې داخل نه وي، نو اخيستل د مال ترينه جائز دي که داسې حال وي. د اقناع متن او شرح کې وايي: د هغه مسلمان دپاره جائز دي چې د کافرانو نه مونږ ته راشي چې ځانته يو ځای د حملې دپاره تيار کړي او هغه کفار قتل کړي چې پرې قادر شي او مالونه ترينه واخلي او په صلح کې دا داخل نه دي. ځکه ابوبصير رضي الله عنه هر کله چې رسول الله ﷺ ته واپس کړی شو نو رسول الله ﷺ ته يې وويل: ای رسول الله، الله تعالى خپله ذمه ستا پوره کړه چې تا زه دوې ته واپس کړم او ددوې نه الله تعالى زه خلاص کړم نو رسول الله ﷺ په ابوبصير رضي الله عنه انکار و نه کړلو او نه يې ملامت کړلو بلکه ورته يې وويل چې د مسعر حرب زوی دی چې جنگ يې تود کړلو که چيرته دده سره سړي وای. هر کله چې ابوبصير دا واوريدل نو د يو درياب په غاړه کې يې پناه واخيستله او ابوجندل بن سهيل هم ورسره يو ځای شو او نور مسلمانان هم د مکې چې د دوې په شان ؤ هغه سره يو ځای شول (تقريباً ۸۰۰ کسان مجاهدين جمع شول) نو هره قافله چې به د قريشو تيريدله په هغې به يې حمله کوله او مالونه به يې ترينه اخيستل او اشخاص به يې ترينه قتلول. نو قريشو رسول الله ﷺ ته قسم وروليږلو چې مونږ تاته د الله تعالى او د خپلولۍ په وجه سوال کوو چې کوم شخص چې مسلمان کيدلو تاسو سره به وي او مه يې واپس کوئ. نو دې حديث نه معلومه شوه چې مالونه اخيستل د هغه چا نه جائز دي چې هغه لره امن او لوظ نه وي د امام سره دا حکم د کافر اصلي دی. هر چې مرتد دی نو د

هغه قتل او اخیستل د مال کله چې د هغه عهد او امن نه وي په طریقه اولی سره جائز دی.

استدلال: د ابوبصیر ؓ واقعه واضح دلیل دی چې د داسې مرتدینو لکه پاکستانی یا نور ددوې قتلول د هغوی نه مال اخیستل د رسول الله ﷺ سنت تقریري دي ځکه رسول الله ﷺ د ابوبصیر ؓ په دغه فعل چپ شو او انکار یې پرې ونه کړلو. **دویم دا چې** د اوسني طواغیتو او مرتدینو سره هیچا نه خو دامن او نه د صلح لوظ کړیدی ځکه دوی په یو نوع حرب کې ضرور اخته دي یا فعلي دي یا قولی دي یا مالي دي یا بالرای دي لهذا ددوې نه مال اخیستل او ددوې قتلول د دغه دلائلو په بناء جائز دي.

۳- **دلیل:** عن ابي مالک الاشجعي ؓ قال قال رسول الله ﷺ: من قال لا اله الا الله و كفر بما يعبد من دون الله حرم ماله و دمه و حسابه على الله. اهـ (مسلم رقم ۳۲ و احمد و صحيح الجامع ۲۴۳۸).

ترجمه: چا چې لا اله الا الله وويله او کفر يې په طاغوت وکړلو نو مال او وینه يې حرامه ده او نور حساب يې په الله تعالى دی.

استدلال: محدثین ددې حديث په ذیل کې لیکي چې لا اله الا الله په ډیرو احادیثو کې مقیده ده لکه چې مخکې ددې ذکر شوي دي.

الشيخ عبدالرحمن ابن حسن رحمه الله وايي: مذکوره حديث کې د مال او وینې بچ کيدل د دوه شيانو پورې و تړل شول اول لا اله الا الله ويل سره د علم او يقين نه چې دا قيودات په نورو احادیثو کې ذکر دي، دوهم کفر په طاغوت باندې نو اکتفاء يې ونه کړله په يواځې لفظ د معنی بلکه لابي ده

په کلمه کې د قول او عمل نه په هغې باندې او په دې حدیث کې معنی ددې آیت ده چې فمن یکفر بالطاغوت. محمد بن عبدالوهاب رحمته الله علیه فرمایي: دا آیت معنی د لا اله الا الله واضح کوي ځکه دغه آیت او حدیث صرف تلفظ په کلمه سره د وینې او مال بېچ کوونکي و نه گرځولو بلکه نه یواځې پیژندل د معنی او لفظ د هغې، بلکه نه اقرار په کلمه، بلکه دا هم چې صرف الله تعالی ته به آواز کوي، بلکه دا هم چې مال او وینه حرامه نه ده دیوسړی تر دې چې دې قیوداتو سره سره کفر بالطاغوت ونه کړي که شک یې وکړلو په دغه پنځو قیوداتو کې او یا توقف وکړي نو مال او وینه یې حرامه نه ده. اهـ (فتح المجید ص ۱۳۴).

فائده: دې حدیث او د محدثینو اقوالو ته چې وکتل شي نو داوسني مرتدینو او طواغیتو کلمه په دغه شرطونو برابره نه ده چې وینه او مال یې بېچ شي برعکس د کفر سره دوې محاربین هم دي یا قولی فعلی او مالی. لهذا ددوې قتل او مال دواړه جائز دي.

۴- **دلیل:** عن ابي هريرة رضي الله عنه مرفوعا: امرت ان اقاتل الناس حتى يشهدوا لا اله الا الله و يؤمنوا بي و بما جئت به فاذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم و اموالهم الا بحقها و حسابهم على الله. اهـ (مسلم ۲۱، و احمد ج ۱ ص ۱۹ و البخاري ۲۵ بغير هذا اللفظ).

ترجمه: ابوهريره رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روايت کوي وايي: ما ته امر شويدي چې خلکو سره قتال وکړم تر دې پورې چې لا اله الا الله ووايي او په ما ايمان راوړي او په هغه دين چې ما دوې ته راوړی دی، کله چې دوې دا کار وکړي

نو زمانه يې ويني او مالونه بچ شول مگر په حق د هغې او نور حساب يې په الله دی.

استدلال: دا حديث دليل دی چې کله د يو شخص کلمه په شروطو برابره نه وي نو وينه اومال يې محفوظ نه وي بل دا چې دې حديث کې حق د کلمې ذکر شو او يو حق د کلمې کفر بالطاغوت دی او هغه دلته په موجوده طواغيتو کې موجود نه دی. لکه چې نن طاغوتي او مرتد حکومتونه کفر په طاغوت نه کوي بلکه خپله طواغيت جوړ شوي دي او ددې سره سره محاربين هم دي، او نه يې کلمه طيبه په خپلو شروطو سره برابره ده بلکه کلمه طيبه يې په ډيرو نواقضو سره ماته ده چې موجب د قتل او د اخيستلو د مال ددوي کيږي.

هـ- د شيخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله په زمانه کې چې کله د هغوي مجاهدينو د اهل احسا سره قتال وکړلو او هغوي مشرکين و نو دوي ترينه مالونه غنيمت ونيول لکن بعضې خلکو دغه مالونه بڼه نه گڼل او د شک په سترگه يې ورته کتل نو شيخ محمد بن عبدالوهاب ورته فتوى ورکړله.

ان البلد اذا ظهر فيها الشرك و اعلنت فيها المحرمات و عطلت فيها معالم الدين انها تكون بلاد كفر تغنم اموال اهلها و تستباح دماؤهم و قد زاد اهل هذه البلد باظهار المسبة لله و لدينه و وضعوا قوانين ينفذونها في الرعية مخالفة لكتاب الله و سنة نبيه و قد علمت ان هذه وحدها كافية في اخراج من اتى بها من الاسلام. اهـ (الدرر السنية ج ٩ ص ٢٥٧).

ترجمه: يقينا کوم ښار چې په هغې کې شرک ښکاره کېږي او حراو کارونه علی الاعلان وي او د دین حدود په کې معطل وي نو دا ښار دار کفر دی چې مالونه یې غنیمت اووینې یې جائز دي او په تحقیق دې ښاروالو (اهل الاحسا) الله او د هغه دین ته کنحل زیات کړي او داسې قوانین یې جوړ کړي چې په عوامو کې یې نافذوي چې د الله تعالی د کتاب او د رسول ﷺ د سنتو مخالف دي او ته ښه پوهیږې چې دا یو ناقض (حدود معطل کول یا کفری قانون جوړول) هم کافي دی د اسلام نه د وتلو دپاره نور خو بیا په کفر کې زیادت دی.

۶- دلیل: شیخ الاسلام محمد بن عبداللطیف آل الشیخ وایي: فمن عجز عن الخروج من بين ظهрани المشركين فاخرجوه معهم يكثروا هم ان حكمه حكمهم في القتل واخذ المال لافي الكفر و اما من خرج معهم لقتال المسلمين طوعا واختيارا واعانهم ببدنه وماله ولاشك ان حكمه حكمهم في الكفر. اهـ (مجموعة الرسائل والمسائل ج ۳ ص ۱۳۵).

ترجمه: پس هغه څوک چې د مشرکینو د منیځ نه د وتلو نه عاجز شو او هغوی د ځان سره وویستلو چې د هغوی د جماعت ډیروالی یې راوستلو نو حکم دده د مشرکینو په شان دی په قتلولو او مال اخیستلو کې البته کافر نه دی لکن هغه څوک چې د مشرکینو سره د مسلمانانو د قتال دپاره ووتلو په خپله خوښه او اختیار سره او د هغوی سره یې امداد وکړو په بدن او مال سره نو شک نشته چې ددوی حکم د مشرکینو دی په کفر کې.

خلاصه: د مذکوره نصوصو او علماؤ د اقوالو نه دا معلومه شوه چې د اوسني مرتدینو او طاغوتي حکومتونو اهل کار تښتول، د هغوی نه پیسې

اخيستل، هغوې قتلول د الله او د رسول د حكم مطابق دي ځكه دوي محاربين هم دي د مسلمانانو په مالونو غاصبين هم دي، د الله تعالى د قانون خلاف مشرعين هم دي، د فحشا او بې دينۍ پرچار كوونكي هم، د طاغوت په لار كې قتال كوونكي او دشيطان ملگري هم دي، لهذا ددوي ويني او مالونه مباح دي.

تنبیه: دا کار به صرف مجاهدين او طالبان ددين د استحکام دپاره کوي بل هيچا ته دا حق حاصل نه دی چې ددې نه غلطه فائده اوچته کړي لهذا هر هغه څوک چې د اختطاف خلاف وي يا خو د پاکستان د حرامي او ولد زنا د آي ايس آي نه متاثره دي ځکه په اختطاف کې خود کفائيتي راځي او در رسول الله ﷺ په دې حديث عمل هم راځي چې : وجعل رزقي تحت ظل رمحي. که اختطاف بند کړی شي نو ټول مجاهدين آي ايس آي د مال په وجه غلامان گرځوي، ددې وجې نه آي ايس آي دا ذهن جوړوي چې جهاد بغير د اي ايس آي نه نه شي کيدلی. دا غلطه خبره ده. نومجاهدينو او طالبانو ته په کار ده چې يو گروپ د اختطاف لپاره ولري لکه چې د رسول الله ﷺ په زمانه کې هغه هم داسې گروپ لرلو چې د هغې مشري ابوبصير ؓ کوله چې داسې مرتدين او محاربين به يې قتلول او مالونه به يې ترينه اخيستل. والله اعلم بالصواب.

۷- **مسئله:** نن وخت کې بعضې طالبان او مجاهدين د پاکستان او افغانستان د حکومت سره د صلح خبرې کوي دا څه حکم لري؟

جواب: علماء د امت چې په کومو شروطو باندې د کفارو سره د صلح شروط پيش کړي په هغې سره د امريکا يا بل اصلي کافر صلح هم جائز نه ده

او موجوده مرتد حکومتونه لکه د افغانستان او پاکستان او نورو طواغیت خواشد او اغلظ کفار دي نو د دوي سره بالکل جائز نه ده او شروط دا دي:

۱- **شرط:** هغه معاهده يا صلح جائز نه ده چې په هغې کې د مسلمانانو او مجاهدينو لخوا په کې د مسلمانانو د يولويشت ځمکې اعتراف او اقرار د ملکيت وي ځکه د اسلام ځمکه د يو شخص نه ده نو دا حق هيچا ته نشته چې د هغې په سر سودا وکړي او کافر ته يې وسپاري ځکه ان الارض لله ثم للاسلام نو د الله په ملکيت کې به تصرف نه شي کيدی مگر په شرعي طريقه. د دې وجې نه د افغانستان او پاکستان او امريکې سره تر هغې پورې صلح صحيح نه ده ترڅو چې دا ملکونه مسلمانانو ته پرې نږدي. اهـ (نهايه المحتاج ج ۸ ص ۵۸).

۲- **شرط:** کله چې جهاد فرض عين شي صلح او معاهده باطله ده. کله چې دشمن د مسلمانانو خاورې ته ننوځي صاحب د فتح العلي المالك ليکي اوقع الخليفة الصلح مع النصارى و المسلمون لا يرون الا الجهاد فمهادتته منقوضة و فعله مردود. اهـ (ج ۱ ص ۲۸۹).

ترجمه: يعنې خليفه چې صلح د نصاراو سره وکړه لکن مسلمانان صرف جهاد کول غواړي پس صلح يې ماته او دا کار د دغه خليفه مردود دی. دوهم کوم ځای چې جهاد فرض عين شي هلته صلح جائز نه ده لکه چې دشمن په مسلمانانو غالب شي. ځکه دا صلح کول بيا د دې مستلزم شي چې فرض عين ختم کړي کوم چې مطلوب دی.

۳- **شرط:** هر هغه شرط چې متضمن وي تعطيل د شريعت د الله تعالى لره او يا اهمال د يو حد د حدودو د اسلام نو دغه شرط باطل دی. چې کله صلح

وشي او د الله تعالى شريعت په کې معطل وي او يا د حدودو نه په کې يو حد نه وي لکه چې دا حال نن د پاکستان او د افغانستان د مرتدو حکومتونو دی نو بيا څنگه دغه صلح جائز شوه.

۴- شرط: هغه صلح جائز نه ده چې په هغې کې د مسلمانانو ذلت وي او يا ذلت ته مفضي کېږي. لکه حديث کې راځي هر کله چې په مسلمانانو ابتلاګانې ډيرې شوې نو رسول الله ﷺ د غطفان دوه قاندينو عيينه بن حصن او حارث بن ابي عوف المزني ته قاصد وليږلو نو رسول الله ﷺ درېمه حصه د کجورو د مدينې دغه دواړو ته ورکړې په دې شرط چې د رسول الله ﷺ او د هغه صحابه کراموسره کوم چې په غطفان کې وو احسان کوي. نو د رسول الله ﷺ او د دوي په مينځ کې صلح جاري وه لکن ګواهان نه وو هر کله چې رسول الله ﷺ د سعد بن معاذ او سعد بن عبادۃ رضي الله عنهما سره مشوره وکړه نو هغوي وويل: مونږ ښه پوهېږو چې عرب د يوې ليندې نه ګوزار کوي. آيا ته دا خبره خوښوې چې مونږ غطفان والاو ته د مدينې کجورې ورکړو؟ بيا يې وويل: يا رسول الله ﷺ که دا کار تا د خپلې رايې نه کړی وي نو ستا تابعداري لازم ده مونږ دوي ته يوه کجوره نه ورکوو مونږ هم مخکې کفار وو او الله تعالى عزت په اسلام راکړ نو رسول الله ﷺ په دې خبره خوشحاله شو. اه. دا حديث مرسل قوي دی. وګوره موسوعة ذخائر العظام ج ۱ ص ۱۳۸.

انصار په دې خبره پوهېدل چې په دې کجورو ورکولو کې د دوي اذلال دی د دې وجې نه په بعضې رواياتو کې راځي چې لانهطیکم الاالسيف يعنې مونږ دوي ته صرف توره ورکوو.

۵- شرط: دغه صلح او معاهده به د شريعت اسلامي مخالف نه وي. مثلاً: د مسلمانانو په ځمکو او کورونو کې د مرتدينو او کفارو پريښودل يا يوه زنانه او يا مردانه کافرو ته حواله کول چې دا ټول د شريعت محمدي نه خلاف کارونه دي. ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا يَحْجُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾ الممتحنة: ۱۰

ترجمه: که ستاسو علم راغی چې دوی مؤمنې دي نو مه واپس کوی دوی لره کافرانو ته نه هغوی حلالې دي دوی لره او نه دوی حلال دي هغوی لره.

او هر چې د ابو بصير حواله کول وو نو هغه د رسول الله ﷺ پورې خاص وو چې دا بيا وروسته هيچا ته جائز نه دي چې يو مسلمان کافر ته حواله کړي. (الموسوعة ج ۱ ص ۱۳۸).

۶- شرط: داسې صلح او معاهده به نشي کيدی چې په هغې کې د کفر او طاغوت يوه نښه د مسلمانانو په ښارونو کې ښکاره وي لکه گرچې، مندرونه، کنيسې يا بعضې د اين جي يوز موسسې چې مسلمانان په فتنه کې اچوي او يهوديت او نصرانيت ته دعوت ورکوي.

خلاصه: د مذکوره شروطو نه معلومه شوه چې دغه يو شرط هم نن د دې طواغيتو او اصلي کافرو سره په صلح کې نشته چې دغه يو شرط هم زير نظر کړی شي چې کله جهاد فرض عين شي نو صلح باطله ده ځکه جهاد فرض عين دی لهدا صلح باطله ده. لهدا نن د دې طواغيتو سره لکه چې سعد بن معاذ او سعد بن عباد رسول الله ﷺ ته وويل چې لانعطيکم الا السيف همدا خبره نن دې طواغيتو ته په کار ده چې د دې طواغيتو سره صلح نه بلکه د

دوې سره صرف راکټه، پيکا او ماین علاج دی ځکه دوې محاربین دي او محارب سره صلح کله کیدی شي او په صلح کې اذلال د مجاهد او طالب دی لهذا صلح جائز نه ده.

۸- **مسئله:** بعضې درباري مولايان وايي چې د مسلمانانو او يا د مسلمانانو د ملک د حفاظت دپاره يو مسلمان کافر ته حواله کول جائز دي ځکه رسول الله ﷺ صلح حدیبیه کې ابو بصير ؓ کفارو ته حواله کړی وو؟

جواب: د صلح حدیبیه واقعہ ډیره اوږده ده خو مختصراً داسې ده چې رسول الله ﷺ په وحی سره دغه صلح وکړله او په هغې کې یې د مشرکینو سره دا تړون وکړلو چې که مونږ نه څوک مرتد کیدلو او تاسو ته درتللو نو تاسو به یې نه واپس کوئ او که ستاسو نه څوک مسلمان کیدلو نو مونږ به یې تاسو ته حواله کوو او په دې موافقه وشوه. په دې وخت کې ابو جندل بن سهیل بن عمرو د مکې نه راغلو او مسلمان شوی وو نو خپل پلار سهیل یې راغی او ویي ويل چې دا واپس کړئ او ابو جندل ډیر تعذیب شوی هم وو اخر دا چې هغه یې حواله کړلو. خو ابو جندل وویل: ای مسلمانانو ما مشرکینو ته حواله کوئ او زه تاسو ته راغلی یم او تاسو زما تعذیب هم لیدلی دی؟ ددې نه وروسته رسول الله ﷺ مدینې ته لاړلو. نو ابو بصیر د مشرکینو نه رسول الله ﷺ ته راغی او د مشرکینو د وعدې مطابق دوه کسان دده پسې راغلل نو رسول الله ﷺ دوي ته ابو بصیر واپس کړلو. چې کله دوي ذوالحلیفه ته ورسیدل نو یو ځای کې یې دمه کینودله او کجورې یې خوړلې نو ابو بصیر دې یو مشرک ته وویل: ای فلانیه دا توره خو ستا ډیره بنایسته ده. او دهغه بل نه یې هم پوښتنه وکړه. هغه هم وویل چې دا ډیره ښه توره ده ما تجربه کړیده. نو ابو

بصير وويل چي ماته يي راکړه چي ويي گورم ، نو چي کله يي د هغه نه توره واخيستله نو دا يو يي پرې ووهلو او مردار يي کړلو او دا بل بيرته مدينې ته وتښتيدلو او مسجد نبوي ته راغلو. نو هر کله چي رسول الله ﷺ دى وليدلو نو ويي ويل چي دې سړي څه يره ليدلې ده. هر کله چي رسول الله ﷺ ته راورسيدلو نو ويي ويل: قسم په الله زما ملگري قتل کړى شو او زه هم قتليدلو والايم. پس زر ورپسې ابو بصير ؓ راغلو او رسول الله ﷺ ته يي وويل اى د الله نبي! ستا وعده الله تعالى پوره کړله او تا زه دوې ته واپس کړم بيا ترينه الله تعالى خلاص کړم. نو رسول الله ﷺ ورته وويل چي د حرب زوى يي يعنې جنگ دې تود کړ. هر کله چي ابو بصير دا واوريدل نو سيف البحر ته راغلو او بيا وروسته ابو جندل هم ورپسې ورغلو آن تردې پورې چي ۸۰۰ کسان جمع شول. نو د قريشو کومه قافله به چي راتلله هغه به يي لوټله او مشرکين به يي وژل. آخر چي مشرکين تنگ شول رسول الله ﷺ ته راغلل او ورته يي وويل چي که څوک تاته راځي نو هغه به په امن وي. وگوره صحيح البخاري (۲۷۳۱).

خو جواب دا دى:

دا حديث صريح دليل دى په دې چي دا واقعه په مخالفينو باندې رد دى د لاندې وجو نه:

۱- وجه: د ابو بصير يا ابو جندل واپس کول د رسول الله ﷺ پورې خاص وو چي بل هيچاته دا حق حاصل نه دى چي مسلمان کافر ته حواله کړي. او په دې خصوصيت دلالت کوي حديث د انس ؓ چي کله صحابه کرامو د رسول الله ﷺ نه پوښتنه وکړله نو رسول الله ﷺ ورته وويل: انه من ذهب منا اليهم

فابعده الله ومن جاءنا منهم فسيجعل الله له فرجا ومخرجا. (صحيح البخاري).

ترجمه: يعنى ڄوڪ ڇڻي زمونڊ نه ڏوڀي ته لڙشي نو الله تعالى هغه لڙي ڪرڻو او ڄوڪ ڇڻي د هغوي نه مونڊ ته راشي زر ڏي ڇڻي الله تعالى به دهغه ڊپاره يوه لاره د خلاصي پيدا ڪري.

استدلال: رسول الله ﷺ دغه خبره په وحي سره ڪوله ځكه ڇڻي رسول الله ﷺ نه بعد هيڄوڪ دا نشي ويلې ڇڻي الله تعالى به ڊداسي خلکو ڊپاره لاره د خلاصي پيدا ڪري. معلومه شوه ڇڻي دا د رسول الله ﷺ خصوصيت وو.

۱- **امام ابن حزم وايي:** ان النبي ﷺ لم يرد الى الكفار احدا في تلك المدة الا وقد اعلمه الله عز وجل انهم لا يفتنون في دينهم ولا في دنياهم و انهم سينجون ولا يد. ثم ذكر حديث انس المذكور. ثم قال: قال ابو محمد: قد قال الله عز وجل واصفا نبيه: و ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحي يوحى. فايقنا ان اخبار النبي ﷺ بان من جاءه من عند كفار قريش مسلما فسيجعل الله له فرجا و مخرجا وحي من عند الله صحيح لادخاله فيه فصحت العصمة بلاشك من مكروه الدنيا والآخرة لمن اتاه منه حتى تتم نجاته من ايدي الكفار لا يستريب في ذلك مسلم يحقق النظر و هذا امر لا يعلمه احد من الناس بعد النبي ﷺ ولا يحل لمسلم ان يشترط هذا الشرط و لا ان يفي به ان شرطه ليس عنده من علم الغيب ما اوحى الله تعالى به الى رسوله ﷺ. اهـ (احكام الاحكام ج ۵ ص ۲۲).

ترجمه: رسول الله ﷺ نه دي واپس ڪري ڪفارو ته په دغه موده ڪي هيڄوڪ مگر رسول الله ﷺ ته الله دا علم ور ڪريدي ڇڻي په ڏوڀي به امتحان نه شي ڪيدي

نه ددين او نه ددنيا په باره کې او دوي به ضرور خلاصیږي. بيا يې حديث د انس رضي الله عنه ذکر کړېدی. بيا وايي: الله تعالى فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د ځان نه خبرې نه کوي بلکه دا وحی ده چې هغه ته کیدی شي. نو زمونږ يقين دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته دا خبرو چې ده ته څوک د کفارو نه مسلمان راشي نو الله تعالى به ورته لازمه خلاصوي او دا وحی د الله تعالى د طرف نه صحيح ده. نو درسول الله صلى الله عليه وسلم عصمت بغير د شک نه صحيح دی هم په دنيا هم په آخرت کې. چې هغه څوک چې ده ته راځي الله تعالى نجات ورکوي د کفارو د لاسونو نه چې په دې کې هيڅ يو مسلمان شک نه کوي او دا داسې خبر دی چې هيڅوک د خلکو نه د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه بعد په دې نه پوهیږي او نه يو مسلمان ته دا حلال دي چې دا شرط ولږوي او يا دې پرې وفا وکړي ځکه دده سره علم غیب نشته کوم چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته الله وحی کوله.

۲- وجه: که ومنو چې دا خاص نه وو د رسول الله صلى الله عليه وسلم پورې نو هغه چا ته به جائز شي چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په شان په جهاد کې د اسلام د پاره مصروف وي او هغې ته د دعوت د پاره قرباني ورکوي، د الله تعالى په حدودو ولاړ وي، د کفر او ټولو طواغيتو نه يې براءت کړی وي، نه به دا حواله کول د مسلمان د مجاهدينو د ذليله کيدلو د پاره وي نه به په ډالرو وي لکه چې پاکستاني حرامي، نمک حرام، بې حيا، بې غیرته، د ولد زنا بچو د عربو اونورو مجاهدينو سره وکړل. او نه به يې په دې سپاري چې مونږ ستاسو سره متحدین يو لکه چې دا کار هم پاکستان وکړو. ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم چې ابوبصير ورکولو نو د کفارو سره اتحادي نه وو او نه يې ورسره کوم موالات کړي وو هغه دا کار د جهاد او فتح د دين د پاره کړی وو. چيرته پاکستاني مرتدين او چيرته محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم په دغه لسو کالو کې د

غزوه خيبر په شمول ډير غزوات هم وکړل، بادشاهانو ته يې دعوتونه هم وکړل.

۳- **وجه:** رسول الله ﷺ په دې کار سره د نورو مسلمانانو سره د جنگ کولو معاهده نه وه کړې چې گویا مونږ به ستاسو اتحادیان یو او اړه‌یيان به نه پریږدو لکه چې پاکستانی مرتدین وایي چې مونږ د دهشت گردۍ په جنگ کې د امریکې سره د انجن حیثیت لرو. دا رنگه رسول الله ﷺ په دې کار کې د صحابه کرامو نه براءت هم نه وو کړې بلکه موالات یې برقرار وو او الله تعالی دی خبر کړی وو چې یوه لاره به خلاصه کړي البته صرف سپارل وو نو ره‌یڅ مدد د کفارو سره نه وو.

۴- **وجه:** ابو بصیر ؓ قاصد قتل کړلو او د قریشو په نیز ده دوه منکر کارونه وکړل یو عهد ماتول چې د لوظنامې منع کې به قتل نشي کیدی دویم دا چې د قاصد قتلول په یو مسلک کې هم نشي کیدی. خو سره ددې نه رسول الله ﷺ نه خو ابوبصیر ته کومه گيله وکړله نه یې ترینه بې زاري اختیار کړله او نه یې دا کار دهشت گردی و مگرخوله او نه یې دی امن خرابوونکی وبللو، ځکه دا عهد د مشرکانو سره په ابو بصیر لازم نه وو.

۵- **وجه:** رسول الله ﷺ د ابوبصیر د مقتول د دوهم ملگري سره هیڅ تعاون و نه کړ او نه یې صحابه کرامو ته امر وکړ چې دا بوځی چې د ابو بصیر نه قصاص واخلي او یا یې دی بیرته په امن سره مکې ته لیږلی وي. معلومه شوه چې دا کوم کومک نه دی.

۶- **وجه:** رسول الله ﷺ ابو بصیر ته وویل: ویل امه مسعر حرب لو کان له رجال. یعنی مور دی مړه شه د جنگ بچی یې که دده دپاره نور سړي وی.

حافظ ابن حجر وایي: وفيه اشارة اليه بالفرار. لئلا يرده الى المشركين ورمز الى من بلغه ذلك من المسلمين ان يلحقوا به. اهـ (فتح الباري ج ٥ ص ٣٥٠).

ترجمه: دې کې اشاره ده چې ابوبصير و تنبتي او بيرته يې مشرکینوته حواله نه کړي او اشاره ده نورو مسلمانانو ته چې ده سره يو ځای شي.

٧- **وجه:** ابو بصير او ابو جندل چې سيف البحر ته لاړل او مشرکين او مرتدين به يې قتلول، مالونه به يې ترينه اخيستل نو رسول الله ﷺ يې دا عمل بد و نه گڼل چې دا عين رضا ده.

٨- **وجه:** رسول الله ﷺ د ابو بصير په دې معامله کې د کفارو او د قريشو سره هيڅ قسم تعاون او يا لوظ ونه کړلو دا هم دده د عمل تاييد وو.

٩- **وجه:** رسول الله ﷺ قريشو ته د هغوي د وينو او مالونو بدل کې چې ابوبصير او ابو جندل توې کړې وې هيڅ قسم عوض ونه ليرېلو. که دا کار ده ښه نه وای کړی نو اول به يې بد گڼلی وای او بيا به يې تاوان او قصاص ورکړی وای ځکه تاخير البيان عن وقت الحاجة لايحوز.

امام ابن حزم وایي: فهذا ابوبصير و ابو جندل و من معه من المسلمين قد سفكوا دماء قريش المعاهدين لرسول الله ﷺ و اخذوا اموالهم و لم يحرم ذلك عليهم و لا كانوا بذلك عصاة و لاشك ان رسول الله ﷺ كان قادرا على منعهم من ذلك لو نهاهم فلم يفعل. اهـ (احكام الاحكام ج ٥ ص ١٢٢).

ترجمه: دغه ابو بصير او ابو جندل وو چې د قريشو وينې يې توې کړلې، مالونه يې ترينه واخيستل چې د رسول الله ﷺ سره معاهدين وو رسول الله ﷺ

په دوي دا حرام نه کړل او نه په دې باندې دوي گناهگار شول. او دې کې شک نشته چې رسول الله ﷺ ددوي په منع قادر وو. که منع کړي يې وای نو دا کار به يې نه و کړی.

خلاصه: دا چې قصه د ابو بصير په دې نه شي کيدلی چې د يو مسلمان حواله کول کافرت په دې نيت چې دا د ملک حفاظت دی يا نور مسلمانان پرې بچ کيږي. بلکه واقعه د ابوبصير په دې واضح دليل دی چې داسې مرتدين لکه پاکستاني يا نور چې چيرته يې نيسي قتلوي به يې او د مال په بدل کې يې اختطاف کوي چې دا بهترين دليل دی.

۹- **مسئله:** که د يو مرتد او طاغوتي لکه د آی ايس آی يا بل پاکستاني کافر قتل بغير د ده د ماشومانو او ښځې نه کيدلو نو د ده د ماشومانو او ښځو قتل جائز دی او که نه؟

جواب: کله چې د يو مرتد کافر قتل ممکن نه وو مگر په قتلولو د ماشومانو او ښځو سره نو د دوی قتل هم جائز دی. اگر که د دغه ښځې او نور اهل خانه د ده مقاتلين هم نه وي او نه يې ورسره امداد د دې مرتد سره په کفر کې کړی وي لکن د دوی د قتل قصد به نه کوي. په مذکوره مسئله کې دوه احاديث متعارض معلومېږي.

حديث د ابن عمر کې راځي: وجدت امرأة مقتولة في بعض تلك المغازي فنهى رسول الله ﷺ عن قتل النساء والصبيان و في رواية فانكربدل فنهى. (متفق عليه).

ترجمه: يوه ښځه قتل شوې و موندل شوه په بعضې مغازي و د رسول الله ﷺ کې نو منع يې وکړه د قتلولو د ښځو او ماشومانو نه او په بل روايت کې: دا کار يې بد وگڼلو.

حديث د الصعب بن جثامة کې راځي: سئل رسول الله ﷺ عن الذراري من المشركين يبيتون فيصيبون من نسائهم و ذرايرهم فقال: هم منهم. اهـ (متفق عليه). وفي رواية ان النبي ﷺ قيل له: لو ان خيلا اغارت من الليل فاصابت من ابناء المشركين قال: هم من آبائهم. اهـ (مسلم).

ترجمه: صعب بن جثامة وايي: د رسول الله ﷺ نه پوښتنه وشوه د مشرکانو د ماشومانو په باره کې چې کله د شپې د خوا نه په هغوې حمله وشي او ښځې او ماشومان يې قتل شي نو رسول الله ﷺ وويل: دوي هم د دوي په شان دي. او بل روايت کې رسول الله ﷺ ته وويل شو: که يوه ډله د مجاهدينو د شپې د خوا نه حمله وکړي او په هغې کې د مشرکينو ځامن ووژل شي: نو رسول الله ﷺ وويل: دوي هم د پلارانو په شان دي.

د تعارض دفع: امام نووي رحمه الله وايي: هم من آبائهم اي لا باس بذلك لان احكام آبائهم جارية عليهم في الميراث و في النكاح و في القصاص و الديات وغيره ذلك و المراد اذا لم يتعمدوا من غير ضرورة و اما الحديث السابق في النهي عن قتل النساء والصبيان فالمراد به اذا تميزوا و هذا الحديث الذي ذكرناه من جواز بياتهم و قتل النساء والصبيان في البيات هو مذهبنا و مذهب مالک و ابي حنيفة و الجمهور. و معنى البيات و يبيتون ان يغار عليه بالليل بحيث لا يعرف الرجل من المرأة و الصبي و المراد بالذراري هنا النساء والصبيان. و في هذا الحديث دليل لجواز البيات و

جواز الاغارة على من بلغتهم الدعوة من غير اعلامهم بذلك و فيه ان اولاد الكفار حكمهم في الدنيا حكم آبائهم و اما في الآخرة ففيهم اذا ماتوا قبل البلوغ ثلاثة مذاهب. اهـ. (صحيح المسلم مع شرح النووي ج ٢ ص ٤٨).

ترجمه: د هم من آبائهم معنی دا ده چې باک نشته د دوي په قتلولو کې ځکه احکام د پلارانو په دوي جاري کېږي په ميراث، نکاح، قصاص او ديت و غيره کې او مراد دلته دادی چې بغير د ضرورت نه به د هغوی د قتل قصد نه کوې او هر چې مخکې حديث د ابن عمر دی چې په هغې که نهې د قتلولو د ښځو او ماشومانو راغلې ده نو مراد دا دی چې ښه معلوم وي چې دا ښځه ده او يا ماشوم دی او بيا يې وژنې. نو دا منع ده. او حديث د الصعب بن جثامه دليل دی د شپې په حمله کولو په مرتدينو او په قتلولو د ښځو او ماشومانو د هغوي او دا مذهب دی زمونږ (شوافع) امام مالک، ابو حنيفه او د جمهورو علماؤ. او د بيات او يبيتون معنی دا ده چې په دوي د شپې لخوا نه حمله وکړی شي چې سړی او ښځه او نه ماشوم پيژندل کیدی شي. او مراد په ذراري سره ښځې او ماشومان دي. او دا حديث دليل دی په دې چې په مشرکينو باندې حمله بغير د خبرتيا د هغوي نه جائز ده. او بل دا هم دليل دی چې د کفارو د اولاد حکم په دنيا کې لکه د پلارانو دی. او په آخرت کې که دوي قبل البلوغ مړه شوي وي درې مذاهب دي. اهـ.

٢- دليل: امام ابن قدامه وايي: ويجوز تبیت الکفار و هو کبسهم لیلًا و قتلهم و هم غارون. قال احمد: لابس بالبيات و هل غزو الروم الابالبيات. و قال: لانعلم احدا کره العدو و قرا عليه (احمد) سفيان عن الزهري عن عبدالله بن عباس عن الصعب بن جثامه قال سمعت رسول الله ﷺ يسال عن الديار من

المشركين نبیتهم فنصيب من نسائهم و ذرائعهم؟ فقال: هم منهم فقال: اسناد جيد. فان قيل: فقد نهى النبي عن قتل النساء و ذريته قلنا هذا محمول على التعمد لقتلهم. قال احمد: اما ان تعمد قتلهم فلا قال: و حديث الصعب بعد نهيه عن قتل النساء لان نهيه عن قتل النساء حين بعث ابن ابي الحقيق و على ان الجمع بينهما ممكن يحمل النهي على التعمد و الاباحة على ما عده. اهـ (المغني و الشرح الكبير ج ١٠ ص ٥٠٣).

ترجمہ: جائز ده په كفارو په شپې حمله كول چې هغوې د شپې حصار كړې او قتل يې كړې. امام احمد وايې چې هيڅ باك نشته د شپې په حمله كولو او د روم غزا نه وه مگر د شپې وه. اما احمد وايې: زه هيڅوك نه پيژنم چې دشمن يې بدې نشي. امام احمد ته سفیان حديث د صعب بن جثامه بيان كړو چې وايې: ما د رسول الله ﷺ نه اوريدلي دي چې د هغه تپوس وكړي شو چې د شپې د خوا نه په مشركينو حمله وكړي شي او د هغوې بنځې او ماشومان قتل كړي شي؟ نو رسول الله ﷺ وويل: دوې هم لكه د پلارانو په شان دي. امام احمد وايې: ددې حديث اسناد بڼه مضبوط دی. كه څوك دا ووايې چې رسول الله ﷺ خو منع كړې ده د قتلولو د بنځو او ماشومانو نه نو مونږ وايو دغه نهې محمول ده چې قصد د قتلولو د هغوې وكړي شي. امام احمد وايې چې قصدا به يې نه وژنې. او حديث د صعب بن جثامه وروسته دی د حديث نهې د قتل د بنځو او ماشومانو نه. نو دا دليل دی د جواز ځكه نهې د رسول الله ﷺ د بنځو د قتل نه هغه وخت وه كله چې رسول الله ﷺ قتل د ابن ابي الحقيق ته وليگلو. (مطلب حديث د نهې د قتل د بنځو منسوخ دی) دويم دا چې جمع هم ممكن ده چې نهې په قصدا عمدا حمل شي او اباحت د قتل په نورو صورتونو حمل شي.

۱۰- **مسئله:** بعضې خلک دا وايي چې د موجوده طاغوتي حکومتونو فوځ او پوليس او نور اهلکار خو کلمه وايي او ملايان وايي چې چا کلمه وييلي وي هغه سره جهاد نشي کيدی؟

جواب: د دې مسئلې پوره وضاحت مونږ په (حصول السعادتین في العمل بالشهادتين) کې مکمل ذکر کړی دی لکن دلته اشاره قدرې کوو. د اهل السنة و الجماعة دا عقیده ده چې یو شخص کلمه وايي او د اسلام کوم ظاهري عمل نه کوي او نه په کې د اسلام د شعائرو نه کوم شعيره وي نو دا شخص مرتد او کافر دی چې په دې اجماع ده. امام شافعي فرمايې: و کان الاجماع من الصحابة والتابعين و من بعدهم و من ادرکناهم يقولون الايمان قول و عمل و نية لايجزي واحد من الثلاثة الا بالآخر. اهـ (شرح اصول الاعتقاد لالکائي ص ۸۸۲ و مجموع الفتاوى ج ۷ ص ۲۰۸).

ترجمه: د صحابه کرامو، تابعينو او تبع تابعينو او هغه څوک چې مونږ موندلي دي وايي: ايمان قول، عمل او نيت (تصدیق) دی چې یو د بل نه نه جائز کيږي (چې یو هم نه وي نو دی کافر دی).

ددې مطلب دا دی چې ظاهري اعمال او اطاعت کول د اسلام دا د اسلام سره لازم دی چې په انتفاء سره يې انتفاء د اسلام راځي او په انتفاء سره يې انتفاء د اعمالو قلبي او باطني هم راځي او د اهل السنه و الجماعة دا عقیده ده چې د ظاهر او باطن بايد تلازم وي لکن مرجئه بيا دا نه مني. دوی وايي: لکه اوسني ملايان دومره عمل مطلوب دی چې صاحب پرې بچ شي او مسلمان ورته ويل کيدی شي چې هغه تحقيق د توحيد ظاهرا او باطنا او د

مونځ پابندي كول دي. وگوره تحفة الموحدين في بعض اهم مسائل اصول الدين ص ۲۲۰.

خلاصه: صرف کلمه ويل په خوله او عمل نه کول د اسلام لکه چې نن وخت کې اکثر نامنهاد مسلمانان داسې دي. دوي ته مسلمانان نشي ويل کيدی او د طاغوتي حکومت اهلکار خو د يوې وجې نه کفار نه بلکه مونږ يې مخکې د يرش نواقض ذکر کړل. که د يو ناقض نه بچ شي نو په بل کې داخل وي. دوي د سره په اسلام کې داخل نه دي ځکه په اسلام کې د داخلیدلو لومړی شرط الکفر بالطاغوت دی بيا ايمان بالله نو دوي خو ايمان بالطاغوت لري نو د کلمې اول جزء يې صحيح نه دی لهذا دوي کفار او مرتدين دي چې په خوله کلمه ويل يې کومه فائده نه لري. د مزيد تفصيل دپاره حصول السعادتین في العمل بالشهادتين د ص ۲ نه تر ص ۱۸ پورې کتل لازمي دي.

وختاما:

۱- لوستونکو ته:

مونږ په دې رساله کې اصول او افعال د موجوده مرتدو طواغيتو ذکر کړل چې ددوي په کفر او ارتداد کې هيڅ تردد او نه ددوي نه په براءت کې څه شک پاتې شو. نو محترم لوستونکيه! د هغه چا څخه نه شي چې د طواغيتو نه دفاع کوي. ﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾ (۱۰۵).

دارنگه دهغه چا څخه نه شي چې موجوده طواغيت کفر او د دين پورې استهزاء کوي او ستا مخ پرې هم نه غصه کيږي.

په دې رساله کې دې ښه ولوستل چې موجوده طواغيت د ډيرو وجو نه کفار او مرتدين دي، لهدا هغه څوک هم بد مه گڼه چې ددوې سره جهاد کوي، ددوې نه براءت کوي، سلفو به اصحاب الکبائر و نه براءت کولو نو ددې مرتدينو نه خو په طريقه اولی په کار دی.

۲- عامو مسلمانانو ته:

نن په مسلمانانو باندې دا واجب دي چې د موجوده مرتدينو او طواغيتو سره قتال وکړي، که دا يې هم وس کې نه نو بايد براءت ترينه وکړي، د طالبانو او مجاهدينو سره په نفس، مال او په دعوت سره امداد وکړي، دعاگانې دې هم ورته کوي، ددوې د اعراضو او بدگمانيانو نه دفاع وکړي، د دوې د شهداؤ د بچو کفالت وکړي. ﴿وَإِنْ أَسْنَصِرْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾.

د موجوده طواغيتو سره جهاد کول په ځوانانو باندې ډير مؤکد دی نسبتا عامو خلکو ته او جهاد بالمال لازم دی په حق د غنيانو کې. عبدالله عزام رحمه الله فرمايي چې کله جهاد فرض عين شي نو په بينکونو کې د پيسو ايسنودل حرام دي. لهدا عامو مسلمانانو ته دا په کار دي چې د طالبانو او مجاهدينو سره علی حسب الطاققت خپل امداد جاري وساتي.

۳- علماؤ ته:

موجوده زمانه کې علماء ډير دي لکن ډيروالی يې لکه د نشت برابر دی. ځکه چې دوې جهاد پرې ايښی دی د طواغيتو په مقابل کې. **ای علماؤ!** ستاسو زندگي جهاد دی. ستاسو عزت او وجود مرتبط دی د جهاد پورې.

ای علماء: د مسجد حرام مجاورت او د هغې جوړول هم د جهاد برابر کیدلی نه شي. قَالَ تَعَالَى: ﴿۱۹﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾ النوبة: ۱۹

ترجمه: آیا گنهی تاسې اوبه څکول په حاجيانو او آبادول د مسجد حرام په شان د هغه چا چې ايمان لري په الله تعالى او په ورځ وروستۍ او جهاد کوي په لاره د الله تعالى کې نه دي برابر دوی په نزد د الله تعالى او الله تعالى ثواب نه ورکوي قوم ظالمانو ته.

ای علماء! نن د امت حال دې ته رسیدلی دی چې د اوبنکو په ځای باید وینې توې کړي. عام مسلمانان، مجاهدین، طالبان، علماء، د مرتد پاکستان او نورو طواغیتو له خوا قتل کیږي، د هغوی اعراض پیمالیږي او تاسو مدرسو کې ناست یی، آیا کله چې جهاد فرض عین شي بیا فرض کفایي (مدرسه او تدریس) ته دومره توجه ورکول شته؟ **ای علماء!** نن موجوده د پاکستان او نورو طواغیتو له خوا نه په شریعت محمدی خومره زیاتۍ کیږي او تاسې په دې چپ یاست، تاسو ته ښه پته ده چې په شریعت محمدی کې د جهاد په مسئله کې د ردء او مباشر حکم یو دی، تاسو به هم لکه د مرتد پاکستاني حکومت په شان مجرمین یاست که د هغوی نه براءت و نه کړئ، تاسو د دغه مرتدینو سست شوي کتونو ته پانې ټک وهئ، طاغوت او کفر همیشه دپاره د علماؤ نه بوقې جوړې کړي چې د خپل طاغوتي او کفري کوهي نه پرې اوبه راوباسي. بلعام بن باعور چې په یوه دعاء سره د اسلام نه ووتلو چې د کفر

ملګرتيا يې په دعاء سره وکړله. ﴿فَأَسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْعَاوِينَ﴾ (١٧٥) الاعراف: ١٧٥،

ترجمه: پس ووتلو د هغې نه په پرېښودلو د عمل سره پس ورپسې شو
شیطان پس شو دی د ګمراهانو نه.

﴿مَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثْ﴾ الاعراف: ١٧٦

ترجمه: پس حال د ده په شان د حال د هغه سپي شو که حمله کوي ته په هغې
باندې نو ژبه راوباسي او که پرېږدي ده لره نو ژبه راوباسي.

او ته به د طاغوت په مینځ کې ښه په خوشحالی سره ناست يې او تندۍ دې
هم ورته تغیر نه شو، آیا ته به هم په اسلام کې پاتې شې؟

دعاء کول طاغوت ته خو پرېږده د هغوي په مردار شوو فوځیانو او پولیسو
جنازې هم کوي. دا آیت دې چیرته په قرآن کې لوستلی دی؟ ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا نَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهٖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ﴾ (٨٤)
التوبة: ٨٤

ترجمه: او مونځ (جنازه) مه کوه په هېچا د دوی نه چې مړ شي هېچیرې او
مه ودرېږه د هغه د قبر په خوا کې، یقینا دوی کفر کړیدی په الله تعالی باندې
او په رسول د هغه باندې او مړه شويدي په داسې حال کې چې دوی نافرمان
دي.

نن هم د بلعام پرکتي ځانته علماء او شيخان هم وايي لکن د علم ترينه براءت دی. ځکه دوی د طواغیتو سره ولاړ دي. حرام ورته حلالوي، حلال ورته حراموي. کله وايي: پاکستان د اسلام قلعه ده، کله وايي: د فدائي حملو ثبوت د رسول الله ﷺ او صحابه کرامو نه نشته، کله وايي: پاکستان د اسلام مرکز دی وغيره کفریات چې ډیر ښه ښه خلک یې په دې خبرو گمراه کړل، مجاهدينو او طالبانو ته دهشت گرد او بې وقوف وايي، لکن ددوی مثال ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَٰلِٰسِينَ﴾ الجمعة: ٥

ترجمه: مثال د هغه کسانو چې ورکړی شويده (ذمه واري)، د تورات بيا يې ذمه واري نه ده ادا کړې په شان د حال د خردی پورته کوي کتابونه، بد دی مثال د هغه قوم چې درغجن گڼي آيتونه د الله تعالی او الله تعالی هدايت نه کوي قوم ظالمانو ته.

نو داسې د بلعام پرکتو ته ونه گورئ اگر که ظاهر کې تقوی دار، بزرگ شیخ او عالم وي او یا یې زیر دسمال لکه د من موهن سنگ تړلی هم وي، په مکر، فریب او جامه باندې دوکه نه شی، دا د طاغوت لکی. دي ځکه همدوی د طاغوت د بقاء سبب گرځیدلي دي. **ای علماؤ!** دنیا او ددې مزو ته رکون مه کوئ، د طاغوت د ونډو نه ځانونه وساتئ ځکه دا زړونه وژني او تورو يې هم. حذیفه ؓ وايي: اذا رايتم العالم بباب السلطان فاتهموا دينه فانهم لا ياخذون من دنياهم شيئاً الا اخذوا من دينكم ضعفين. اه (موسوعة الذخائر ج ٣ ص ١٩٩).

ترجمه: يعنې کله چې تاسو يو عالم وليدلو چې د بادشاه په دروازه کې ولاړ وو نو دده دين متهم کړئ يعنې دى بې دينه دى. ځکه دا علماء د بادشاهانو نه چې څومره دنيا اخلي نو بادشاهان د هغوې نه دو چند دين اخلي. **اي علماء!** په مرگ حريص شئ الله تعالى به عزت ناکه زندگي درکړي. د طاغوت وندو ته ټوکړۍ، ټوکړۍ، کيږئ مه، ستاسو هيڅ قدر وقيمت بغير د جهاد نه نشته، ستاسو دا گمان خطا دى چې ددين نصرت به بغير د جهاد څخه راځي. نن چې طواغيت او مرتدين د علماء څخه ويرېږي هغه د سنگر علماء دي، د پيښور د صدر گوره بازار او اسلام برباد او د بنارونو موليانو څخه نه ويرېږي، ستاسو هيبت بغير د کلاشنکوف، پيکا او راکټ لانچر نه په بل څه نه شي راتللې، ځکه حديث کې کراهية الموت او کراهية القتال ذکر دى او دا دواړه په قاعدينو موليانو کې شته خو الحمد لله د سنگر علماء دې دواړو ته غاړه ورکړې ده. **اي خطيانو!** د الله نه و ويرېږئ په عامو خلکو دين گډوډ کوى مه چې ددې طواغيتو مدح او ثنا کوى، مساجدو او مدارسو ته يې د تبرک دپاره راولئ، او کله لاد دستاربندي په ورځ مسجد ته دغه کلب عقور نجس ننباسى د دنيا د لالچ په طمع. ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ هَذَا﴾ التوبة: ٢٨

ترجمه: يقينا مشرکان پليت دي پس نه دې نژدې کېږي مسجد حرام ته وروستو د دې کال نه (نهم کال د هجرت).

او بيا ورته تاسو دعاگانو هم کوى چې گويا د مسلمانانو خليفه دى. تاسو به د الله تعالى دربار ته پيش کېږئ، دې خلکو ته توحيد او عقيدة د کفر

بالطاغوت زده کړئ ځکه دا ایمانيات دي. په فروعی مسئلو عوام مه مشغولوی، په کچه بنیاد باندې پنځه چته ابادي نه ټینګیږي، ستاسو سکوت نن عوام الناس ته لوی دلیل دی په طاغوتي حکومت کې د داخلیدلو.

په آخر کې دا وایو: **ای علماء!** ددې مرتدینو څخه انتقام واخلئ، که دا هم نه شی کولی نو د غرقد ونې خو مه جوړیږئ چې دا طواغیت ستاسو شاته پټ دي ورنه ستاسو به هم یوه ورځ ددوی په شان هډوکې او غوښې د مسجد په چت پرتې وي. و ما ذلک علی الله بعزیز.

٤- طواغيتو ته:

مونږ موجوده پاڪستاني، افغاني او عربي طواغيتو ته دا وايو چې د الله په لار كې جهاد د اسلام د شعائرو څخه يوه شعيره ده چې دا كار د ابطال الاسلام د امت دى چې ظلم ختم شي، دشمنان د الله تعالى ناست او نابود شي او خلافت راشده قائم شي. اى طواغيتو! كوم جهاد چې مونږ تاسو سره شروع كړى دى دا دين دى چې مونږ پرې عمل كوو او پريښودل يې مونږ د يو عبادت پريښودل گڼو او دالله تعالى نه پرې د ثابت قدمۍ سوال كوو. اى طواغيتو! كه مونږ مړه شولو شهيدان يو او كه ژوندي پاتې شولو غازيان يو. اى طواغيتو! د عبدالله عزام، مفتي شامزي، عبدالرشيد غازي، بيت الله محسود، اسامه بن لادن، ملا داد الله رحمهم الله جميعا او نور بې شماره شهداء چې د خبيثې ادارې آي ايس اې له خوا شهيدان شوي ددوې وينې ضائع نه دي تاسو يې خوند او مزه په دې څو كلونو كې وكتله او آينده به هم ستاسو د خولې خوند برابر شي. اى طواغيتو! زمونږ او ستاسو تر مينځ نه كومه صلح او نه معاهده شته ځكه د مرتد سره صلح كول په اتفاق د علماؤ باطله ده چې كله جهاد فرض عين وي. زمونږ او ستاسو په مينځ كې صرف او صرف جهاد في سبيل الله دى. والله مولانا و لا مولا لكم. اى د پاڪستان حرامي طواغيتو! ﴿كَفَرْنَا بِكَ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ الممتحنة: ٤

تسليميدل نشته بلكه مونږ ستاسو بيخكندى ته ملا ترلې ده.

ای طواغیتو! ترهغې به ستاسو طاغوتي حکومت، نظام د لارډ میکالې، ستاسو بچي او ماشومان زموږ نه خلاص نه شي ترڅو چې تاسو ایمان رانه وړئ، شریعت محمدي ته مو غاړه ایښودلې نه وي او د خپل لوی هبل امریکا، چین، اقوام متحده (اقوام کفریه) نه مو براءت نه وي کړې. ورته د خواجه خالد او کرنل امام علیهما اللعنة انجام تاسو ولیدلو. ای طواغیتو! زموږ او ستاسو مینځ کې قضیه د کفر او ایمان، د شرک او اسلام قضیه د عقیدې ده. د ځمکې، خاورې، منصب یا د پیسو نه ده چې دا به ختمه شي. دا څه د هندو او پاکستانی مرتد جنګ نه دی چې د خاورې جنګ وو بلکه دا د اصلي مجاهدينو د اسلامي شریعت غوښتونکو سره ستاسو جنګ دی. او ان شاء الله دا جنګ به تاسې ضرور بایلئ. او زموږ دا شعار دی (شریعت یا شهادت).

یادونه: بعضې مسائل په دې کتاب کې مکرر دي چې مخکې زموږ په کتاب (حصول السعادتین) کې هم ذکر شويدي. خو دا صرف د دې فائده دپاره چې د دغه مسائلو ارتباط د دې کتاب د مضامینو سره هم و.

اللهم عليك بهبلمهم و صنمهم امريكا و بزملائهم باكستان والطواغيت جميعا. اللهم دمرها، اللهم شتت شملهم و مزق جمعهم و خالف بين كلمتهم و امح آثارهم واقطع دابرهم و انزل بهم باسك الذي لا ترده عن القوم المجرمين و سلط عليهم الزلازل و البراكين. اللهم اجعلها سنين كسني يوسف يارب العالمين. اللهم تقبل شهادة المجاهدين. اللهم فك اسارى

اخواننا من سجون الطواغيت، اسلام برباد، بشاور و كواتانامو و باكرام.
 اللهم ارزقنا الشهادة في سبيلك مقبلين غير مدبرين عاجلا غير آجل يا رب
 العالمين. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين. و صلى الله وسلم على
 نبينا محمد و على آله و اصحابه اجمعين.

قدمت لله ما قدمت من عمل و ما علي بهم ذموني او شـكروا
 علي في البحث ان ابداء غوامضه و ما علي اذا لم تفهم البقر

كتبها ايمانا و احتسابا

أبو يزيد عبد القاهر خراساني

صفر المظفر ٩ - ١٤٣٣ هجري

ABTALUL ISLAM

Contact:

E-mail: abtalulislam@gmail.com

Site: <http://www.abtal.webs.com>

فهرست

شمبره	موضوع	صفحه
۱	مقدمه	۱
۲	د هند په نقشه کې کوم ملکونه شامل دي	۳
۳	احکام د کفر او اسلام په ظاهر باندې دي	۵
۴	د موجوده قاعدې دلائل	۶
۵	د قیامت په ورځ جزاء په ظاهري او باطني اسلام باندې ده	۹
۶	د پاکستان او نورو طاغوتي حکومتونو د ردت اسباب	۱۲
۷	۱- د پاکستان د حکومت د کفر او ردت ۳۰ اسباب	۱۲
۸	د رسول الله صلی الله علیه وسلم گواهي چې د پاکستان جهاد بهترین جهاد دی	۵۹
۹	د غزوه هند د حدیث نه بعضي مسائل	۶۱
۱۰	د غزوه هند د حدیث نه پاکستان هم مراد دی	۶۲
۱۱	د پاکستان د حکومت د کفر د سختوالي ۱۴ وجې	۶۳
۱۲	د مرتد ضرر او سزا د اصلي کافر نه زیاته ده	۷۴
۱۳	د شیخ الاسلام د عبارت نه اخیستل شوي مسائل	۷۵
۱۴	د پاکستان حکومت سره قتال مقدم دی د اصلي کافرو نه	۷۷
۱۵	د پاکستان او نورو طاغوتي حکومتونو سره د قتال دلائل	۸۰
۱۶	د بعضي ملایانو شبهات چې پاکستان کې قتال په کار نه دی	۹۷
۱۷	د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې منافقان دوه قسمه وو	۱۰۳
۱۸	د طالبانو او مجاهدینو په هکله د بعضي ملایانو شبهات	۱۱۳
۱۹	۱- شبهه: مجاهدین به هر ځای کې جهاد نه کوي	۱۱۳
۲۰	۲- شبهه: بغیر د هجرت نه جهاد دوکه ده	۱۱۵
۲۱	۳- شبهه: استشهادي عملیات د رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو نه ثابت نه دي	۱۱۸
۲۲	۴- شبهه: نن وخت صرف په افغانستان کې جهاد په کار دی	۱۲۱

فهرست

شماره	موضوع	صفحه
۲۳	مسائل او جوابات	
	۱- مسئله: ژوندي طواغيت د مرو طواغيتو نه زيات ضرري دي	۱۲۴
۲۴	۲- مسئله: د پاكستاني مرتدينو قتل په مساجدو كې هم جائز دی	۱۲۵
۲۵	۳- مسئله: د سكولونو او كالجونو وړانول لازم دي	۱۲۸
۲۶	ددې مسئلې زبردست مسائل	۱۲۹
۲۷	۴- مسئله: موجوده حكومتونو كې نوكرې كول جائز نه دي	۱۳۰
۲۸	په مذكوره مسئله د قرآن او سنت نه دلائل	۱۳۰
۲۹	۵- مسئله: موجوده حكومتونو سره نوكرې كولو باندې د يوسف عليه السلام قصه دليل نيول كفر دی	۱۳۷
۳۰	۶- مسئله: د اوسنو حكومتونو والا تېښتول (اختطاف) جائز دي	۱۴۵
۳۱	۷- مسئله: د اوسنو طاغوتي حكومتونو سره معاهده او صلحه جائز نه ده	۱۵۳
۳۲	۸- مسئله: د يو ملك د حفاظت دپاره مسلمان كافر ته حواله كول	۱۵۷
۳۳	۹- مسئله: د يو طاغوتي او مرتد قتلول سره د ښځو او ماشومانو	۱۶۳
۳۴	۱۰- مسئله: د موجوده حكومتونو والا كلمه صحيح نه ده	۱۶۷
۳۵	د كتاب خاتمه او لوستونكو ته خواست	۱۶۸
۳۷	عامو مسلمانانو او علماؤ ته خطاب	۱۶۹
۳۸	موجوده مرتدينو او طواغيتو ته تهديدې خطاب	۱۷۵
۳۹	اختتامي دعاء	۱۷۶

په خوږو کې راته زهر راكوي دوي
پاك قرآن مې په آئين را بدلوي دوي
زما پت زما عزت كړي د خپولاندې
جوماتونه مدرسې مو وړاندوي دوي
زه به څنگه قرار كېنم داسې حال کې
چې مې خويندې په انگرېز نن خرڅوي دوي

ABTALUL ISLAM

Contact:

www.abtal.webs.com

abtalulislam@gmail.com